Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Fælles værdier - fælles ansvar : Arbejdsprogram for Dansk Folkeparti - som vedtaget af Dansk Folkepartis folketingsgruppe september 2001
Ophav:
Ressourcetype:
Ressourcetype:
Oprindelsesdato: 2001

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program
Opstilling: DA-småtryk. Politik 8
Relateret:
Relateret:
Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

DF
Fælles værdier
- fælles ansvar
Arbejdsprogram for Dansk Folkeparti
- som vedtaget af Dansk Folkepartis folketingsgruppe september 2001

Fælles værdier – fælles ansvar

Arbejdsprogram for Dansk Folkeparti

September 2001

Dansk Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K
Tlf. 33 37 51 99, fax 33 37 51 91, email df@ft.dk

FÆLLES VÆRDIER – FÆLLES ANSVAR **5**

ET BEDRE DANMARK **6**

TRUSLERNE MOD DEMOKRATI OG FRIHED 6

STATENS STYRE **8**

MONARKIET 8
GRUNDLOVSÆNDRING 9
FOLKEAFSTEMNINGER 9
VALGRET 9
FOLKETING OG REGERING 9
FORBEDRING AF LOVKVALITET 10
ARKIVLOV 10
MENNESKERETTIGHEDERNE 11
YTRINGSFRIHED, FORENINGSFRIHED OG FORSAMLINGSFRIHED 11
DET KOMMUNALE SELVSTYRE 12

KRISTENDOMMEN, FOLKET OG ETIKKEN **13**

FINANSPOLITIKKEN, RAMMEN OM SAMFUNDETS UDVIKLING **14**

SKAT OG RETFÆRDIGHED **17**

SKATTETRYKKET 17
RETFÆRDIG FORDELING AF SKATTEBYRDEN 18
KORREKT OG EFFEKTIV SKATTELIGNING 18

DANSK UDENRIGSPOLITIK **19**

FORENEDE NATIONER 21
FORSVAR OG SIKKERHED 21
DET NORDISKE SAMARBEJDE OG RIGSFÆLLESSKABET 23

DEN EUROPÆISKE UNION **24**

EU-PARLAMENTET 26
EU-KOMMISSIONEN 26
ØSTUDVIDELSEN 26
VETORETTEN 27
SCHENGEN 27
POLITISAMARBEJDE 27
EU OG INDVANDRINGEN 28

DANMARK OG DEN FATTIGE VERDEN **29**

SUNDHEDSPOLITIK **31**

FOREBYGGELSE 31
DEN PRIMÆRE SUNDHEDSSEKTOR 32
SYGEHUSVÆSENET 32
TIDSSVARENDE SYGEHUSADMINISTRATION 33
UDDANNELSEN 35
HOSPICER 36
PSYKIATRISK BEHANDLING 36
APOTEKSVÆSENET 36
ALTERNATIVE BEHANDLINGSMETODER 37
PRIORITERING OG ETIK 38

UDDANNELSE, EN FORUDSÆTNING FOR SAMFUNDETS UDVIKLING **39**

FRIT SKOLEVALG 40
FOLKESKOLEN 40
DIFFERENTIERET UNDERVISNING 40
UNDERVISNINGENS INDHOLD 41
UNDERVISNINGSVEJLEDNINGERNE 42
LÆRERUDDANNELSEN 43
UNGDOMSUDDANNELSERNE 43
GYMNASIESKOLERNE 43
HF 44
UDDANNELSESKAPACITETEN 44
VIDEREGÅENDE UDDANNELSE OG FORSKNING 44
HØJSKOLER 46
EFTERSKOLER 46
FRITIDSUNDERVISNING OG FOLKEOPLYSNING 47
VOKSENUDDANNELSE 47

SOCIALPOLITIK **47**

FAMILIEN ER SAMFUNDETS KERNE 51
BØRN OG UNGE MED SÆRLIGE BEHOV 52
FØRTIDSPENSION 52
HANDICAPPEDE 53
ÆLDREPOLITIK 53
FOLKEPENSION 54
HJEMMEHJÆLP 55
HOSPITALER 56
PLEJEHJEM, PLEJEBOLIGER OG ÆLDREBOLIGER 56
UDLICITERING 57

ET DYNAMISK ARBEJDSMARKED **57**

FAGBEVÆGELSENS NY ROLLE 57
ARBEJDSMILJØ 59
IMPORT AF ARBEJDSKRAFT 59

DANSK KULTUR SKAL BEVARES OG STYRKES **60**

HVAD ER KULTUR? 60
KULTUREN SKABER SAMFUNDSUDVIKLINGEN 61
DANSKHEDEN SKAL STYRKES 62
DEN ØKONOMISKE STØTTE 62
IDRÆTTEN 63
KULTUR- OG ERHVERVSPOLITIK 64
MEDIEPOLITIK 64

RETSPOLITIK **66**

RETSSIKKERHED 66
LOV OG ORDEN 67
POLITI, ANKLAGEMYNDIGHED OG KRIMINALITETSBEKÆMPELSE 68
DOMSTOLENE 69
FÆNGSLERNE 71
STRAFFELOVGIVNING OG STRAFFULDBYRDELSE 72
KRIMINALITET BEGÅET I UDLANDET 73
MINIMUMSSTRAFFE 74
UNGDOMSKRIMINALITET 74
NARKOKRIMINALITET 75
CHRISTIANIA 75
MISBRUG AF BØRN 75
KØNSSYGDOMME 75
OFRE FOR KRIMINALITET 76
UNGDOMSBESKYTTELSE 76

UDLÆNDINGE- OG ASYLPOLITIK **78**

INTEGRATION 81
UNDERVISNINGSOPHOLD 83
INDFØDSRET 83

RENT MILJØ **85**

MILJØET ER AFGØRENDE FOR LIVSKVALITETEN 85
SUNDE FØDEVARER 86
LANDSPLANLÆGNING 86
BESKYTTELSE AF DE DANSKE FARVANDE 87
INTERNATIONALE PERSPEKTIVER 87

BOLIGPOLITIK **88**

BOLIGKAPACITET 88
VOKSENDE PROBLEMER I FORDELINGEN AF BOLIGER 88
FREMTIDENS BOLIGPOLITIK 89
BYGGEFORMER OG BYGGEMATERIALER 92
BEVARINGSVÆRDIGT BYGGERI OG BYMILJØER 92

ERHVERVSPOLITIK **93**

KONKURRENCEEVNEN 93
SELVSTÆNDIGHEDSKULTUR 94
REGELFORENKLING 95
ERHVERVSSTØTTEORDNINGER 95
GENERATIONSSKIFTET 95
ETABLERINGSYDELSEN 95
LUKKELOV 95
FORBRUGERPOLITIK 96
ENERGIPOLITIK 97
LANDBRUG 97
DYREVELFÆRD 98
FISKERI 99
SØFART 99
TURISME 100
AKTIER 100
FONDE 100
LANDDISTRIKTERNE 101

TRAFIKPOLITIK **101**

AFSLUTNING **103**

Fælles værdier – fælles ansvar

Med dette nye program fremlægger Dansk Folkeparti sine forslag om udformningen af Danmarks fremtid.

I en tid hvor mange traditionelle værdier angribes, arbejder Dansk Folkeparti for et Danmark, der bygger på fælles værdier og fælles ansvar. Dansk Folkeparti vil bruge sin politiske indflydelse til at udvikle og forny det danske samfund og til at forsvare det danske folks selvstændighed og ret til at forme samfundet i overensstemmelse med befolkningens egne normer.

Propaganda, politimæssig sindelagskontrol og begrænsninger i ytringsfriheden kan aldrig tjene til at opretholde samfundets regler. Kun det fællesskab, vi hver især oplever i hverdagen i vores omgang med andre mennesker, kan skabe og udvikle den solidaritet og det samfundssyn, der kan sikre opretholdelse af en retsstat, skattebetalingen, den sociale velfærd og den enkelte borgers aktive deltagelse i den politiske debat og proces.

Trods globaliseringen af varefremstilling og kapital kræver nutidens samlivs- og produktionsformer endnu mere end fortidens en dybde og kvalitet i samhørigheden, der ikke kan opfyldes gennem politisk styring og moralsk indoktrinering. Samhørigheden og fællesskabet i Danmark og andre små lande trues i dag fra flere sider. Indefra af lukkede og intolerante mindretal og udefra gennem dyrkelsen af globalisering og international kapitalmagt.

Dansk Folkeparti opfordrer til øget bevidsthed og sammenhold om de værdier, det danske samfund er bygget på. Det er vort fælles ansvar at værne om dem. Kun derved kan vi yde vort bidrag til udviklingen af Danmark og til skabelsen af et mere stabilt og retfærdigt verdenssamfund.

Dette program beskriver de reformer, vi vil arbejde for at gennemføre, og det gør nøje rede for det idegrundlag, Dansk Folkeparti bygger på.

Pia Kjærsgaard
partiformand

Kristian Thulesen Dahl
formand for folketingsgruppen

Peter Skaarup
politisk næstformand

Et bedre Danmark

Dansk Folkeparti vil arbejde for et Danmark præget af samhørighed, ansvarsbevidsthed og frihed.

Vort lands udvikling gennem historien er bestemt af vor kultur, dvs. de værdinormer, de religioner, den tro, de holdninger og den adfærd, som landets borgere har valgt og hævdet.

Danmark er blevet udviklet til et af de mest frie, lige og rige samfund i verden i kraft af det danske folks flid og sammenhold, dets vilje til at omforme og bruge den kulturelle påvirkning fra det øvrige Europa samt viljen til at forsvare sin egen selvstændighed.

Det er danskernes umistelige ret og pligt at forsvare og videregive de afgørende værdier, som vort samfund er bygget på: frihed, ligeret, personligt ansvar og flid. Der findes ikke noget at sætte i stedet.

Dansk Folkeparti vil forsvare og styrke de danske værdier, der er betingelsen for, at Danmark fremover kan bestå som et frit, levedygtigt, menneskevenligt samfund.

Truslerne mod demokrati og frihed

For at tage stilling til indholdet af en ny tids politik må vi gøre os klart, hvori truslerne mod Danmarks udvikling består.

Dansk Folkeparti mener, at nogle hovedtræk må fremhæves:

* Der er en voksende afstand mellem de politiske beslutningstagere og befolkningen. Alt for mange vigtige afgørelser træffes bag lukkede døre uden folkelig debat og støtte. Vælgernes mulighed for at vinde forståelse for og indsigt i de politiske beslutninger forringes, når der gives mangelfuld eller ensidig information om beslutningernes nødvendighed, nytte og omkostninger. Den forringelse af historieundervisningen, som er sket i de seneste årtier fratager store dele af befolkningen mulighederne for at vurdere politikernes indsats i et længere perspektiv og en større sammenhæng.

* Den offentlige sektors voldsomme vækst rammer direkte det enkelte menneskes frihed: på den ene side gennem det stærke skattetryk og de ofte vilkårlige skatteregler, som styrer forbrugsvalget og hæmmer initiativ og virkelyst, og på den anden side ved at skabe en institutionaliseret forsørgelseskultur, der holder alt for mange mennesker udenfor et aktivt liv, og som især i de seneste 20-30 år har passiviseret mange unge. Den offentlige sektors uhæmmede vækst på forvaltnings-

og forsørgelsesområdet bevirker et spild af menneskelige og økonomiske ressourcer med den virkning, at de offentlige serviceopgaver i stigende omfang udskydes og forringes i kvalitet.

* Ineffektive og ideologisk skævvredne opdragelses- og uddannelsesmetoder har medført en stigende normløshed, så mange børn og unge ikke lærer respekt for andre mennesker, forståelse mellem generationerne og arbejdsmoral. Mange steder er folkeskolens undervisning præget af ligegyldighed og normløshed. Flid og dygtighed belønnes for lidt, og omkring en femtedel af folkeskolens elever har ikke et reelt udbytte af undervisningen.

* En voldsom indvandring fra lande, der står fjernt fra den danske og europæiske kultur og livsform, har tilført landet en betydelig og støt voksende gruppe af mennesker, der ikke lader sig integrere i det danske samfund. Sammen med høj fødselshyppighed, familiesammenføring – herunder indvandring af nye ægtefæller – samt organiseret, illegal indvandring kan det gøre danskerne til et mindretal i Danmark i det 21. århundrede.

Voksende kvarterer omkring de store byer er i dag blevet ghettoer, hærget af kriminalitet og uorden. Analfabetisme og kvindeundertrykkelse er blevet en del af den danske hverdag. Mange indvandrere fra ikke-vestlige lande har en volds- og berigelseskriminalitet, der ligger adskillige gange højere end danskernes. Mange af indvandrerne er præget af religioner og vaner, som har gjort deres egne samfund fattige, ufrie og utålelige at leve i. Det danske rets- og socialvæsen, som er udformet efter danske normer, har vist sig ude af stand til at dæmme op for disse påvirkninger, og indvandrernes underhold, rejser, undervisning, sundhed og belastning af politi, retsvæsen og forvaringsinstitutioner påfører danskerne milliardudgifter.

* Udbygningen af Den Europæiske Union hen imod en forbundsstat med stadig større besluttende myndighed over medlemslandene indebærer en indskrænkning af dansk selvbestemmelse og en udhuling af demokratiet.

Det er Den Europæiske Unions mål at lade selvstændige nationer afløse af ensartede delstater, og selv om målsætningen søges skjult, sørger en fortsat strøm af direktiver og forordninger for, at de fælles institutioner i Bruxelles holdes i stadig vækst på bekostning af staternes selvbestemmelse. Dansk Folkeparti betragter det som farligt og skadeligt at nedbryde landenes identitet. Et identitetsløst, multikulturelt Europa vil ligge åbent for antidemokratiske og voldelige bevægelser.

De store, europæiske lande anført af Tyskland og Frankrig, der ikke selv føler samme risiko for udslettelse, stiler mod en dominerende indflydelse på hele

Europa. Gennem opbygning af stærke, centrale unionsinstitutioner, initiativer til sindelagskontrol og en beslutningsproces hvilende på flertalsafgørelser bliver den egentlige demokratiske indflydelse sat ud af spillet. Udviklingen mod en europæisk stat er i modstrid med det europæiske og internationale samarbejde mellem frie og selvstændige stater, som det store flertal af de europæiske folk ønsker. Et flertal af danskerne har senest ved folkeafstemningen i år 2000 sagt nej til mere union, og der er derfor ikke demokratisk legalitet bag en dansk tilslutning til udvidelser af Den Europæiske Unions beføjelser. Hidtil har flertallet af de politiske partier ignoreret dette budskab. Historien har med mange eksempler vist, at en påtvungen eller arrangeret sammenlægning af befolkninger med forskellige værdier og kulturer skaber eksplosive konflikter.

Dansk Folkeparti forpligter sig til at arbejde for at finde nye politiske løsninger, som fjerner truslerne mod Danmarks stabile udvikling. Der er ingen hurtige eller nemme veje, men lad os komme i gang.

Statens styre

Monarkiet

Danmark er verdens ældste kongedømme. Kongemagten er en central del af vores politiske og kulturelle historie, og kongemagten er blevet et vigtigt symbol på det danske folks sammenhold. Som danskere forbinder vi folkets og landets identitet med kongehuset, og der hviler en forpligtelse på kongehuset til at værne om folkets og landets selvstændighed.

Ifølge grundloven er Danmarks regeringsform indskrænket-monarkisk, hvilket betyder, at kongen er ansvarsfri og udøver sin magt gennem regeringen. Selvom grundloven fastslår, at den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening, er realiteten, at kongen ikke har politiske beføjelser og derfor ikke kan afvise eller ændre en af folketinget vedtaget lovgivning.

I en verden under forandring er det vigtigt for mennesker at have et sikkert ståsted i en kultur, et samfund, et land, som rummer de værdier, befolkningen bekender sig til. Det danske kongehus er en central del af vores egenart som danske. Hvis vi mister vores egenart og sammenhold og vores ret til at bestemme vore egne anliggender, ophører vi med at eksistere som nation.

Dansk Folkeparti arbejder for at bevare og styrke Kongeriget Danmarks beståen som et frit, selvstændigt land.

Grundlovsændring

Den nuværende grundlov danner et fuldt tilstrækkeligt forfatningsretligt grundlag for udøvelsen af samfundets styrende funktioner. Dansk Folkeparti vil derfor værne om den nuværende grundlov.

Folkeafstemninger

Dansk Folkeparti ønsker at styrke og forny folkestyret i respekt for grundloven, bl.a. ved indførelse af mere direkte demokrati. Der bør gennemføres adgang for borgerne til at kræve vejledende folkeafstemninger, både lokalt og nationalt. Dansk Folkeparti mener, at mindst 50.000 vælgere skal kunne anmode om, at et emne sendes ud til landsdækkende folkeafstemning.

Valgret

Dansk Folkeparti mener, at kun danske statsborgere og nordiske statsborgere, der har haft fast ophold her i landet i 3 år, skal have valgret og valgbarhed ved kommunale valg. Andre udenlandske statsborgere skal ikke kunne deltage i kommunale valg eller kunne opnå valg.

Danske statsborgere, der har ophold i udlandet, skal i videst muligt omfang ligestilles med fastboende personer og så vidt muligt kunne afgive stemme ved folketingsvalgene, for eksempel, når tilknytningen til Danmark er bevaret ved opretholdelse af skattepligt til Danmark.

Folketing og regering

Dansk Folkeparti anser det for væsentligt, at Folketingets rolle i forhold til regeringen styrkes i de kommende år.

Adgangen til offentlige høringer bør i langt større omfang benyttes i Folketingets arbejde, både for at sikre en større åbenhed i lovgivningsarbejdet og for at styrke Folketingets kontrollerende funktion.

Ved sådanne høringer bør ikke kun ministre, men også embedsmænd, kunne indkaldes. Forklaring i et folketingsudvalg bør afgives under strafansvar.

Det er et stigende problem, at ministre udnytter embedsmændenes arbejdsindsats til partipolitiske formål, der ikke er forenelige med de krav om loyalitet overfor folkestyret, som må stilles til embedsmænd. Dansk Folkeparti mener, at det i lovteksten bør klargøres, at embedsmænd er berettiget og forpligtet til at afvise at medvirke ved aktiviteter, der tjener ensidige partipolitiske formål eller har til formål at give Folketinget oplysninger, der ikke er tilstrækkelig retvisende eller at unddrage Folketinget vigtige oplysninger.

Dansk Folkeparti mener, at ministre, der misbruger forvaltningen til varetagelse af sådanne formål, bør drages til ansvar efter ministeransvarlighedsloven. Denne lov bør i øvrigt gennemgås kritisk med henblik på en lovrevision, der sikrer mere effektivt mod bl.a. magtmisbrug i partipolitisk øjemed og generelt styrker Folketinget i dets kontrol med ministrene.

Ministerier, der er under mistanke for at have krænket loven, bør ikke ved at iværksætte interne undersøgelser eller advokatundersøgelser kunne afskære Folketinget eller Rigsrevisionen fra at udøve en samtidig indsats.

Forbedring af lovkvalitet

Lovgivningskvaliteten har i mange år været faldende, samtidig med at mængden af nye love er forøget stærkt. Det har ført til en selvforstærkende udvikling med stadig hyppigere lovændringer, mere kompliceret regulering og flere bemyndigelser til ministeren eller forvaltningsorganer til at fastsætte administrative forskrifter på grundlag af rammebestemmelser. Herved mister alle andre end eksperterne overblikket.

Dansk Folkeparti mener, at retssikkerhed også omfatter kvalitet, forståelighed og sammenhæng i lovgivningen. Det lovforberedende arbejde skal derfor styrkes, bl.a. ved mere effektivt at inddrage uafhængige sagkyndige i udarbejdelsen af love. Større lovreformer kræver omhyggeligt forarbejde og må ikke jages igennem som hasteløsninger. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at regering og Folketing i højere grad end hidtil lytter til berørte organisationer, befolkningsgrupper og virksomheder, før lovforslagene udarbejdes og fremsættes.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at Folketinget udøver en mere selvstændig og kritisk indsats i lovgivningsarbejdet, herunder ved at der under Folketinget etableres et lovvurderingsråd, der skal være helt uafhængigt af regeringen.

Arkivlov

Arkivloven bør ændres, så alle arkivoplysninger bliver offentligt tilgængelige efter 10-15 års forløb. Længere tilgængelighedsfrist bør kun kunne fastlægges af rigsarkivaren med godkendelse fra et særligt arkivnævn, sammensat af en dommer og uafhængige forskere. Statens arkiver bør ikke kunne modtage privat arkivmateriale, hvortil der ønskes en længere adgangsfrist end de normale 10-15 år, medmindre rigsarkivaren og det særlige arkivnævn anbefaler det. Forlængede tilgængelighedsfrister bør altid kunne efterprøves af domstolene.

Menneskerettighederne
I et retssamfund er det afgørende at sikre det enkelte menneskes rettigheder og retssikkerhed. Statsmagten er ikke ufejlbarlig. Statens magt kan føre til overgreb mod borgerne.

Dansk Folkeparti lægger meget stor vægt på, at statsmagtens myndighedsudøvelse til enhver tid sikrer borgernes grundlæggende rettigheder, og at der er tilstrækkelige retlige garantier for og kontrol med statsmagtens indgreb i borgernes handlemuligheder.

Dansk Folkeparti understreger betydningen af, at regeringen til enhver tid tager overholdelsen af grundlovens frihedsrettigheder og de øvrige menneskerettigheder meget alvorligt. Ved enhver form for myndighedsudøvelse bør staten holde sig for øje, at dens opgave ikke er at begrænse eller regulere den enkelte borgers rettigheder, men at værne og beskytte rettighederne. Det gælder for eksempel beskyttelse af boligens ukrænkelighed, der i dag er udhulet mange steder i lovgivningen. Overalt, hvor de grundlovssikrede rettigheder eller andre grundrettigheder kommer i fare, bør Folketinget udforme lovgivningen sådan, at der sikres effektiv domstolskontrol med myndighedernes handlemåde.

Menneskerettighederne skal sikre det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder i forholdet til stat og medborgere. Menneskerettighederne må ikke misbruges i den politiske agitation, f. eks. som argument for at begrænse ytringsfriheden eller nedbryde nationalstaterne eller de enkelte landes suverænitet.

Ingen religiøse love skal nogensinde kunne bruges som begrundelse for at tilsidesætte det danske folkestyre og grundlovens friheds- og menneskerettigheder. Den demokratiske lovgivningsproces og demokratisk vedtagne love skal til enhver tid have forrang fremfor religiøse traditioner eller normer.

Ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed
Dansk Folkeparti vil værne om ytringsfriheden, foreningsfriheden og forsamlingsfriheden. Disse rettigheder har været og er fortsat af afgørende betydning for udviklingen af det danske folkestyre. Enhver begrænsning i disse rettigheder rummer risiko for meningscensur og overgreb fra magthaverne.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at foreningsfriheden også omfatter retten til at fravælge medlemskab af foreninger, uden at dette fører til begrænsning i erhvervs- og ansættelsesmuligheder.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at det i det politiske liv altid anerkendes, at folkestyre forudsætter meningsudveksling og ikke altid fører til enighed.

Et politisk flertal bør i et folkestyre aldrig betragte sig selv som politisk korrekt og affærdige andres opfattelser som underlegne. En regering, der nedgør eller afviser meninger, der deles af store dele af befolkningen, misbruger sin regeringsmagt, skaber tvivl om folkestyrets idé og danner kløfter i befolkningen. Dansk Folkeparti vil – uanset om partiet er i opposition eller regeringsbærende – altid beskytte befolkningens ret til på folkestyrets grund at ytre sig privat, i forsamlinger, i trykte eller andre medier og til at samle sig i foreninger og andre organisationer, der arbejder for at fremme ethvert lovligt formål.

Dansk Folkeparti vil sikre, at private og offentlige ansættelsesforhold ikke fører til begrænsning af ytringsfriheden.

Både private og offentlige arbejdsgivere skal vise tolerance og respektere deres ansattes ytringsfrihed. Offentligt ansatte skal være berettiget til i skrift og tale at fremføre deres politiske synspunkter og kritik af myndigheder, uden at det kan misbruges til at skade deres karriere eller udøve andre repressalier mod de pågældende.

Foreninger, der virker ved eller søger at opnå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bør – i overensstemmelse med grundlovens regel – opløses ved dom.

Dansk Folkeparti vil gennem den politiske debat og lovgivningen modvirke foreninger eller bevægelser – også politiske og religiøse – der udfører eller opfordrer til kriminalitet, krænker menneskerettighederne, f.eks. ved overgreb mod kvinders og børns rettigheder, yder økonomisk støtte til terrorbevægelser, eller har som deres erklærede mål at afskaffe folkestyret.

Der bør ikke i et folkestyre være plads til foreninger, der virker for at undergrave folkestyrets egne principper og de demokratiske idealer. Af samme grund bør det være udelukket, at staten yder økonomiske bidrag til organisationer eller grupper, der modvirker eller direkte bekæmper folkestyret og de grundlovssikrede institutioner eller samarbejder med udenlandske terrororganisationer.

Det kommunale selvstyre

Dansk Folkeparti vil bevare det kommunale selvstyre og advarer mod, at staten pålægger kommunerne nye opgaver, uden at de nødvendige finansielle forudsætninger er til stede. Dansk Folkeparti vil ikke acceptere, at offentlige opgaver overvæltes på kommunerne i et sådant omfang, at det bliver en trussel mod det kommunale selvstyre.

Kristendommen, folket og etikken

I grundlovens § 4 hedder det: "Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten." I grundlovens § 6 hedder det: "Kongen skal tilhøre den evangelisk-lutherske kirke."

Dansk Folkeparti vil værne om folkekirkens grundlovssikrede rettigheder. Folkekirken, den evangelisk-lutherske kirke, er og skal fortsat være det danske folks kirke, hvor præsterne har forkyndelsesfrihed.

Kristendommen har århundreders hævd i Danmark og er uadskillelig fra befolkningens liv. Den betydning, kristendommen har haft og har, er umådelig. Dette gælder selv om det danske samfund i dag er verdsliggjort.

Mange deltagere i den offentlige debat har igennem de seneste årtier argumenteret for, at kulturelle forskelle skyldes fortidens fejltagelser, at fordi alle mennesker er lige, er ingen holdninger bedre end andre og, at alle religioner derfor må være lige.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt at slå fast, at religion, tro, værdinormer, traditioner, sædvaner og holdninger er altafgørende for ethvert samfunds udvikling. Det er kun i den kristne, vesterlandske kulturkreds, at det er lykkedes at gøre op med middelalderens verdenssyn. Det er kun i den kristne kulturkreds, det er lykkedes at skabe den frihed og tolerance, som er grundlaget for demokratiet, og det er kun her respekten for menneskets rettigheder er grundfæstet.

Vi står i dag overfor kræfter, som prøver at give begreberne en ny betydning. Tolerance skal nu betyde vilje til at acceptere det snæversyn, der præger de fundamentalistiske religioner, som i de seneste årtier er vandret ind i Danmark og har skabt sekteriske miljøer uden solidaritet med det danske samfund.

Dansk Folkeparti ønsker at bekæmpe den del af den offentlige mening, som hævder, at tolerance betyder modstand mod alle grænsedragninger, og som ønsker, at nedbrydning af skel mellem mennesker kræver et forbud mod at se og tale om de forskelle, der eksisterer mellem mennesker fra vidt forskellige kulturer. Den kulturradikale modstand mod gamle normer og autoriteter har udviklet sig til en afvisning af vores egen kulturelle baggrund og de moralske og etiske normer, som Danmark bygger på. Den europæiske civilisation er bygget på et opgør med religiøs fanatisme og fordummelse. Den kendsgerning er vigtig for forståelsen af konflikten mellem vores civilisation og indvandrede civilisationer, som ikke har gennemgået reformationer.

Tolerance må aldrig fortolkes som et forbud mod at vurdere og kritisere værdinormer og traditioner, der efter vestlig standard er dybt kritisable, og som vi indtil for få år siden aldrig havde forestillet os at skulle opleve i Danmark. Det gælder også, selv om disse værdinormer og traditioner gives en religiøs begrundelse.

Vi ønsker religions-, tanke-, tros- og ytringsfrihed for alle grupper i Danmark, men vores forpligtelse som nation angår først og fremmest den danske kultur og dens kristne idégrundlag. Denne forpligtelse kan kun varetages i Danmark. Vi har derimod ingen pligt til at fremme andre landes religioner, kulturer eller sprog. Vi har heller ingen forpligtelse til at afstå fra at beskytte vores kulturelt bestemte tro, normer, traditioner og holdninger.

Kendskabet til den jødisk-kristne tankeverden, som har præget udviklingen i de seneste 2000 år, er forudsætningen for at forstå den danske og europæiske kultur og for at forstå idéerne bag det moderne samfund og de institutioner, der for os er en selvfølgelig del af hverdagen.

Vi ønsker muligheden for at videreudvikle samfundet på en måde, der tillader os at leve i den ånd og med de værdier, som vi af erfaring ved er de eneste, der kan skabe et demokratisk og menneskeværdigt samfund.

Finanspolitikken, rammen om samfundets udvikling

Finanspolitikken samler beslutningerne om fastlæggelse af de offentlige indtægter og udgifter og er således styrende for al offentlig aktivitet.

Dette vigtige politikområde har omfattende virkninger for hele samfundet. Virkningerne kan opdeles i tre grupper:

Den første gruppe er de konjunkturregulerende virkninger, dvs. virkningerne på nationalproduktet, beskæftigelsen, prisudviklingen, betalingsbalancen, forbruget, opsparingen og investeringerne.

Den anden er virkningerne på indkomst- og formuefordeling, omfanget af statens virksomhed og dermed fastlæggelsen af den økonomiske ramme for velfærdssamfundets indhold.

Den tredje gruppe er de virkninger på menneskers og virksomheders planer og handlinger, som udløses af den måde, staten udformer sine indtægter og udgifter på.

Det er en ufravigelig betingelse for et samfunds harmoniske funktion, at de finanspolitiske beslutninger udformes i nøje overensstemmelse med samfundets pengepolitik, strukturpolitik og indkomstpolitik. Dansk Folkeparti ønsker at understrege, at det er en forudsætning for Danmarks eksistens som selvstændig nation, at samtlige disse politikområder besluttes af danske politikere henholdsvis Nationalbanken. Det er hovedårsagen til, at Dansk Folkeparti har afvist og fortsat vil afvise Danmarks deltagelse i en fælles europæisk mønt, som flytter den økonomiske magt over Danmark over på udenlandske politikeres og embedsmænds hænder.

Dansk Folkeparti ønsker fornyelse af mange forhold i det danske samfund, men vi understreger, at vi kun vil give parlamentarisk støtte til ændringer, som er grundigt overvejet og nøje planlagt, og som ikke anfægter landets økonomiske stabilitet.

I 1970'erne og 1980'erne besluttede Folketingets daværende flertal en økonomisk politik med store statslige underskud i stedet for at gennemføre økonomisk-politiske reformer. Det har efterladt Danmark med en meget stor statsgæld, som år for år påfører de danske skatteydere store rentebetalinger. For at afbetale statsgælden er det nødvendigt, at staten i en årrække har overskud på de årlige budgetter. Det er vigtigt, at disse overskud fastholdes i perioder med gode økonomiske konjunkturer.

Dansk Folkeparti er modstander af at udsætte afbetalingen af statsgælden, fordi det skubber afdragsbyrden over på den kommende generation og tillige vil fastholde den byrde, som rentebetalingerne lægger på skatteyderne.

Dansk Folkeparti understreger, at et moderne samfund forudsætter en effektiv og velfungerende offentlig sektor og en sund økonomisk balance. Heri er der ingen modsætning til vort ønske om at reducere skattetrykket, men en understregning af, at et lavere skattetryk kun er muligt ved at løse de offentlige opgaver på en mere effektiv og derfor billigere måde, eller ved en reduktion af den offentlige sektors opgaver. Dansk Folkeparti ønsker at tage begge disse muligheder i brug.

Gennem de seneste år er der sket en voldsom udbygning af dele af den offentlige sektor og en tilsvarende stigning i skattetrykket. Dette er sket, uden at borgerne samtidig har fået følelsen af, at de får rimelige ydelser til gengæld for det, de betaler. Grunden hertil er, at væksten i de offentlige budgetter i for vidt omfang er bestemt af snævre, ideologiske mål, som befolkningens flertal ikke støtter.

Dansk Folkeparti ønsker at føre en finanspolitik, der genskaber forbindelsen mellem det, borgerne betaler til den offentlige sektor, og det borgerne ønsker, at det offentlige skal levere.

Dansk Folkeparti ønsker ændringer af den offentlige sektors indsats på fire områder:

1. Overførselsindkomsterne

De offentlige overførselsindkomster til mennesker mellem 18 og 67 udgør en stor og voksende andel af de offentlige budgetter. De skal reduceres gennem en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik, bedre og mere målrettet uddannelse og øget kontrol med omgåelse af den gældende lovgivning. Svage og syge skal sikres gode og stabile levevilkår, men mennesker, som ikke har behov for offentlig støtte, skal tilskyndes til at klare sig selv.

2. Rationalisering af offentlige opgaver

Den offentlige forvaltning skal effektiviseres. Det er meningsløst, at et lille land som Danmark har tre forvaltningsniveauer. Amtskommunerne skal derfor nedlægges. Kommunerne skal tilskyndes til at etablere tværkommunalt samarbejde på udvalgte forvaltningsområder, hvor dette kan øge effektiviteten og kvaliteten. Der skal gennemføres en omfattende regelsanering og forenkling af klageadgange. Antallet af offentligt ansatte pr. 1.000 indbyggere er i Danmark betydeligt højere end det vesteuropæiske gennemsnitsniveau. Behovet for uddannet arbejdskraft i den private sektor nødvendiggør, at det offentlige ikke fortsat bruger flere ansatte end i sammenlignelige lande. Der skal foretages en reduktion af offentlige tilskud til erhvervsformål og til private, interessebetonede formål.

3. Indvandringen i finanspolitikken

Der skal gennemføres et stop for den indvandring, som ikke skyldes politisk forfølgelse, men alene ønsket om at opnå en højere levestandard. Dansk lovgivning skal bygge på den kendsgerning, at indvandring af ikke-uddannede mennesker og mennesker fra kulturer, der ligger langt fra vor, nu og i fremtiden vil belaste vort samfund og vor økonomi. Selv om visse erhverv tilføres billig arbejdskraft, opvejes fordelene herved af en øget offentlig forsørgerbyrde. Indvandrerne belaster alle dele af det danske velfærdssystem så hårdt, at en fortsat indvandring af mennesker fra den 3. verden vil medføre et sammenbrud. Set i forhold til de globale udviklingsproblemer er det et absurd ressourcespild at anvende vore ressourcer på indvandrere i Danmark, når virkningerne af hver krone i støtte i udviklingslandene er omkring 50 gange større.

4. Bedre offentlig service

En række offentlige serviceopgaver er blevet udskudt og forringet under indtryk af presset fra voksende overførselsindkomster og den øgede indvandring. Ved at reducere de offentlige udgifter på nogle områder, vil det være muligt både at

forbedre sundhedsvæsenet, retsvæsenet, politiet og ældreforsorgen og efterhånden reducere skattetrykket.

Skat og retfærdighed

Dansk Folkeparti arbejder for at forny og forbedre det danske velfærdssystem, så det kan opretholdes i et samfund under forandring.

Forudsætningerne for det højt udviklede velfærdssamfund er befolkningens følelse af fællesskab og bevidsthed om, at samfundets goder og byrder fordeles retfærdigt. Det er kun muligt, hvis skattepolitikken er udformet sådan, at skatteyderne ikke fratages en urimelig del af deres arbejdsudbytte og, at samfundet tilbyder en service og en social og personlig sikkerhed, som står i forhold til de betalte skatter og afgifter.

Det er derfor vigtigt at slå fast, at skatter og afgifter ikke er en uudtømmelig kilde til finansiering af endeløse offentlige udgifter, som ikke øger befolkningens almene velfærd. Det er politikernes pligt at sikre, at velfærdssamfundets ressourceforbrug modsvarer de opnåede resultater. Opkrævningen af hver skattekrone må altid kunne retfærdiggøres af nytteværdien af de offentlige udgifter, der betales.

Dansk Folkeparti arbejder for en ansvarlig og retfærdig skattepolitik. Der er behov for omfattende reformer af det danske skattesystem på følgende områder:

* en gradvis nedsættelse af skattetrykket

* en retfærdig fordeling af skattebyrden

* en korrekt, gennemskuelig og effektiv skatteligning

Skattetrykket

Den samlede beskatning er bestemt af de offentlige udgifters størrelse og behovet for at føre en konjunkturregulerende økonomisk politik. Det er derfor uden mening at tale om at sænke skatterne, uden at det samtidig gøres klart, hvilke offentlige udgifter, man vil begrænse eller hvilken konjunkturpåvirkning, man ønsker at opnå.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at skattetrykket i Danmark gradvist nedsættes til et niveau, der svarer til gennemsnittet i de lande, vi sammenligner os med.

Danmark har, sammen med Sverige, verdensrekord i skattetryk. Det virker hæmmende på initiativ og arbejdslyst og får derved selvforstærkende karakter.

Dansk Folkeparti lægger stor vægt på, at enhver regering, der baserer sig på Dansk Folkepartis mandater, ved sin tiltræden fastlægger en handlingsplan for sin økonomiske politik. Dansk Folkeparti er imod skattelettelser, som forringer grundlæggende velfærdsområder som ældreforsorg, folkepension, sundhedsvæsen, uddannelse, forskning og bekæmpelse af kriminalitet, men mener ikke, at sådanne forringelser automatisk følger af rationaliseringer.

Det hører med til politikernes sociale ansvar ikke at opkræve skatter til formål, der ligger udenfor fællesskabets ansvar og interesser. Både på det statslige og det kommunale plan må der derfor rejses det krav til politikerne, at de sætter sig i borgernes sted og meget kritisk vurderer, hvilke opgaver, der er nødvendige for fællesskabet og hvilke, der retteligt og mest effektivt løses i privat regi.

Den øgede internationale konkurrence og de åbne grænser vanskeliggør opretholdelsen af en markant højere personbeskatning, højere moms og højere afgifter i Danmark end i udlandet. En sænkning af skatte- og afgiftstrykket er derfor en stadig vigtigere forudsætning for at opretholde konkurrencedygtige virksomheder og dermed opretholde selve grundlaget for velfærdsstaten.

Dansk Folkeparti vil give sin parlamentariske støtte til, at det nuværende skattetryk, herunder i første række indkomstskatten, sænkes. Derfor vil vi arbejde for, at nødvendige strukturrationaliseringer og besparelser gennemføres så hurtigt, som det er praktisk muligt.

Retfærdig fordeling af skattebyrden

Dansk Folkeparti vi arbejde for, at skattesystemet til enhver tid er indrettet efter de enkelte indkomstgruppers bæreevne. Der er først og fremmest behov for at lette skattebyrden for de små arbejdsindkomster.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at pensionister ikke straffes for at have mindre indtægter ved siden af pensionen eller for at have sparet op til deres pensionisttilværelse. Dansk Folkeparti ønsker at styrke incitamenterne til at spare op til pensionsformål.

Korrekt og effektiv skatteligning

Dansk Folkeparti ønsker en korrekt og effektiv skatteligning. Korrekt ligning, ensartethed og forudsigelighed i ligningen, kort sagsbehandlingstid, overholdelse af procedurer og lovkrav og en korrekt og høflig kommunikation med skatteyderen er vigtige elementer i ligningsarbejdet.

Korrekt ligning forudsætter, at lovregler er forståelige og overskuelige. Dansk Folkeparti kræver forenkling og overskuelighed i lovstoffet. Dansk Folkeparti vil styrke retssikkerheden i ligningsarbejdet og vil styrke den enkelte skatteyders stilling, så ligningsmyndigheden ikke opleves som en overmagt, men som en ligeværdig modpart. Det er urimeligt, at mange afgørelser træffes af rets- og forvaltningsinstanser, der lægger bevisbyrden på skatteyderen.

Borgerne skal i skattesager have adgang til advokatbistand, som betales af det offentlige, hvis borgeren vinder sagen.

Dansk Folkeparti går ind for samarbejde mellem ligningsmyndighederne og andre kommunale myndigheder for at opspore og forhindre strafbare overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen. Skatterevisorer og andre ligningsmedarbejdere skal sikres tidssvarende videreuddannelser, hvori også erfaringer fra andre forvaltningsgrene skal bidrage til tværfaglig forståelse bl.a. af samspillet mellem skatte- og sociallovgivningen.

Ligningsmyndighederne skal sikres tilstrækkeligt og kvalificeret personale. Der bør foretages en kritisk evaluering af ligningsarbejdets ressourceanvendelse, og de lokale ligningsmyndigheder skal have større indflydelse på, hvordan systemet med måltal i den kommunale ligning bedst tilpasses til de lokale forhold. Anvendelsen af præmier til medarbejdere i skatteforvaltningerne for at forhøje skatteydernes ansættelser skal bringes til ophør.

Dansk udenrigspolitik

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at dansk udenrigspolitik også i fremtiden skal have som vigtigste målsætning at sikre Danmarks selvstændighed.

Danmark har gennem hele sin historie været et selvstændigt land. Kun i fem år, under 2. Verdenskrig, har hele Danmark været besat af en fjendtlig magt. Det er bemærkelsesværdigt, når man tager landets meget begrænsede størrelse i betragtning.

Når et så lille land ikke er blevet opslugt af mere magtfulde naboer, skyldes det, at vi har haft viljen og evnen til at bevare selvstændigheden. Det betyder ikke, at Danmark har kunnet føre en politik, der var uafhængig af verden uden om os. Det betyder derimod, at vi under skiftende forhold har formået at varetage vore egne forhold på den måde, som tjente vore interesser og selvstændighed bedst.

På mangfoldige områder er udviklingen i verden i dag hurtigere og mere omfattende end tidligere i historien. Det medfører store udfordringer og en større indbyrdes afhængighed mellem landene. For at sikre vores selvstændighed har vi derfor et klart behov for et nært samarbejde med andre lande, hvis interesser er sammenfaldende med vore.

For Dansk Folkeparti betyder det imidlertid ikke, at vi skal lade den omgivende verden diktere hvilken politik, Danmark skal føre. Der er i vor tid ideologiske modeholdninger, som prøver at indgive befolkningerne det indtryk, at verdens udvikling følger visse naturlove, som vi ikke kan ændre. Marxister og kommunister søgte i det 19. og 20. århundrede at udbrede den myte, at alle samfund med en indre lovmæssighed ville bevæge sig mod kommunismen. I vor tid fremstiller andre ideologiske retninger den såkaldte globalisering som en naturlov, der vil medføre alle samfunds og kulturers lykkelige sammensmeltning.

Dansk Folkeparti tager afstand fra denne fordrejning af virkningerne af den internationale udvikling. Globalisering i den nævnte betydning er ikke en naturlov. Det beror på politiske beslutninger, hvordan den internationale udvikling forløber. Globaliseringen er en tilstand, hvor markedskræfterne får større indflydelse, fordi der savnes overvejede politiske beslutninger. Set fra et demokratisk synspunkt indebærer denne udvikling store risici både for industrilandene og for udviklingslandene.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at Danmark såvel nationalt som gennem internationalt samarbejde modarbejder globaliseringens skadelige virkninger. Det drejer sig om følgende: De spekulationsbetingede kapitalbevægelser, som øger den økonomiske ustabilitet, især i de mest sårbare lande; de økonomisk betingede befolkningsflytninger, som bevirker, at de mest sårbare mennesker i industrilandene mister deres arbejde som følge af øget lønkonkurrence; den større internationale ulighed bl.a. som følge af svigtende mulighed for regulering af verdenshandelen; den øgede udnyttelse af mennesker og naturressourcer i fattige lande, som mangler demokrati og velfungerende offentlig administration.

Dansk Folkeparti betragter de almene frihedsrettigheder som grundlaget for ethvert ordnet samfund, og ønsker derfor, at disse rettigheder respekteres af alle folkeslag, men Vesten skal være varsom med at søge frihed og demokrati indført eller fremskyndet med våbenmagt i lande udenfor vor kulturkreds.

Dansk Folkeparti ønsker, at Danmark aktivt varetager sine interesser i forhold til den internationale udvikling gennem deltagelse i de internationale organisationer, vi er medlemmer af.

Forenede Nationer

FN skal først og fremmest arbejde for fredelig sameksistens mellem medlemslandene. Det kræver medvirken til at skabe en international udvikling, så økonomiske og sociale skel nedbrydes, men det kræver også mulighed for akut indgriben i militære konflikter, borgerkrige, hungerskatastrofer m.v. IMF, Den internationale Valutafond, skal have styrkede muligheder for at regulere det internationale pengevæsen for derved at skabe større økonomisk stabilitet og forhindre spekulation.

Dansk Folkeparti støtter Danmarks medlemskab af FN, men ønsker, at FN reformeres meget omfattende. FNs indsats har på en række områder været utilstrækkelig og nogle aktioner har været helt fejlslagne. Desuden lider FN-systemet som helhed af en voldsom bureaukratisering.

Dansk Folkeparti erkender, at FNs muligheder begrænses af medlemslandenes politiske vilje, men vi finder, at Danmark bør gøre en større indsats for at sikre, at den økonomiske og militære bistand, vi yder gennem FN, bliver optimalt planlagt og anvendt.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at der i helt særlige situationer sendes danske tropper ud til fredsbevarende FN-aktioner. Det må være en forudsætning, at der er tale om frivilligt personel.

FN skal koordinere verdens indsats for at forhindre, at der opstår tilstande, som tvinger mennesker til at flygte fra deres hjem. FN skal koordinere den internationale indsats for at hjælpe flygtninge i nød. Indsatsen skal først og fremmest ydes i eller tæt på de lande, flygtningene kommer fra. FN skal etablere lejre, hvor flygtningene kan leve indtil deres tilbagevenden. Enhver overførsel af flygtninge til andre lande udenfor deres egen kulturkreds skal ske planlagt og med modtagerlandets accept.

Danmark bør bidrage til, at alle frie, selvstændige og demokratiske nationer, der overholder menneskerettighederne, kan optages som medlem af FN.

Forsvar og sikkerhed

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at Danmark opretholder sin frihed og selvstændighed gennem deltagelse i NATO. Vi ønsker, at hær, flåde, luftvåben og hjemmeværn organiseres og udrustes, så vi opfylder de styrkemål, der aftales i NATO.

Dansk Folkeparti er modstander af, at EU søger at oprette et uafhængigt forsvar. EU er ikke en stat og har kun svage muligheder for selvstændigt at forsvare sine

medlemmers interesser. Forsøg på at skabe et europæisk forsvar med egen kommandostruktur vil uundgåeligt styrke isolationistiske kræfter i USA, hvilket kan blive skæbnesvangert for Europa. Den vestlige kulturkreds er en helhed, som kun kan forsvares sammen med USA. Danmarks sikkerhedspolitiske mål kan derfor kun nås gennem deltagelse i NATO. Dansk Folkeparti er modstander af ethvert forsøg på at svække NATO-alliancen, og vi støtter den opfattelse, at de europæiske lande skal yde et større bidrag til NATOs samlede styrke.

Dansk Folkeparti advarer mod at svække det nationale forsvar. Truslen fra de ustabile lande udenfor Europa er stadig omfattende, og Danmarks forsvar skal være forberedt på at imødegå terrorhandlinger af enhver art. Dansk Folkeparti støtter, at der opbygges et vestligt forsvar mod angreb fra ustabile stater.

Som grundloven foreskriver, har enhver våbenfør mand pligt til at bidrage til landets forsvar. Dansk Folkeparti anser værnepligten for at være et vigtigt led i et demokratisk forsvar og et vigtigt bidrag til befolkningens forståelse for forsvarets vilkår. Kun danske statsborgere skal kunne optages i forsvaret.

Dansk Folkeparti tager afstand fra de seneste års nedskæringer på forsvaret, som specielt er gået ud over det nationale forsvar. Dansk Folkeparti vil derfor sikre bevillinger, således at det nationale forsvar kan moderniseres og specialiseres til at løse de opgaver, der kræves i fremtiden. Samtidig advarer Dansk Folkeparti mod flere kasernenedlæggelser, som svækker det folkelige engagement i forsvaret.

Hjemmeværnet skal bevares på et uændret niveau. Hjemmeværnet sikrer et vigtigt folkeligt engagement i forsvaret. Beredskabsstyrelsen skal ligeledes sikres bevillinger på uændret niveau, således at vi fortsat sikres et integreret, enstrenget redningsberedskab til brug under katastrofer, kriser og i krig.

Den internationale brigade skal fortsætte, men sigtet i dansk forsvarspolitik skal drejes i retning af det nationale forsvar og NATO-forpligtelserne. Bevillingerne skal ikke i overdreven grad gå til brigaden og til militære aktioner uden for NATO-området. Det skal ikke være et krav, at man har deltaget i militære operationer uden for NATOs område for at kunne gøre karriere inden for forsvaret.

Danmark skal være klar til at kunne deltage i fredsbevarende aktioner, når der er opnået fred i en konflikt i vores nærområde. Men det danske forsvar skal ikke omdannes til en international politistyrke, som rejser rundt og aktivt tager parti i alle mulige konflikter rundt omkring i verden.

Det nordiske samarbejde og rigsfællesskabet

Danmark har et stærkt kulturelt, sprogligt og historisk slægtskab med de nordiske lande. Dansk Folkeparti ønsker det nordiske samarbejde udbygget.

De nordiske værdier er individualisme, respekt for individet, individuelt ansvar kombineret med en høj grad af pligtfølelse overfor fællesskabet og ikke mindst kvindens frie stilling, som går meget langt tilbage i historien.

Dansk Folkeparti mener, at det er afgørende at bevare Norden som et område, hvor mennesker frit kan leve og udfolde sig og føle, at det fællesskab, de bidrager til, er værdifuldt. Vores samfund har aldrig modtaget så massiv en påvirkning udefra som nu. Derfor er det mere end nogensinde vigtigt at forsvare de friheds- og lighedsidealer, som de nordiske samfund er bygget på.

Danmarks ambassader og konsulater har stor betydning for dansk eksport og er med til at repræsentere Danmark rundt om i verden. De skal derfor bevares, men i visse tilfælde kan der af besparelseshensyn søges samarbejde med de øvrige nordiske lande om fællesnordiske ambassader.

Dansk Folkeparti støtter opretholdelsen af rigsfællesskabet mellem Danmark, Grønland og Færøerne. Den samhørighed, som er opbygget mellem de tre dele af riget bør bevares. Ønsker om en øget grad af selvstændighed for Grønland og Færøerne skal respekteres, så længe ønskerne deles af befolkningerne i de to områder, og sålænge den øgede grad af selvstændighed respekterer den danske grundlov. Ønsker befolkningerne i Grønland og på Færøerne en fuldstændig løsrivelse fra Danmark, vil Dansk Folkeparti ikke modsætte sig dette, men det er ikke Dansk Folkepartis ønske.

I takt med Grønlands og Færøernes øgede politiske selvstændighed, skal det sikres, at også den økonomiske selvstændighed øges, dvs. at der må ske en aftrapning af de danske bloktilskud.

Grønlændernes og færingernes kultur skal respekteres og bevares. Danmark bør på internationalt plan arbejde for alle oprindelige folks rettigheder.

Gennem øget inddragelse af Grønland og Færøerne i det nordiske samarbejde, blandt andet gennem Nordisk Råd, skal det sikres, at deres befolkninger tages med på råd om vigtige beslutninger, ligesom Grønland og Færøerne skal høres om udenrigspolitiske afgørelser, der angår de nordatlantiske områder. De endelige beslutninger træffes dog af den danske regering og Folketinget i overensstemmelse med grundloven.

Den Europæiske Union

Dansk Folkeparti er modstander af Den Europæiske Union, og vi bekæmper alle forsøg på skabelsen af en europæisk forbundsstat, således som Rom-traktaten og senere EU-traktater sigter på. En forbundsstat flytter magten væk fra folket, svækker demokratiet og den ansvarlighed, de vesteuropæiske nationer generelt udviser overfor deres borgere.

Dansk Folkeparti vil derfor fastholde de fire forbehold overfor Maastricht-traktaten, som blev fastlagt ved folkeafstemningen i 1993, og som folkeafstemningen i september 2000 bekræftede for 3. fase af EUs Økonomiske og Monetære Unions vedkommende.

Den politiske udvikling i industrilandene er ved årtusindskiftet kendetegnet af en voksende afstand mellem befolkningen og politikerne. Samfundets magtelite søger i stigende grad at svække borgernes direkte indflydelse på deres samfund, idet den påberåber sig, at nutidens problemer er for store og sammensatte til, at almindelige borgere kan overskue dem. Den politiske kultur, som er udviklet i EU og overført derfra, har ikke hidtil bidraget positivt til dansk folkestyres udvikling.

Den demokratiske proces, som i dag fungerer i medlemsstaterne, vil blive sat ud af spillet, hvis Den Europæiske Union videreudvikles, således som de toneangivende lande, især Tyskland og Frankrig ønsker. EU-systemets forsøg på overvågning og styring af den politiske proces i medlemsstaterne er åbenlyse forsøg på at ensrette den politiske meningsdannelse og hindre befolkningerne i at udøve deres demokratiske rettigheder. Danmark skal modsætte sig enhver overvågning af og indblanding i den demokratiske proces udefra, uanset om den foretages af politikere eller embedsmænd.

Dannelsen af en europæisk forbundsstat vil uundgåeligt skabe en endnu større afstand mellem borgerne og de politiske beslutningstagere. Det skyldes ikke blot det store antal mennesker, der underkastes en central styring, men nok så meget, at forskelle i sprog, samfundsforhold og kultur gør det umuligt for borgerne at deltage i en fælles politisk dialog. I praksis forhindres borgerne i at nå til en samlet stillingtagen, der kan føre til udskiftning af unionens magthavere, og konflikter om fordelingsspørgsmål vil dominere forhandlingerne. Kun hvis EUs opgaver begrænses og klargøres, vil de kunne løses på en ansvarlig og kompetent måde.

Hvis der vedtages en europæisk forfatning, som står over de enkelte landes forfatninger, ønsker Dansk Folkeparti omgående dansk udmeldelse af Den Europæiske Union.

Dansk Folkeparti er tilhænger af et åbent og demokratisk samarbejde i Europa. Hovedindholdet heraf er af handelspolitisk og teknisk art, men samarbejdet skal tillige styrke stabiliteten og sikkerheden i Europa.

Dansk Folkeparti vil aktivt medvirke til at bekæmpe de store svagheder, som EUs administration lider under i form af uansvarlig forvaltning af de europæiske skatteyderes penge, udbredt korruption og nepotisme.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at forhindre, at politikere og politiske organer, som ikke er valgt af danskerne, og som ikke kan udskiftes af danskerne, får besluttende myndighed over vores samfund. Derfor vil vi modarbejde enhver ændring af den danske grundlov, som indebærer yderligere afgivelse af dansk suverænitet. Dansk Folkeparti vil modarbejde ethvert forsøg på at skabe en europæisk forfatning.

Danmark kan sjældent forhindre, at andre lande indgår et mere forpligtende samarbejde end indeholdt i nugældende EU-traktater, men Dansk Folkeparti ser en alvorlig fare i, at de fleste EU-landes forfatninger ikke giver deres befolkninger adgang til folkeafstemninger om suverænitetsafgivelse. En europæisk forbundsstat vil derfor ikke være en demokratisk velfunderet konstruktion.

Dansk Folkeparti er tilhænger af et europæisk samarbejde i flere spor. Det betyder, at det grundlæggende handelspolitiske, miljøpolitiske og tekniske samarbejde bliver det centrale indhold, medens medlemsstaterne får valgfrihed til at tilslutte sig andet forpligtende samarbejde.

Dansk Folkeparti ønsker en betydelig indsnævring af de politiske emner, som EU beskæftiger sig med. De centrale opgaver er at sikre det europæiske frihandelsområde og den europæiske toldunion, at skabe tekniske minimumsstandarder, der fremmer fødevaresikkerhed, miljøbeskyttelse og anden forbrugersikkerhed. Dansk Folkeparti er desuden tilhænger af et koordineret samarbejde mellem EU-landene for at bekæmpe international kriminalitet. Den omfattende parallelimport fra områder med ringe fødevaresikkerhed og sundhedskontrol i øvrigt, nødvendiggør dog opretholdelsen af en fortsat national kontrol.

Dansk Folkeparti finder det uacceptabelt, at forældede erhvervsstrukturer i nogle medlemslande opretholdes gennem vedvarende tilskud fra andre medlemslande. Et lavt beskatningsniveau i nogle medlemslande må ikke medføre, at de til stadighed kan modtage tilskud fra lande med højt beskatningsniveau. Det er tillige

uacceptabelt, at store lande får lov til at forvride den frie konkurrence ved statstilskud til egne industrivirksomheder til skade for bl.a. dansk industri.

EUs budgetter skal reduceres. Efter over 40 års eksistens er det endnu ikke lykkedes EUs myndigheder at etablere en rimelig sikkerhed mod misbrug af de europæiske skatteyderes penge. Trods et lønniveau for EUs tjenestemænd, der ligger på op mod tre gange lønniveauet i de rigeste medlemslandes nationale administrationer, er det ikke lykkedes EU at opbygge en tilstrækkelig kvalificeret administration.

EUs landbrugspolitik fører til overproduktion og ofte til produktion af varer, som er uanvendelige. De eksisterende støtteordningers udformning indeholder stærke incitamenter til svig både i medlemslandene og i EUs administration. Dansk Folkeparti mener, at EUs landbrugsordninger og strukturfondsordninger skal ophæves. EUs økonomiske midler skal koncentreres om forsknings- og udviklingsopgaver samt om støtte for den demokratiske og økonomiske udvikling i de ikke-udviklede lande.

EU-parlamentet

Dansk Folkeparti ønsker, at beslutningerne i EU tages i Ministerrådet. EU-parlamentets magt skal derfor koncentreres om de kontrollerende funktioner. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at EU-parlamentets beføjelser og sammensætning reformeres således, at medlemmernes opgave bliver at fremme deres borgeres ønsker og behov. Valgmåden bør sikre, at medlemmernes aktiviteter udgår fra vælgernes ønsker og er koordineret med deres respektive nationale parlamenter.

EU-kommissionen

EU-kommissionen skal være en embedsmandsinstitution, der skal udføre det, som besluttes af Ministerrådet. I det nuværende EU er Kommissionen placeret som en egentlig regering, der som den eneste i EU-systemet har initiativ- og forslagsret. Dansk Folkeparti ønsker Kommissionens magt begrænset til fordel for Ministerrådet. Det skal være Ministerrådet, hvis medlemmer er underlagt deres landes parlamenter, der fremlægger forslag.

Østudvidelsen

Dansk Folkeparti finder det naturligt, at de ti øst- og centraleuropæiske stater, som sammen med Cypern og Malta forhandler om medlemskab af EU, med tiden optages i EU, hvis deres befolkninger ved folkeafstemninger tilkendegiver ønske herom. Imidlertid er kun enkelte af disse lande endnu udviklet således, at de kan optages i EU indenfor det nærmeste tiår. Landenes økonomier, offentlige administrationer, retsvæsen, miljøbeskyttelse og grænsekontrol skal være på højde

med de øvrige EU-landes, før de gives fuldt medlemskab, ligesom den udbredte kriminalitet og korruption i en række af landene klart skal være reduceret.

En optagelse af de østeuropæiske lande i EU, før landene er tilnærmet EUs niveau, vil føre til betydelig vandring af billig arbejdskraft, som især vil true beskæftigelsen for EUs ufaglærte arbejdere, ligesom miljø- og sundhedsstandarder vil blive undergravet.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at EU yder bistand til at udvikle ansøgerlandenes demokratiske funktioner og deres administrative og økonomiske infrastruktur gennem længerevarende associeringsaftaler, men understreger, at ansøgerlandenes egne folk skal bære ansvaret for, at deres lande udvikler moderne, markedsorienterede økonomier. Dansk Folkeparti er modstander af, at de nuværende EU-landes skatteydere skal betale ansøgerlandenes økonomiske udvikling. Der er tale om en stor og meget langvarig opgave, hvis gennemførelse ikke kan løftes af Vesteuropa uden at føre til et omfattende økonomisk tilbageslag i de nuværende medlemslande.

Dansk Folkeparti er modstander af optagelse af ustabile lande og lande udenfor den kristne kulturkreds i EU. Imidlertid er det vigtigt, at EU-landene indgår forpligtende samarbejdsaftaler med Rusland, Hviderusland, Ukraine og Tyrkiet.

Vetoretten

Vetoretten i Ministerrådet skal fastholdes og bruges for at sikre, at der ikke sker udhuling af dansk selvbestemmelsesret. Danmark skal anvende sin vetoret for at hindre optagelse af Tyrkiet, men bør støtte enhver bestræbelse for en stabil og demokratisk udvikling i Tyrkiet.

Schengen

Dansk Folkeparti ønsker, at Danmark udtræder af det Schengen-samarbejde, der forbyder Danmark at have personkontrol ved de danske grænser. Den manglende personkontrol ved grænserne medfører øget grænseoverskridende kriminalitet og flere illegale flygtninge mellem landene.

Politisamarbejde

Udviklingen af Den Europæiske Union med åbne grænser har skabt uanede muligheder for den grænseoverskridende kriminalitet. Samtidig har en internationalt organiseret terrorisme etableret sig i Europa.

Det nødvendiggør et samarbejde mellem EU-landene for at sikre, at EU-landenes straffelovgivning indrettes således, at de kriminelle organisationer ikke udnytter forskelle i EU-landenes straffelovgivning. Der er behov for et intensiveret

politisamarbejde i Europa, ligesom politiet må udstyres med det mest avancerede udstyr for at kunne bekæmpe den organiserede kriminalitet, som råder over meget store tekniske og økonomiske ressourcer. Dansk Folkeparti mener imidlertid ikke, at det er ønskeligt eller formålstjenligt, at Europol udvikles til et fælleseuropæisk forbundspoliti. Dansk Folkeparti ønsker oprettelse af et europæisk retligt netværk og andre initiativer, der tilstræber at modernisere og effektivisere systemerne til forebyggelse og bekæmpelse af den organiserede kriminalitet.

Det skal altid være danske politibetjente, der opererer på dansk territorium, og er udenlandske politifolk indbudt for at bidrage til opklaring af forbrydelser i Danmark, skal det under alle omstændigheder foregå under dansk politis ledelse og ansvar.

EU og indvandringen

EU-Kommissionen har fortsat den fejlagtige opfattelse, at Europa i fremtiden mangler arbejdskraft og skal aftage en del af verdens befolkningsoverskud som en blanding af et økonomisk og et humanistisk projekt. EU ser det fortsat som muligt at gøre dem, der kommer ind i Vesten fra tredjelande identiske med borgerne i de vesteuropæiske lande. Det er en form for politik, der opfatter individer som produktionsmidler og overser deres vanskeligheder med at falde ind i livet og produktionen i det pågældende nye samfund. Man kan ikke ved lov gøre alle mennesker ens, ophæve kulturelt og religiøst betingede modsætningsforhold eller skabe en masse nye europæere. Det kan lyde tillokkende, men det er ikke en udvikling, der kan gennemføres uden tvang. Den hasarderede propaganda for denne forestilling søger blot at skjule verdens egentlige problemer og udfordringer. Det er derfor, at Dansk Folkeparti ønsker det retlige forbeholdt fastholdt.

Det er ikke det faldende fødselstal i Europa, der er fremtidens udfordring. I det meste af EU har man fortsat en betydelig arbejdskraftreserve i den store andel af befolkningen, der ikke er på arbejdsmarkedet. Vi har et meget klart billede af, at fremtidens arbejdspladser vil kræve et højt vidensniveau, mens der vil være ringe brug for mennesker med ingen eller en kort uddannelse. EUs planer om at lade endnu flere millioner af mennesker bosætte sig i Europa vil kun føre til kaos. Tanken om, at EU skal tiltrække udviklingslandenes alt for få veluddannede mennesker, betragter Dansk Folkeparti som højst utiltalende, fordi det vil forsinke eller helt hindre den udvikling, som de fattige lande har så hårdt brug for. Europa skal ikke være rigere, end de europæiske borgeres egen indsats betinger, når følgen er, at man derved øger kløften mellem udviklingslandene og industrilandene.

Der må i fremtiden findes internationale politikker imod den tredje verdens befolkningstilvækst, som er ude af kontrol og midler til at ændre de dele af verden, som er præget af magtstrukturer, religioner, kulturer og traditioner, der forhindrer

disse lande i at udvikle sig og give ordentlige livsbetingelser for deres egne borgere. Samtidig må de EU-lande, som kommer til at mangle arbejdskraft, udvikle en rationel beskæftigelsespolitik efter nordeuropæisk model. Den politisk korrekte idé om indvandring til EU løser ingen af de virkelige problemer – hverken i eller udenfor EU.

Danmark og den fattige verden

Flere store og små lande, som tidligere var fattige, har i de seneste årtier vredet sig løs af underudviklingens jerngreb, men kløften mellem rige, udviklede lande og fattige, uudviklede lande er i den nyeste tid blevet stadig dybere. Udvikling af et samfund er en kompliceret proces, som er betinget af samtlige elementer i samfundets civilisation og kultur: Religion, værdinormer, tro, sædvaner, traditioner, holdninger og sprog er bestemmende for de væsentlige politiske og sociale forhold. Dermed er fattigdom i høj grad at anse for et kulturelt betinget problem, fordi et samfunds udvikling dybest set afgøres i befolkningens bevidsthed. Kulturen afgør, hvordan en befolkning arbejder, hvordan forholdet mellem de to køn er, hvordan magtforholdene er i familielivet og i samfundet, hvilke holdninger, der er til befolkningstilvækst, til økonomisk vækst og til omgivende nationer og kulturer.

Det er på grund af forskelle i kulturen, at nogle fra naturens hånd ufrugtbare og ressourcefattige lande har udviklet orden og velstand, medens nogle meget frugtbare og ressourcerige lande er præget af overbefolkning, fattigdom og diktatur.

Hvis det ikke lykkes at ændre den omfattende underudvikling af en meget stor del af den verden, som omgiver os, er der en alvorlig risiko for, at fattigdom og overbefolkning fører til fjendtlige sammenstød mellem de forskellige kulturer.

Store dele af verden behøver en gennemgribende reformation og hjælp til at udvikle sig økonomisk og demokratisk. Udviklingslandenes befolkninger kan se på TV-skærmene, hvordan livet er i Vesten, og flygtninge og indvandrere kan melde tilbage til deres landsmænd, at det er uendeligt meget bedre at bo i Vesten. De forskelle, der på den måde kunstigt skabes i en befolkning, hvoraf en del er kommet til Vesten og er blevet styrtende rige i forhold til deres landsmænd, er blot med til at gøre situationen endnu mere grotesk. Resultatet bliver, at flere og flere mennesker i den tredje verden kun drømmer om at komme væk. Det er de mennesker, hvis indsats burde fokusere på at gøre deres eget samfund værd at leve i.

Udvandring til Vesten er ikke en løsning på den tragiske situation, en stor del af verdens befolkning lever i. Selv om flere hundrede millioner vandrede til Europa, ville problemerne i udviklingslandene ikke blive mindre, og samtidig ville de europæiske landes velfærdssystemer og retsordener bryde sammen.

De fattige landes problemer løses ikke blot ved, at Vesten åbner for import af deres varer, men først og fremmest ved, at landenes produktion til eget forbrug og til investering forøges. Det kræver omfattende institutionelle og politiske reformer.

Hvis det ikke lykkes både at standse den voldsomme befolkningstilvækst i udviklingslandene og samtidig øge produktionen og udviklingen af velfungerende samfundssystemer, vil der opstå kaos i mange udviklingslande, og omfattende folkevandringer vil være uundgåelige.

Der er i EUs politiske organer og i mange af medlemslandenes regeringer en udbredt opgivenhed overfor den katastrofale udvikling i verdens befolkningstal og de konsekvenser, som overbefolkningen indebærer for mennesker i udviklingslandene. Samtidig eksisterer der en ubegrundet opfattelse af, at indvandring til EU skaber større lighed og retfærdighed. Det modsatte er tilfældet.

Dansk Folkeparti finder, at såvel EUs som de fleste europæiske landes indsats for at forbedre udviklingslandenes vilkår er helt utilstrækkelig. Det nytter ikke blot at tilføre landene økonomiske ressourcer, for de går i vidt omfang til spilde, hvis ikke landenes kultur og hele samfundsmæssige organisation ændres. En målrettet indsats for at ændre udviklingslandenes kultur er en forudsætning for at forhindre en masseindvandring, som de europæiske lande ikke kan bære. Dansk Folkeparti anser en omfattende plan for bistand til institutionsudvikling, demokratisering og børnebegrænsning i udviklingslandene for bydende nødvendig.

En sådan udviklingsindsats har ikke alene en humanistisk begrundelse, men må anses som afgørende for verdens sikkerhed

Dansk Folkeparti mener, at der skal opstilles klare mål for, hvordan dansk ulandsbistand skal fungere. Dansk ulandsbistand skal medvirke til at forebygge, at der opstår krig og andre situationer, hvor mennesker tvinges på flugt fra deres hjemegn og land. Hjælpen skal koncentreres om at hjælpe flest mulige flygtninge i deres nærområde og i højere grad støtte flygtninges tilbagevenden til deres oprindelsessted.

Danmark yder en omfattende ulandsbistand, såvel tosidet som gennem FN-systemet og EU. En del af denne bistand har ikke de ønskede virkninger og må derfor ophøre. Den samlede danske bistand skal begrænses til samme niveau som

andre sammenlignelige landes bistand. Dansk Folkeparti vil samtidig arbejde for en effektivisering af bistandens virkninger. Den tosidede danske udviklingsbistand skal målrettes mod lande, hvor vi kan udøve effektiv kontrol med, at bistanden forbedrer levevilkårene for de fattigste, at den modvirker overbefolkning, udvandring og sygdomsspredning, herunder AIDS, og at den fremmer demokrati, menneskerettigheder, konfliktforebyggelse og ligestilling af kvinder og mænd. Der er behov for øget forskning i midler til reduktion af ukontrolleret befolkningstilvækst.

Det må samtidig sikres, at udviklingslandene ikke benytter skadeligt børnearbejde, farlige arbejdsmiljøvilkår, udbytning af arbejdskraften eller miljøødelæggelse for at øge deres produktion. Det handelspolitiske samarbejde med udviklingslandene skal gøres betinget af, at landene overholder menneskerettighederne og, at mindst halvdelen af deres offentlige budgetter, ligesom i velfærdsstaterne, anvendes til undervisning, sociale og sundhedsmæssige formål.

Lande, som udvikler atomvåben eller påfører deres nabolande krig, skal ikke modtage dansk udviklingsbistand. Bistanden til regeringer, der bruger penge på at udvikle eller opretholde atomvåben, har store militærbudgetter, anvender tortur eller fører krig på andre landes område skal ophøre. I dag er der alt for mange uheldige eksempler på lande, som opnår bistand uden at leve op til de mest elementære spilleregler. Det skal vi ikke acceptere.

Sundhedspolitik

Sundhed defineres som en vedvarende tilstand af fysisk, psykisk og socialt velvære. Det er vigtigt at forstå, at der er en nær sammenhæng mellem disse tre sider af menneskers tilværelse.

Derfor er forudsætningen for at øge menneskers sundhed, at der gøres en indsats for at forbedre tilværelsens fysiske, psykiske og sociale vilkår.

En vigtig betingelse for at forbedre disse vilkår er, at alle borgere er bevidste om deres egne muligheder for at påvirke deres livsvilkår. Derfor skal sundhedslære indgå som et vigtigt fag i folkeskolens samfundslære. Sundhedsoplysende programmer skal gøres til et fast led i Danmarks Radios fjernsyns- og radioudsendelser.

Forebyggelse

Den første betingelse for at skabe sundhed for alle er, at der på alle planer i samfundet ydes en forebyggende indsats. Det drejer sig om alt fra sundhedslære,

undersøgelser under svangerskab, helbredsundersøgelser af børn, vaccinationer, tandpleje, undervisning i sund madlavning og til indsatsen for et sundt arbejdsmiljø og oplysning om farerne ved narkotika, tobaksrygning, misbrug af alkohol og overforbrug af fødevarer.

Dansk Folkeparti arbejder for, at alle mennesker skal oplæres til at tage et personligt ansvar for deres liv og deres levevis. Det betyder ikke, at samfundet skal diktere nogen, hvordan de skal leve, men at samfundet skal medvirke til at give alle borgere en klar viden om sundhed og sygdom.

For at forebygge spredningen af smitsomme sygdomme fra den tredje verden ønsker Dansk Folkeparti, at alle, som indvandrer til Danmark, skal gennemgå en helbredsundersøgelse og et vaccinationsprogram.

Indvandrere fra tredjeverdenslande har særlige sundhedsproblemer på grund af fejlernæring, manglende vaccination, mange børnefødsler, indgifthed og lukkethed om fysiske og psykiske sundhedsproblemer, hvilket belaster sundhedsvæsenet uforholdsmæssigt meget. For at modvirke en uoverskuelig stigning i sundhedsudgifterne må disse problemer afbødes med en effektiv forebyggende indsats.

Den primære sundhedssektor

Patienternes kontakt med sundhedsvæsenet skal som hovedregel gå gennem de praktiserende læger, som træffer afgørelse om den bedst egnede behandling af den enkelte patient.

Dansk Folkeparti ønsker, at de alment praktiserende lægers såvel som de praktiserende speciallægers kompetence skal opgraderes, således at flere undersøgelser og behandlingsopgaver kan løses indenfor den primære sundhedssektor. Der må indføres en kvalitetssikring gennem tidssvarende certificeringsmetoder.

For at sikre et hensigtsmæssigt samarbejde mellem læger med forskellig kompetence bør der skabes økonomiske incitamenter til etableringen af tværfaglige lægehuse. Dansk Folkeparti understreger, at et sådant samarbejde ikke må stå i vejen for, at der, så langt det er muligt, skabes en stabil tilknytning mellem den enkelte praktiserende læge og dennes patienter.

Sygehusvæsenet

Udviklingen i viden og teknologi indenfor sundhedsområdet muliggør undersøgelser og behandlinger, som giver stadig bedre resultater. Det stiller store krav til sundhedspersonalets uddannelse og sygehusenes udstyr. Det er umuligt at

gennemføre den nødvendige specialisering og arbejdsdeling i et sygehusvæsen, hvis administration er fordelt på landets amtskommuner.

Dansk Folkeparti finder det uforsvarligt, at sygehusvæsenet forbliver i amtskommunalt regi. Vi ønsker udvikling af en central sygehusstyrelse, som overtager de styringsfunktioner, som hidtil har været placeret i amtsrådene, Amtsrådsforeningen og Hovedstadens Sygehusfællesskab. Den centrale sygehusstyrelse skal være underlagt sundhedsministeren og dermed Folketingets parlamentariske kontrol.

Der må indenfor den fælles sygehusplanlægning foretages en specialisering, som er en forudsætning for at yde alle borgere den bedst mulige behandling.

Der skal foretages en certificering, dvs. en analyse og udmelding af færdigheder og behandlingskvalitet for alle sygehusafdelinger således, at sundhedsministeriet kan sikre en optimal arbejdsdeling, som rækker videre end den nuværende opdeling i lokalsygehuse og sygehuse med landsdels- og landsfunktioner.

Det er samtidig afgørende, at det lokale sygehusberedskab ikke svækkes. En række små sygehuse vil fortsat dels kunne varetage akutte døgnfunktioner dels, afhængigt af deres certificering, kunne løse almene eller specielle opgaver for et større geografisk område.

Behandlinger af andet end egentlige sygdomme, såsom kunstig befrugtning, bør kun i begrænset omfang være gratis.

Tidssvarende sygehusadministration

Det er en kendsgerning, at kvaliteten af det danske sundhedsvæsen ved indgangen til det 21. århundrede ikke mere lever op til vesteuropæisk standard, men ifølge en undersøgelse fra Verdenssundhedsorganisationen, WHO er rykket ned på en international 34. plads efter alle vesteuropæiske lande og efter Colombia, Marokko og Chile. Dette er sket til trods for, at mange meget dygtige og meget engagerede mennesker yder en enestående indsats i dansk sundhedsvæsen.

Den dårlige placering skyldes flere forhold. Især en relativ lav middellevetid i forhold til andre lande. Men der er flere sammenfaldende omstændigheder, der trækker sundhedsniveauet ned.

En af årsagerne er, at amtskommunerne ikke har magtet at administrere et så stort offentligt serviceområde. Med det stigende behov for specialisering er det umuligt at gennemføre en præcis dimensionering og kapacitetsstyring i en decentral administration. Sundhedssektoren er også blevet pålagt at udføre flere

komplicerede behandlinger, og samtidig er sektoren blevet pålagt at udvide sine funktioner til et stort antal behandlingskrævende indvandrere, uden at der samtidig er tilført sektoren de nødvendige ekstra ressourcer.

Dansk Folkeparti understreger, at det ikke er muligt at skabe et sygehusvæsen på niveau med de førende vesteuropæiske landes uden vidtgående reformer. Man kan ikke udstede garantier for korte undersøgelses- og behandlingsfrister, man kan ikke højne behandlingens kvalitet, og man kan ikke forbedre omsorgen og det menneskelige miljø for patienterne uden en helt ny organisation, bedre kapacitetstilpasning mellem de forskellige led i sundhedssystemet og tilstrækkelige ressourcer.

Kapacitetsudnyttelsen af sygehusenes medicotekniske udstyr er af overenskomstmæssige årsager uacceptabelt lav. Sundhedspersonalets overenskomster må derfor ændres således, at operations- og anden behandlingskapacitet udnyttes fuldt ud. Sygeplejerskegruppens funktioner må udvides gennem efteruddannelse, og såvel læger som specialsygeplejersker skal certificeres.

De forskellige faggruppers overenskomster må koordineres og lægers og sygeplejerskers patientorienterede arbejdstid forøges. Sygehuslægernes overenskomster, som bygger på det almindelige arbejdsmarkeds korte arbejdstid kombineret med overarbejde, som i vidt omfang kræves afspadseret, er helt uegnet for sygehusdrift. Lægers og det øvrige sundhedspersonales arbejdstid må tilrettelægges med det sigte at opnå den mest effektive funktion på afdelingerne, herunder den mest effektive uddannelse af de yngre læger. Overlægernes ansvar for afdelingernes drift skal præciseres.

Dansk Folkeparti er tilhænger af borgernes frie og lige adgang til landets sygehusvæsen. Det er imidlertid ikke længere muligt for sygehusvæsenet at stille gratis ydelser til rådighed for enhver, som uden at være dansk statsborger måtte ønske det. Udlændinge som ønsker familiesammenføring i Danmark skal være omfattet af en pligt til at tegne en sygeforsikring for den familiesammenførte person, indtil den pågældende har en normal, skattepligtig arbejdsindkomst i Danmark. Ligeledes skal herboende udenlandske specialister, der kun betaler 25% i skat, forpligtes til at tegne en sygeforsikring. Flygtninge skal dog fortsat have gratis adgang til sygehusvæsenet på linje med danske borgere, indtil de kan vende tilbage til deres nærområde.

Gennem certificeringen af sygehusafdelingerne opnår borgerne et bedre grundlag for et frit sygehusvalg. Også privathospitalerne skal kunne opnå certificering, så borgerne kan foretage et bevidst valg af indlæggelse mod egenbetaling.

Hvis det offentlige sundhedsvæsen ikke er i stand til at tilbyde rettidig behandling af en alvorlig lidelse, skal patienten være berettiget til at få overført et beløb svarende til behandlingsomkostningen i den offentlige sektor til at dække behandlingen på et privat hospital i indland eller udland. Dansk Folkeparti vil afvise ethvert krav om, at det offentlige skal forlange brugerbetaling for behandling af sygdomme. Ved behandlinger mod barnløshed er Dansk Folkeparti rede til at undersøge, om der kan tilvejebringes en økonomisk ligestilling mellem fertilitetsbehandlinger og adoptionssager.

Patientinformationen forud for, under og efter en sygehusbehandling skal forbedres. Der er stadig alt for ofte en forståelsesbarriere mellem læge og patient. Der bør ved udskrivning fra sygehus gives patienten og dennes praktiserende læge en fyldestgørende skriftlig orientering om den behandling, patienten har gennemgået og om eventuelle forholdsregler, der skal følges efter behandlingen.

Sygehusenes databehandling skal moderniseres og moderne IT-teknik tages i brug ved journalskrivningen.

Uddannelsen

Uddannelseskapaciteten på læge- og sygeplejerskestudierne er ikke tilstrækkelig, og dette er en medvirkende årsag til manglen på læger og sygeplejersker og andre grupper af sundhedspersonale. Det er et problem, at der gennem en længere årrække ikke har været bevilget tilstrækkelige midler til disse uddannelser, og kapacitetsmanglen skærpes yderligere af, at især norske og svenske lægestuderende optager en betydelig del af uddannelsespladserne. Dansk Folkeparti vil sikre de fornødne bevillinger til at øge antallet af uddannelsespladser.

Respekten for arbejdet indenfor sundhedssektoren skal styrkes og lønforholdene forbedres for at sikre tilgangen til uddannelserne og for at modvirke, at dygtige medarbejdere forlader sundhedssektoren til fordel for bedre lønnede jobs i ind- eller udland.

Dansk Folkeparti finder det ønskeligt, at der også i fremtiden sker en internordisk og international udveksling på universitetsniveau, men for studerende, der ikke er danske statsborgere, eller som ikke efterfølgende er forpligtede til at arbejde i en længere årrække i et udviklingsland, skal adgangen til at studere i Danmark være betinget af fuld brugerbetaling.

Videreuddannelsen af yngre læger på danske sygehuse er ved indgangen til det 21. århundrede utilstrækkelig, idet overenskomsterne ikke er udformet under hensyntagen til optimale uddannelsesvilkår. Dansk Folkeparti ønsker at gennemføre en reform af sygehusenes uddannelse af yngre læger.

Hospicer
Der er i de senere år en voksende erkendelse af betydningen af at supplere sygehusvæsenets tilbud til uhelbredeligt syge og døende med en mulighed for at vælge at tilbringe den sidste tid på hospice. Erfaringerne i ind- og udland er meget gode, og Dansk Folkeparti mener, at der bør være et ekstra tilbud til patienter og pårørende om omsorg i livets slutfase, hvor den kurative behandling er ophørt, og hvor indsatsen kan koncentreres om pleje, omsorg og smertelindring.

Dansk Folkeparti ønsker derfor at sikre tilstrækkelige bevillinger til etablering af hospicer i alle landets amter. Disse hospicer skal placeres uden for det sædvanlige hospitalsmiljø.

Psykiatrisk behandling
Der skal til stadighed ske udvikling i den psykiatriske behandling både for ældre og demente, psykisk syge børn og voksne. Psykiatrien har de senere år været inde i en omstillingsproces, hvor flere bliver behandlet lokalt. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at respekten og omsorgen for denne gruppe borgere forbedres, således at der stilles enestuer til rådighed, at skadestuefunktionerne udbygges, at patienterne ikke skal opholde sig i hospitalsregi, når de er færdigbehandlet samt, at der ved udskrivelse fra hospitalsregi udarbejdes målrettede planer for sociale tilbud, bolig, arbejde eller uddannelse.

Vi ønsker, at psykiatriske behandlerteams bliver indført i hele landet således, at psykisk syge også kan blive behandlet efter kl. 16.00. De pårørende skal i muligt omfang inddrages i behandlingen. Den medicinske behandling af psykiatriske patienter er vigtig, men også psykoterapeutisk behandling og ergoterapi er vigtige faktorer og bør indgå i den videre behandlingsstrategi overfor denne gruppe patienter.

Apoteksvæsenet
Dansk apoteksvæsen er overreguleret såvel i strukturel som i erhvervsmæssig og økonomisk henseende. Mange års central styring af apoteksvæsenet har forhindret en løbende tilpasning af apoteksstrukturen i Danmark. Dansk Folkeparti finder, at bevillingssystemet er forældet og bør afvikles.

Udligningsordningen mellem apotekerne giver økonomisk mulighed for opretholdelse af apoteker i tyndt befolkede egne, men fører samtidig til overadministration. I flere tilfælde er der truffet uhensigtsmæssige beslutninger om nedlæggelse af apoteker i byområder, hvor befolkningsunderlaget er reduceret som følge af udflytning, selv om kundeunderlaget fortsat har været til stede. Også åbningstider, vagtordninger m.v. afgøres i for høj grad på embedsmandsplan i

stedet for i de enkelte lokalområder. Dansk Folkeparti ønsker en øget selvforvaltning af apoteksvæsenet.

Dansk Folkeparti kan derfor tilslutte sig bestræbelserne for en liberalisering af apoteksvæsenet med mulighed for fri etableringsret for nye apoteker og apotekskæder under forudsætning af, at uddannelses- og kvalitetskrav opfyldes. Bevillingssystemet, der er en barriere til markedet, bør afskaffes. Apotekerne bør i fremtiden frit kunne overdrage deres apotek til personer, der opfylder de nødvendige uddannelseskrav, ligesom nye apoteker bør kunne etableres.

Lægemiddelstyrelsens tilsyn med apotekerne bør i fremtiden bestå i at sikre, at apotekerne varetager deres opgaver på en betryggende og fagligt kompetent måde. Lægemiddelstyrelsen bør også fortsat udøve kvalitetskontrol med lægemidler og disses håndtering, opbevaring og distribution, tilsyn med overholdelse af regler for god apoteksskik og kunderådgivning, håndhævelse af krav til vagtbetjening, forsyningspligt og administration af medicintilskudssystemet.

Det bør undersøges ved konkrete forsøgsordninger, hvorvidt en ophævelse af apotekernes faste indkøbs- og udsalgspriser kan forventes at medføre en styrkelse af konkurrencen med deraf faldende forbrugerpriser. Hvis det er tilfældet, bør der sikres fri priskonkurrence.

Dansk Folkeparti vil sikre, at der i landdistrikter og yderområder i fremtiden kan opretholdes lokale apoteker eller apoteksudsalg i samarbejde med eksisterende apoteker eller med detailforretninger. Det bør undersøges, om sådanne lokalapoteker helt eller delvis kan finansieres gennem tilskud fra Den Offentlige Sygesikring i stedet for gennem den nuværende udligningsordning.

Salg af apoteksforbeholdte lægemidler fra andre udsalgssteder bør være tilladt under forudsætning af, at der til udsalgsstedet er knyttet en kvalificeret person, der er ansvarlig for opbevaring, håndtering, udlevering og rådgivning.

Alternative behandlingsmetoder

Det er velkendt, at der er bivirkninger ved mange af de syntetisk fremstillede medicinske præparater, ligesom mange traditionelle behandlingsmetoder har vist sig utilstrækkelige. Ofte har behandling med naturmedicin eller andre alternative behandlingsformer vist sig at kunne føre til gode behandlingsresultater endda uden bivirkninger.

Dansk Folkeparti er ikke tilfreds med, at vi her i landet er bagud i forhold til andre europæiske lande, hvad angår udnyttelsen af seriøse alternative behandlingsformer.

Stadig flere læger undersøger og inddrager alternative behandlingsmetoder i deres praksis. Dansk Folkepart mener, at det vil være til gavn for patientbehandlingen, at der tilvejebringes en større forståelse mellem den traditionelle lægevidenskab og seriøse alternative behandlere. Indføring i alternative behandlingsmetoder bør derfor indgå i lægeuddannelsen.

Dansk Folkeparti har sympati for tankerne om, at der i fremtiden kan skabes en autorisationsordning for seriøse alternative behandlere. Dansk Folkeparti lægger i denne forbindelse vægt på at skille de alvorligt arbejdende alternative behandlere fra de mindre seriøse.

Før en autorisationsordning kan indføres, bør et uvildigt og sagkyndigt ekspertpanel, bestående af læger, anerkendte alternative behandlere og forbrugere, fastlægge de krav til uddannelse, dokumentation for behandlingsresultater samt krav om tilsyn og kvalitetskontrol, der skal være opfyldt for at opnå autorisation.

Når en autorisationsordning etableres, skal de patienter, der vælger behandling hos de autoriserede behandlere kunne opnå tilskud fra Den Offentlige Sygesikring.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der på universiteterne gennemføres forskning på tværs af traditionelle faggrænser. Sådan forskning skal inddrage aspekter ved brugen af naturmedicin og andre alternative behandlingsmetoder.

Prioritering og etik

Sundhedssektoren beskæftiger sig med en lang række etiske og moralske spørgsmål, som er centrale for vores holdning til livet og døden. Ofte kan disse holdninger opleves at komme i konflikt med de økonomiske prioriteringer, som intet samfund kommer uden om.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at en given behandlings forventede resultat for patienten altid skal være afgørende for prioriteringen. Hvis tekniske eller økonomiske forhold umuliggør at yde alle en given behandling, må prioriteringen gøres til genstand for en åben beslutning, der træffes af fagligt og politisk ansvarlige mennesker.

Dansk Folkeparti ønsker, at en patients alder ikke må hindre indsættelse af en optimal behandling, som kan forbedre patientens helbredstilstand.

Dansk Folkeparti ønsker en udvidet forskning og udvikling på det medicinske område og et effektivt forskningsmæssigt samarbejde med andre lande. Denne forskning må prioriteres således, at Danmark meget hurtigt når på niveau med de behandlingsresultater, som andre højtudviklede landes sundhedsvæsen opnår.

Indsatsen mod kræftsygdomme er utilstrækkelig i Danmark, og Dansk Folkeparti ønsker en udvidet indsats for at bekæmpe den høje sygelighed og dødelighed, som kræftsygdomme fremviser i Danmark.

Genteknologien åbner mulighed for nye revolutionerende behandlings- og helbredelsesmetoder. Det er afgørende, at det etiske grundlag for denne forskning og behandling er fastlagt ved dansk lovgivning. Dansk Folkeparti er ubetinget modstander af enhver forskning, der sigter på at klone mennesker eller kunstigt at skabe nye individer. Dansk Folkeparti finder, at kloning af menneskelige celler alene må foretages i sygdomsbekæmpende øjemed.

Uddannelse, en forudsætning for samfundets udvikling

Uddannelse er en afgørende forudsætning for det enkelte menneskes udvikling, arbejdsmæssige muligheder og funktion i familien som i samfundet. Dansk Folkeparti vil arbejde for en omfattende fornyelse og forbedring af det danske uddannelsessystem, så det bliver på højde med verdens bedste og svarer til vort samfunds behov i fremtiden.

Menneskers evner og interesser er vidt forskellige. Uddannelsessystemet skal derfor indrettes sådan, at der tages videst muligt hensyn til den enkeltes evner og udviklingsmuligheder.

Det må også sikres, at formidlingen af viden og forståelse ikke tilsidesættes af disciplinære problemer. Det indebærer, at den udbredte eftergivenhed mod voldelige og støjende elever skal bringes til ophør. Elever med så omfattende disciplinære problemer, at de ikke kan fungere i det almindelige undervisningssystem, skal anbringes på specialskoler.

Den stadig hurtigere takt i samfundenes økonomiske og sociale udvikling kræver, at uddannelsen i folkeskolen såvel som på gymnasieniveau sætter eleverne i stand til at tilegne sig ny viden og nye færdigheder. Læreteknik og kendskab til informationsteknologi er imidlertid ikke et tilstrækkeligt uddannelsesgrundlag for noget menneskes liv. Dansk Folkeparti ønsker, at alle skal have kundskaber og viden, som ikke blot giver dem gode muligheder for et godt arbejdsliv, men også sætter dem i stand til at forstå deres tilværelses grundlag og sammenhæng og at skelne mellem værdifuldt og værdiløst i den informationsstrøm, de udsættes for. Dansk Folkeparti betragter ikke folkeskolen alene som et uddannelsessted, men også som grundlaget for det enkelte individs eksistens og videre fremtid.

Den fælles ramme for al undervisning skal være dansk kultur- og samfundssyn. Uddannelsessystemet skal på alle trin udvikle viden om og respekt for demokratiet og for den vesterlandske kulturs menneskesyn. Al offentlig undervisning skal være gratis for danske borgere.

Frit skolevalg

Dansk Folkeparti ønsker, at undervisningspligten skal opfyldes ved skolegang på uddannelsesinstitutioner, som er godkendt af den danske stat og sigter mod en positiv medvirken i det danske samfund. Der skal være frit valg mellem offentlige og private skoler. Når de offentlige midler følger eleven og ikke institutionen, skabes frihed i valget af uddannelsessted, og konkurrencen ansporer skolerne til at opnå den bedste uddannelse og opdragelse.

Folkeskolen må organiseres med sigte på større resultater og mindre på afslappet samvær. Gymnasieskolen og andre typer af ungdomsuddannelse bør reformeres for at opnå tidligere overførsel til arbejdsmarkedet eller til målbevidst højere uddannelse.

Folkeskolen

Den danske folkeskole er mange steder gennem de seneste årtier blevet afgørende forringet. Ikke mindst i de store byer vælger stadig flere forældre, der udviser ansvarsfølelse for deres børn – og som har de økonomiske muligheder – at sætte deres børn i privatskole. Det anser Dansk Folkeparti for en uholdbar udvikling, som endda sker samtidig med, at de danske uddannelsesudgifter pr. folkeskoleelev er blandt verdens højeste.

Denne udvikling er en følge af, at folkeskolen er blevet pålagt en uløselig opgave, som er begrundet i en ideologisk bestemt struktur. Det faglige niveau er sænket, adfærdskravene er svækket og respekten for andre er lille. Der forekommer som en naturlig følge heraf en udbredt mobning, og mange børn har et direkte negativt forhold til skolen. Den massive tilgang til nogle skoler af elever med anden kultur og andre værdinormer end de traditionelt danske har yderligere vanskeliggjort folkeskolens funktion.

Differentieret undervisning

Dansk Folkeparti vil arbejde for en reform af folkeskolen. Ud fra ønsket om at udvikle det enkelte menneskes evner og i erkendelse af behovet for personlig relevant undervisning ønsker vi et mere differentieret undervisningsudbud. Vi er imod ressourcemæssigt uholdbare forskrifter om individuel lærer-elev undervisning.

Den nødvendige differentiering af undervisningen er kun mulig ved en deling af eleverne efter evner og færdigheder. Dansk Folkeparti ønsker, at en 1-årig børnehaveklasse skal være obligatorisk. Allerede kort efter skolestarten er det nødvendigt at sætte ind for at styrke undervisningen af de svageste elever. Der må anvendes specialundervisning og specialskoler til støtte for særligt svage elever. Der må tages særligt hensyn til, at nogle elever har dårlige forudsætninger for at udvikle boglige evner, medens de kan opnå gode resultater og endog succes på mere praktisk betonede områder.

Efter de første fire års skolegang skal der gennemføres en vurdering af elevernes evner og færdigheder. Herefter deles eleverne i to niveauer med forskelligt pensum.

For de svageste elevers vedkommende kan der ofte ligge sociale problemer til grund for deres vanskeligheder ved at følge skolens standardklasser. Der skal derfor etableres et samarbejde mellem skolerne og de kommunale, sociale forvaltninger for at forebygge, at disse elevers problemer vedvarende forringer deres muligheder for en normal, socialt tryg tilværelse og samtidig en fortsat forringelse af klasseundervisningen.

Der gennemføres løbende vurderinger af elevernes evner og færdigheder, så der kan ske omflytning mellem de tre uddannelsesniveauer, når dette er fagligt begrundet. Forældrene orienteres mindst fire gange årligt om elevens standpunkt. Fra 4. klassetrin afholdes årlige skriftlige og mundtlige standpunktsprøver. Dansk Folkeparti er modstander af en udbredt anvendelse af gruppeeksamen, som slører den enkelte elevs ansvar og kvalifikationer.

Undervisningens indhold

Folkeskolens undervisning skal indeholde en grundviden i de obligatoriske fag: dansk, matematik, engelsk, historie, samfundsforhold, kristendomskundskab med indføring i andre religioner, biologi, geografi og informationsteknologi. På alle niveauer skal disse fag styrkes, idet undervisningens indhold vil være forskelligt på hvert af de tre niveauer. Det er væsentligt, også af hensyn til børn, der skifter skole, at de forskellige skoler har nogenlunde samme pensumfordeling på klasserne. Ernæringslære og motion skal tillige indgå i folkeskolens undervisning.

For børn og unge, der skal leve og fungere i det danske samfund, er læse- og skrivefærdighed i det danske sprog uundværlige forudsætninger for al videre indlæring. Det engelske sprog skal indgå i undervisningen fra 4. klassetrin.

Der skal lægges særlig vægt på sammenhængen mellem dansk, dansk litteratur, danmarkshistorie, verdenshistorie, samfundsforhold, kristendomskundskab og

etik, således at eleverne får en forståelse for de kulturelle forudsætninger for samfundsudviklingen og deres egen rolle som borgere i Danmark og verden.

Elever skal lære at indtage en kritisk holdning til politiske ideologier, men det bør være udelukket, at lærere misbruger undervisningssituationen til at agitere for egne politiske synspunkter.

Der skal i biologiundervisningen lægges vægt på sammenhængen mellem mennesket og naturen og på de økologiske forudsætninger for en bæredygtig udvikling på globalt plan.

Undervisningen skal øge elevernes forudsætninger for at tilegne sig viden, deres nysgerrighed, kritiske sans, ansvarsbevidsthed og selvstændighed. Undervisningen skal fremme elevernes evne til at samarbejde, men Dansk Folkeparti afviser, at hovedparten af undervisningen kan gennemføres som gruppearbejde.

Der bør gennemføres en løbende evaluering af lærernes undervisning. Elever og forældre skal høres i denne forbindelse.

Undervisningsvejledningerne

De vejledninger, der findes for undervisningens indhold i de enkelte fag er alt for upræcise og tillægger den enkelte lærer og den enkelte skole en ret til at vælge indhold og metode, som er ude af trit med de aktuelle behov. Elevernes viden og færdigheder bliver derved uacceptabelt forskellige, helt afhængig af hvilken skole og hvilke lærere, de undervises af. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der for alle fag fastsættes minimumskrav til undervisningens indhold og timetal. Nye emner som ligger udenfor undervisningsvejledningerne må ikke indføres på bekostning af de fag, der er indeholdt i vejledningerne.

Det skal sikres, at eleverne har tidssvarende undervisningsmaterialer, herunder bøger og edb-udstyr. Undervisningsmaterialerne skal betales af det offentlige.

Undervisningen i folkeskolen, alle undervisningsmaterialer og deltagelse i lejrskoler mv. skal betales af samfundet. Der skal kun ydes offentlig støtte til skoler, som opfylder Undervisningsministeriets minimumskrav til undervisningens indhold og metode. Der skal ikke ydes offentlig støtte til skoler, som modvirker fællesdanske værdier. Der ydes ikke offentlig støtte til modersmålsundervisning for indvandrere. Der ydes ikke offentlig støtte til skoler, der beskæftiger lærere, som ikke opfylder Undervisningsministeriets krav til deres uddannelses kvalitet.

Læreruddannelsen
Fornyelsen af folkeskolen stiller øgede krav til lærernes faglige og menneskelige egenskaber. Lærerundervisningens kvalitet skal derfor styrkes. Der er behov for en større respekt for lærernes rolle og arbejdsindsats, og der skal derfor også stilles øgede krav til lærernes pædagogiske kvalifikationer. Praktikperioder i folkeskolen skal indgå i undervisningen og i evalueringen af de lærerstuderende.

Undervisning af de lærerstuderende i historie, religion og etik skal være obligatorisk og skal sikre deres forståelse for samfundsudviklingens kulturgrundlag. Der gennemføres obligatorisk efteruddannelse for at sikre, at lærerne opfylder nye faglige og pædagogiske krav. Bachelorgruppen bør inddrages som mulige undervisere i folkeskolen.

Ungdomsuddannelserne
Efter folkeskolens 9. klasse skal alle unge sikres en videre uddannelse, som giver dem erhvervskompetence. Dansk Folkeparti finder det helt uacceptabelt, at op mod 25 pct. af en ungdomsårgang ikke får en uddannelse efter, at de har forladt folkeskolen. Det er vigtigt at uddannelses- og erhvervsvejledningen er i stand til at yde eleverne en relevant rådgivning vedrørende det videre uddannelsesvalg. Et forkert uddannelsesvalg fører både til spild af den enkeltes tid og af samfundets ressourcer.

HTX, højere teknisk eksamen, er et effektivt led i udbygningen af den faglige kompetence, og uddannelsens kapacitet bør udbygges. Handelsskolernes uddannelsesniveau er meget svingende og der er behov for en forbedring af skolernes studietilrettelæggelse i samarbejde med erhvervslivet.

Erhvervsuddannelserne skal udbygges for at sikre uddannelsespladser til alle unge, som ønsker en uddannelse indenfor denne gruppe. Samfundets behov for kvalificeret arbejdskraft er så stort, at der er gode muligheder for alle. Dansk Folkeparti understreger, at med en effektiv folkeskole er gymnasieuddannelse for mange unge ikke den rigtige vej, men snarere en omvej til et tilfredsstillende arbejde og en stabil indkomst.

Uddannelserne skal opbygges, så der er en høj grad af fleksibilitet, både hvad angår overgang fra én uddannelse til en anden og hvad angår sammensætningen af praktiske og mere boglige færdigheder.

Gymnasieskolerne
I gymnasieskolens undervisning og bedømmelse af de unge er det vigtigt at fastholde og forstærke hovedsigtet, som er forberedelse til mange forskellige videregående uddannelser. Bortset fra den kendte deling mellem matematik-

naturvidenskab og humaniora (sproglig linje) bør undervisningen samle sig om få centrale og fælles indsigter og kundskaber, som de videregående uddannelser kan bygge på. Gymnasiets undervisningsniveau skal løftes. Der indføres optagelseskrav til gymnasiet.

Ved afslutningen af gymnasiet skal dette give den unge selv, forældrene og den uddannelsesinstitution, som den unge søger optagelse på, klar og udførlig besked om den pågældendes præstationer og realismen i diverse studievalg.

For at sikre en ensartet uddannelseskvalitet og en effektiv administration bør gymnasierne tilbageføres til statslig drift og for de private gymnasiers vedkommende til statsligt tilsyn.

HF

HF skal stå åben for unge, som i en periode har været ude af undervisningssystemet, og som ikke tidligere har fået en eksamen, der giver adgang til en kompetencegivende uddannelse.

Uddannelseskapaciteten

Kapaciteten indenfor de forskellige uddannelsesretninger skal tilpasses samfundets behov, og tilgangen til uddannelserne må reguleres gennem adgangskravene.

For at sikre alle lige adgang til uddannelse, uanset økonomiske muligheder, yder staten støtte til uddannelse af unge i den periode, som uddannelsen er normeret til.

Videregående uddannelse og forskning

Optagelse på de videregående uddannelser må i højere grad end i dag baseres på reelle vurderinger og eventuelt optagelsesprøver.

Uddannelserne må nødvendigvis opbygges hver for sig, men på flere store videnskabsområder kan toårige basisuddannelser, dækkende basale kundskaber for et helt videnskabsområde, hjælpe de unge til optimale eksamens- og erhvervsvalg og samtidig give studiet større bredde og en fælles kundskabsbasis af værdi for den enkelte såvel som for fagets udvikling.

De uddannelsessøgende skal senest efter den afsluttede basisuddannelse have klare informationer om hvorvidt og hvor de med held kan forventes at fuldende en universitetsuddannelse. Først på dette stadium af uddannelsen skal der kunne gives offentlig støtte til et studieophold i udlandet, da det først er på dette stadium, at det er muligt at få virkelig udbytte heraf.

For studiernes planlægning og vurderingen af præstationerne er det vigtigt, at de studerende selv kan give deres mening og viden til kende, men også, at de ikke kan udøve pres på konkrete vurderinger i undervisningsforløbet. Her bør fagkyndige og uafhængige censorer have en afgørende rolle.

Forskningen ved universiteterne skal tilrettelægges, så det til enhver tid sikres, at forskningens kvalitet og uafhængighed af politisk eller kommerciel pression kan hævdes. Rekruttering af ny forskerkompetence og generationsskiftet på universiteterne skal sikres ved tilstrækkelige bevillinger til stillinger, yderligere styrkelse af ph.d. uddannelserne, samt væsentlig og målbevidst udbygning af forskerskolerne.

Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, at vores universitetsverden og ikke mindst forskerne står over for store udfordringer og muligheder, og Dansk Folkeparti vil lytte til forskernes ønsker, modvirke overdreven detailstyring, lette finansieringsprocedurerne og medvirke til at fremme en bedre og mere effektiv udnyttelse af forskningsressourcerne.

Dansk Folkeparti mener, at det vil være nødvendigt på de enkelte universiteter at gennemføre en styrkelse af ledelsesværktøjer, at opprioritere forretningsplaner og strategier og at forstærke ledelsesansvaret på de forskellige niveauer, herunder ansvaret for opfyldelse af de mål, der opstilles.

Dansk Folkeparti vil sikre tilstrækkelig rekruttering af forskere ved stadig udvikling af forskeruddannelserne blandt andet gennem tilstrækkelige bevillinger, målbevidst opbygning af forskerskolerne og løn- og ansættelsesvilkår, der er konkurrencedygtige i forhold til erhvervslivets og udenlandske forskningsinstitutioners tilbud. Professorater bør kunne oprettes for et femårigt åremål med mulighed for forlængelse. Dygtige forskere bør kunne fastholdes gennem individuelle aflønningsformer.

Den overordnede styring af universiteternes aktivitet og ressourceanvendelse påhviler undervisnings- og forskningsministerierne med ansvar overfor Folketinget. De to ministerier bør stå som garanter mod politisering af forskningen og de tendenser hertil, der har kunnet spores, f.eks. med særlige forskningscentre for kønslig ligestilling, Jean Monnet- eller EU-studierne m.v.

Dansk Folkeparti vil sikre, at skattelovgivningen opmuntrer selvstændige forskningsfonde, som f.eks. Carlsberg-fondet, til at yde økonomiske bidrag til forskningen. Dansk Folkeparti lægger også vægt på, at der kan gennemføres kontraktforskning, som finansieres af erhvervslivet, men der bør udvikles

retningslinjer og etiske regler, der fuldt ud sikrer forskningens frihed og uafhængighed.

Dansk Folkeparti lægger stor vægt på udviklingen af dansk forskning. Dansk Folkeparti vil stille betydelige krav til kvalitet og dynamik i forskningen, og anser det derfor også for nødvendigt, at der gives tilstrækkelige og stabile bevillinger, som kan sikre kontinuitet, fornyelse og kvalitet i forskningen.

Dansk Folkeparti tilslutter sig de principper for forskningen, der er indeholdt i udviklingskontrakterne mellem Forsknings- og Undervisningsministeriet og universiteterne. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at de mål, som opstilles i rammeaftalerne nås gennem tilstrækkelig rekruttering, gennem forskeruddannelser, fornyelse ved grænsebrydende forskning på tværs af institutioner, faggrænser og erhverv og økonomiske incitamenter, herunder attraktive ansættelsesvilkår. Kvalitetsforskning med tidsbegrænsede bevillinger bør kunne indarbejdes permanent på institutionerne.

For at modvirke ressourcespild og sikre høj kvalitet indenfor den videregående uddannelse og forskningen mener Dansk Folkeparti, at det vil være en fordel for alle offentligt finansierede uddannelsesinstitutioner at kvalificere sig til at opnå certificering efter moderne certificeringsmetoder.

Højskoler

De danske folkehøjskoler har historisk spillet en afgørende rolle for udviklingen af det danske demokrati, og Dansk Folkeparti mener, at højskolerne fortsat kan spille en væsentlig rolle for den politiske debats brede folkelige forankring og for det aktive engagement i kulturelle spørgsmål.

Den generelt forbedrede adgang til folkeoplysning og de mange muligheder for oplevelser, som unge mennesker i dag står overfor, har gennem en årrække svækket tilgangen til højskolerne. Dansk Folkeparti finder det bekymrende, hvis højskolerne i forsøget på at fastholde elevtallet svigter det veldefinerede værdigrundlag, der er højskolens fundament. Det grundtvigianske frisind skal fortsat have vækstbetingelser i de danske højskoler.

Efterskoler

Efterskolerne har en nyttig funktion i forhold til de unge, som har behov for forandring fra folkeskolen på de sidste to-tre klassetrin. Det skal fortsat være muligt at tage afgangseksamen efter 9. klasse.

Fritidsundervisning og folkeoplysning
Ved statens tildeling af bloktilskud til kommunerne skal midler til ikke-kompetencegivende fritidsundervisning og folkeoplysning øremærkes således, at tilskuddene kun kan bruges til sports- og idrætsklubber for børn og unge samt til fritidsundervisning for handicappede og pensionister. Dansk Folkeparti finder, at undervisning, der ikke er kompetencegivende, ikke skal finansieres af skatteyderne for andre befolkningsgrupper end de nævnte.

Voksenuddannelse
Efteruddannelse er vigtig i et moderne samfund, hvor kravene om nye færdigheder er konstant stigende. Arbejdsmarkedsuddannelserne skal som hovedregel tilrettelægges og finansieres af den enkelte virksomhed og arbejdstageren. Dansk Folkeparti er tilhænger af den offentlige indsats, som ydes efter loven om forberedende voksenuddannelse, men undervisningens indhold skal være erhvervsrettet og tilpasset de uddannelsessøgendes forudsætninger.

Daghøjskolerne skal nedlægges, idet der findes tilstrækkelige aktiveringstilbud i kommunalt regi, som kan varetage denne gruppes behov.

Socialpolitik

Det er afgørende for et samfunds sammenhængskraft, at befolkningens levevilkår er kendetegnet af en høj grad af ligeværdighed og af den følelse i befolkningen, at de forskelle af økonomisk og social art, som måtte findes, er en følge af en retfærdig fordeling.

Det er socialpolitikkens opgave at sikre danske borgere mod uforudsete og uforskyldte mangler og ulykker. Den skal også mindske de skel i befolkningens økonomiske og sociale kår, som er en følge af dels, at markedsmekanismen ikke i sig selv sikrer en retfærdig fordeling dels, at nogle mennesker ikke er i stand til at klare deres tilværelse, fordi samfundets almene vilkår ikke er ideelle. Det må fastholdes, at det politiske hovedmiddel til at opretholde og forbedre de menneskelige og økonomiske vilkår ligger i den almindelige struktur- og konjunkturpolitik samt i uddannelses- og arbejdsmarkedslovgivningen. En fremsynet socialpolitik virker samtidig til gavn for den økonomiske vækst.

De sociale opgaver skal løses ikke alene ved hjælp af økonomiske ydelser, men tillige ved et omfattende net af forebyggende og behandlende sociale foranstaltninger, som revalidering, socialpsykologisk bistand og behandlings- og forsorgsforanstaltninger for børn og unge. Dansk Folkeparti ønsker, at den sociale lovgivning ændres således, at indsatsen koncentreres om at hjælpe fysisk, psykisk

og socialt svage og truede personer. Vi afviser klientgørelsen af stigende dele af den øvrige befolkning.

I Danmark har socialpolitikken i de sidste årtier af det 20. århundrede udviklet sig til en omfattende udbygning af overførselsindkomsterne til mennesker i de erhvervsdygtige aldersklasser. Arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, førtidspension og efterløn samt Statens Uddannelsesstøtte er således fra 1980 til 2000 vokset med 62,7 pct. i faste priser.

Ifølge Danmarks Statistik udgjorde gruppen af offentligt forsørgede i den erhvervsaktive alder mellem 18 og 66 år i år 2000 en fjerdedel af befolkningen i denne aldersgruppe. Det indebærer, at samfundets udgifter til overførselsindkomster samlet er en større post end de offentlige serviceydelser, hvortil udgifterne tydeligvis er under konstant pres. En anden faktor er, at den stigende levealder ikke har medført længere forbliven på arbejdsmarkedet for de fleste ældre.

Ser vi på, hvor mange i aldersgruppen 15-64 år, der er i beskæftigelse i Danmark, havde vi i 1999 ifølge Eurostat det højeste tal i hele EU, nemlig 76,5 pct. mod et gennemsnit for hele EU på 62,1 pct. Til sammenligning tjener, at samtlige beskæftigede i Italien udgør 52,5 pct. og i Spanien 52,3 pct. af aldersgruppen. Til forståelse af de økonomiske virkninger af disse tal må det huskes, at størstedelen af de mange, der i de andre EU-lande ikke er beskæftigede, ikke modtager offentlig forsørgelse eller kun modtager en meget begrænset forsørgelse. Det hænger sammen med, at de offentlige ydelser i de fleste af EU-landene er forsikringsfinansierede.

Selv under de seneste års højkonjunktur er det store antal offentligt forsørgede ikke faldet, hvilket tillige hænger sammen med, at et meget stort antal indvandrere er kommet til Danmark uden forudsætninger for eller incitament til at tage arbejde.

Det er et alvorligt problem for Danmark, at overførselsindkomsterne er udformet og finansieret på en måde, der ikke rummer tilstrækkelig incitament til at tage arbejde. For det første mangler det danske samfund arbejdskraft, og mange funktioner, ikke mindst i servicesektoren, udføres mangelfuldt. For det andet indebærer de åbne grænser både i forhold til de andre EU-lande, som har forsikringsbaserede sociale ydelser, og i forhold til lande, som overhovedet ikke har egentlige sociale ordninger, at vores skattetryk stiger, og hele velfærdssystemet under de kommende års udvikling bevæger sig mod et sammenbrud.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at dagpenge- og kontanthjælpssystemerne udgør et centralt element i det samlede velfærdssystem, men det er nødvendigt at finde løsninger på de nævnte problemer.

Disse problemer er særlig udtalte for mennesker, som på arbejdsmarkedet kun kan opnå lønninger, der svarer til dagpenge- eller kontanthjælpsniveauet, og for nogles vedkommende endog indebærer, at deltagelse i arbejdslivet giver dem ringere økonomiske vilkår, end de kan opnå ved offentlig forsørgelse.

Det er problematisk at opretholde et dagpenge- og kontanthjælpssystem, der dels virker stærkt tiltrækkende på mennesker, som aldrig har bidraget og næppe vil komme til at bidrage til dets finansiering, og som indeholder så svage incitamenter til at forlade det, at de fastholdes i en subkultur, der varigt udelukker dem fra det aktive samfund.

Denne konflikt er særlig alvorlig, når samfundet rummer en stor gruppe mennesker fra fremmede kulturer, som har meget ringe forudsætninger for at klare sig i det højteknologiske danske samfund, og som i vidt omfang har helt andre normer, end dem, der har skabt det danske samfund.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at der skabes de bedst mulige rammer for, at alle kan tage ansvaret for deres eget liv og et medansvar for samfundets udvikling. Det er værdifuldt at kunne klare sit eget og sin families liv, og det er værdifuldt at bidrage til, at andre også er i stand til at klare deres liv.

Der skal først og fremmest sættes ind med en langt mere effektiv uddannelses- og beskæftigelsespolitik, end vi hidtil har kendt, og arbejdspligten skal udformes således, at enhver, der har mulighed for at tjene en indkomst, skal være forpligtet dertil.

Velfærdskommissionen, som afsluttede sit arbejde i 1995, og som havde som hovedformål at belyse, hvorledes Danmark bedst kunne klare omstillingen fra industrisamfund til såkaldt servicesamfund, var meget bevidst om denne sammenhæng, og i kommissionens anbefalinger påpegedes følgende: *"Den mest håndgribelige trussel mod velfærdsstaten er den moralske. I hvilken udstrækning kan vi opretholde velfærdssamfundet, hvis mellem en fjerdedel og en tredjedel i de erhvervsaktive aldre er på overførselsindkomster. Bliver denne tilstand permanent er der risiko for, at de to tredjedele med beskæftigelse ikke vil betale til den sidste tredjedel uden beskæftigelse."*

Danmark har på baggrund af en tusindårig tradition udviklet sig som et meget homogent og usædvanlig stabilt samfund, hvor oplevelsen af fællesskab og

samhørighed har været og er en vigtig og naturlig del af tilværelsen. I stor udstrækning har der gennem generationer været enighed om den demokratiske udvikling, om skabelsen af velfærdssamfundet, om frihedsrettigheder, om folkekirkens forhold, om tolerance og medmenneskelighed i vores omgang med hinanden. Den grundlæggende enighed om fælles værdier har været afgørende for, at vigtige samfundsfunktioner som opretholdelse af lov og orden, skatteopkrævning og omfordelingspolitik har kunnet fungere.

Dette samfund er under angreb. Det skyldes dels ideologisk betingede nedbrydninger af dele af den moral, vort samfund er bygget på, dels den massive indvandring af mennesker fra kulturer med helt andre normer. Overalt i verden har det vist sig vanskeligt eller umuligt at overføre det fællesskab og den solidaritet, som kendetegner et homogent samfund, til et multikulturelt samfund med alle de spændinger og konflikter, som er en følge af, at befolkningen ikke længere har udgangspunkt i de samme værdier.

Omfanget af velfærdspolitikken har været genstand for livlig politisk diskussion i Danmark, men det har ikke været betvivlet, at en stor omfordeling fra rig til fattig i et samfund har tre afgørende forudsætninger nemlig, at alle bestræber sig for at trække på samme hammel, at samfundet er lukket på en sådan måde, at de rige ikke bare rejser bort og, at ikke alle og enhver udefra kan komme og gøre krav på rettigheder og penge.

Dansk Folkeparti understreger, at i takt med, at grænserne åbnes og mennesker opnår bevægelighed og rettigheder på tværs af grænserne, vil den eksisterende velfærdsmodel miste sin praktiske nytte og anvendelighed.

Dansk Folkeparti er modstander af de åbne grænser og vil arbejde for, at den eksisterende velfærdsmodel fastholdes for de mennesker, som har deltaget i at skabe den, og som tilslutter sig de kulturelle forudsætninger for det danske samfund.

I det omfang EU direkte eller indirekte tvinger Danmark til at lade større eller mindre dele af velfærdsydelserne finansiere over forsikringsordninger, vil Dansk Folkeparti arbejde for, at sådanne ordninger ikke forringer vilkårene for de danskere, som ved deres skattebetalinger livet igennem har finansieret det nuværende velfærdssystem.

Dansk Folkeparti vil kæmpe imod, at danske borgere fratages de rettigheder, de selv har skabt ved deres arbejde og skattebetaling. Enhver ligestilling af danske skatteborgere med udlændinge, som ikke har bidraget til det danske velfærdssystems opbygning, indebærer en udhuling af velfærdssystemet og et øget skattetryk.

Danske borgere, som tager ophold i udlandet erhverver ingen ret til at modtage sociale ydelser fra forsikringssystemer, de ikke har deltaget i, hvilket er helt naturligt. Dansk Folkeparti er tilhænger af, at udlændinge, der får ophold i Danmark, tilsvarende henvises til særlige forsikringsordninger.

Målet for Dansk Folkepartis socialpolitik er at arbejde for at forny og udbygge den danske velfærdsstat, så den kan eksistere i et samfund under forandring. Det er kun muligt, hvis velfærdspolitikken, herunder socialpolitikken udformes på en sådan måde, at skatteyderne føler, at deres arbejde respekteres, så de ikke fratages en urimelig del af deres arbejdsudbytte og, at samfundet tilbyder en service og en social og personlig sikkerhed, som står i forhold til de betalte skatter og afgifter.

Familien er samfundets kerne

Familielivet danner rammen om de fleste menneskers tilværelse. Den nære følelsesmæssige tilknytning mellem ægtefæller, børn og forældre er bærende for ethvert samfunds udvikling. Hjemmet danner rammen om børns opvækst og er holdepunkt i de fleste voksnes liv.

Samfundsværdierne videreføres i familierne. De omgangsformer og den gensidige respekt og forpligtelse overfor andre mennesker, som børn oplever i deres hjem, er afgørende for deres videre liv. Dansk Folkeparti ønsker at skabe de bedst mulige forhold for familien.

Skønt også andre familiemønstre kan give børn en tryg og god opvækst, er ægteskabet fortsat det naturlige udgangspunkt for familielivet, og andre samlivsformer må ikke begunstiges i forhold til ægteskabet.

De fleste danske børn tilbringer hverdagen i institutioner, hvorfra de modtager en høj grad af påvirkning. Dansk Folkeparti vil sætte fokus på kvaliteten af vuggestuer, børnehaver og fritidsordninger. Der bør lægges vægt på de værdier og menneskelige kvaliteter, der er vigtige i omgangen med børn. Dansk Folkeparti finder dog, at der er behov for at erkende begrænsningerne i den opdragende indsats, samfundet kan yde. Forestillingen om at samfundet skulle kunne overtage en betydelig del af omsorgsopgaverne og opdragerfunktionerne i forhold til børn er ideologisk betinget og meget betænkelig. Offentlig omsorg hverken kan eller skal erstatte de naturlige bånd og netværk i form af familier og venskaber.

Dansk Folkeparti mener, at børns udvikling, trivsel, opdragelse, kost- og motionsvaner er forældrenes ansvar. Det er forældrenes opgave at formidle almindelige færdigheder og viden til deres børn, herunder også evnen til at omgås andre mennesker og færdes i samfundet på en hensynsfuld måde. Derfor bærer

forældrene i den sidste ende ansvaret for deres børns handlinger og opførsel, indtil disse bliver myndige.

Børn og unge med særlige behov

Børn udgør en særlig sårbar gruppe, og det er samfundets forpligtelse at beskytte de børn, hvis forældre af forskellige årsager ikke er i stand til det. Dansk Folkepartis klare standpunkt er, at lovgivningen til enhver tid bør varetage barnets tarv. Der bør udvises den yderste skånsomhed, når offentlige myndigheder skal administrere børns tilværelse, og barnets tryghed og udviklingsmuligheder må under ingen omstændigheder ofres for andre misforståede hensyn. Samkvem mellem forældre og børn skal ikke gennemtvinges, hvis det udsætter børnene for uacceptable risici, herunder risikoen for fysisk eller psykisk vold, misbrug eller bortførelse ud af landet.

Dansk Folkeparti finder anledning til at bemærke, at en udbredt tendens i samfundet til at demonstrere sin egen godhed ved eftergivenhed også er kommet til udtryk i børneopdragelsen. Dansk Folkeparti finder, at ideer om børns selvforvaltning dækker over voksne menneskers svigt og uvilje til at påtage sig rollen som autoritet i forhold til børn. En begyndende opløsning af normer, holdninger og værdier, også i opdragelsen af børn og unge, har medført splittelse og usikkerhed. Resultatet er ofte utrygge og grænsesøgende børn og unge.

Dansk Folkeparti mener, at der må en holdningsændring til for at vende en udvikling, hvor grupper af unge kommer ud i kriminalitet i en tidlig alder. Den indsats, der gøres på institutioner, kan kun hjælpe en lille gruppe. Der må sættes ind tidligt overfor de mange tilfælde, hvor det stadig er muligt at forhindre påbegyndelsen af kriminelle løbebaner. Samarbejdet mellem skole, socialforvaltning og politi er et vigtigt middel i denne samfundsopgave.

Førtidspension

Førtidspensionen skal være ens for alle, uafhængigt af hvornår førtidspensionen er blevet tilkendt. Dansk Folkeparti er positiv over for, at alle med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne skal have mulighed for at udnytte deres arbejdsevne. Dansk Folkeparti er positiv over for intentioner om det rummelige arbejdsmarked, således at personer med nedsat arbejdsevne, ved hjælp af de nødvendige støtteforanstaltninger og hjælpemidler kan klare et fleksjob eller andre former for jobtilbud og dermed kan blive selvforsørgende. Men det skal ske uden pres fra de kommunale sagsbehandlere.

Ansøgere af førtidspension må ikke presses igennem et langt, udsigtsløst og opslidende forløb med arbejdsprøvninger, revalideringer mv. Dette kan yderligere

undergrave den i forvejen sårbare sociale og fysiske situation. Fleksibiliteten og hensynet til mennesket skal sættes i højsædet.

Handicappede

Handicappede har krav på et værdigt og trygt liv - både i økonomisk og menneskelig forstand.

Det er en stor belastning i hverdagen at være handicappet. Derfor skal der ske en fuld kompensation for de merudgifter, der er forbundet med handicappet.

Familier, hvor forældrene eller børnene er handicappede, skal sikres den nødvendige hjælp.

Yngre handicappede har krav på et egnet botilbud blandt jævnaldrende.

Folkepensionsalderen medfører ikke, at handicappet forsvinder. Derfor skal de handicappede efter folkepensionsalderens indtræden modtage de samme handicapkompenserende ydelser som før, for eksempel ledsageordningen, etc.

Ældrepolitik

Det danske samfund er ved årtusindskiftet præget af en opdeling af befolkningen i aldersgrupper med alt for ringe indbyrdes kommunikation. Børn for sig, de unge for sig, de produktive aldersgrupper for sig og de ældre for sig. Denne opdeling er af mange årsager uheldig. Generationernes samvær og sammenhold er en vigtig faktor for at skabe tryghed og indbyrdes forståelse og for at opretholde de fælles normer og værdier. Et samfund hvor de forskellige aldersgrupper kender hinandens vilkår, behov og problemer har sammenhængskraft og stabilitet.

I Danmark og de øvrige OECD-lande forventes hver 3. borger i år 2030 at være over 60 år. Denne kendsgerning har gjort de ældres vilkår til et af de mest betydningsfulde samfundsspørgsmål. Dansk Folkeparti vil iværksætte en forebyggende indsats for at mindske de problemer, der ofte melder sig, når mennesker bliver ældre.

Ensomhed er et voksende problem for ældre mennesker, fordi familierne ofte er spredt geografisk, og fordi flere mennesker allerede medens de er aktive på arbejdsmarkedet vælger at bo alene. Endelig er mange bekendtskaber knyttet til arbejdslivet og hører op ved overgang til pension. Det er derfor vigtigt, at samfundet skaber gode muligheder for kommunikation mellem mennesker.

Ved planlægningen af byggeriet af ældreboliger skal der søges etableret nærmiljøer, der fremmer kontakten mellem beboerne. Det skal ligeledes sikres, at ældre har billig adgang til at benytte det offentlige transportnet eller særlige kørselsordninger.

Dansk Folkeparti anser det for afgørende, at mennesker så længe som muligt opretholder funktioner i forhold til det produktive liv. Netop manglen på arbejdskraft i fremtiden tilsiger, at mennesker i langt videre omfang end i dag gives mulighed for beskæftigelse efter den normale pensionsalder. Mennesker over pensionsalderen udgør et meget stort aktiv for samfundet, idet mange funktioner kan løses på deltid og/eller i skånejobs. Derfor skal videreuddannelse også tilbydes ældre.

Det er vigtigt, at ældre mennesker gør en stadig indsats for at opretholde deres sundhed. En forebyggende indsats rettet mod ældres levevis skal derfor opprioriteres.

Skiftende regeringer har imidlertid i en årrække negligeret den ældre generations problemer og har derfor ikke interesseret sig for at finde nye løsninger endsige været villige til at afsætte de nødvendige ressourcer. De ældre er i vidt omfang beskedne mennesker, og der har ikke hidtil været prestige i at tage hånd om de ældres levevilkår.

Dansk Folkeparti vil arbejde for en positiv holdning til vore ældre og for en omfattende forbedring af indsatsen for de svageste ældre.

Ansvaret for og administrationen af plejen og omsorgen for de ældre ligger hos kommunerne. Det skal derfor sikres, at der ikke sker kassetænkning fra kommunernes side, når det drejer sig om denne vitale del af det sociale område. Dansk Folkeparti mener derfor, at socialministeren skal have kompetence til at sætte kommuner, der ikke lever op til deres sociale ansvar i forbindelse med ældreområdet, under administration, ligesom der er mulighed for på det økonomiske område. De ældre og svage må ikke blive ofre for nedprioritering og omsorgssvigt, fordi der mangler penge i kommunekassen. Det er derfor nødvendigt med overordnede sanktionsmuligheder, da det nuværende klagesystem har vist sig ikke at være effektivt. I de tilfælde hvor kommunerne ikke lever op til deres sociale ansvar, bør hensynet til svage og ældre efter Dansk Folkepartis opfattelse prioriteres højere end det kommunale selvstyre.

Folkepension

En stor gruppe blandt vore folkepensionister har alt for ringe levevilkår. Det danske samfund skylder de mennesker, der gennem deres livs arbejdsindsats har skabt forudsætningerne for vore dages samfund, at de kan leve en tryg tilværelse.

Derfor ønsker Dansk Folkeparti at forøge folkepensionen. Øgede ydelser skal først og fremmest komme de dårligst stillede folkepensionister til gode.

Hjemmehjælp

Dansk Folkeparti finder, at det er et nødvendigt led i en tidssvarende ældrepolitik, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at imødekomme behovet for kvalificeret hjemmehjælp.

Der skal sikres hjemmehjælperne væsentligt bedre løn- og arbejdsvilkår således, at erhvervet kan tiltrække endnu flere stabile og dygtige medarbejdere end i dag. Arbejdet må ikke blive et lavstatusområde.

Personalet bør bestå fortrinsvis af mennesker, som har gennemgået en social- og sundhedsuddannelse. De skal have arbejdsforhold, der gør det muligt for dem at yde en menneskelig indsats, som både de ældre og hjemmehjælperne kan være tilfredse med.

Det er ikke rimeligt, at hjemmehjælpernes indsats udmåles i minutter og sekunder for hver arbejdsopgave. Der bør sættes en ramme i forbindelse med bedømmelsen af behovet og denne rammetid må brugeren og hjemmehjælperen så udnytte i fællesskab.

Det skal tilstræbes, at det er den samme hjemmehjælper, som fast kommer hos brugeren, og det skal garanteres, at hjemmehjælpen ikke svigter under sygdom og ferie.

Klagerådene kontrollerer hjemmehjælpen, men har for lidt kontakt med personalet og brugerne. Det bør pålægges klagerådene – mindst én gang om året – at foretage en brugerundersøgelse, hvor svarene går direkte til klagerådets medlemmer udenom den sociale administration.

Desuden bør klagerådene være sikret viden om, hvem der udfører hjemmehjælpen hos den enkelte bruger på et hvilket som helst tidspunkt. Denne oplysning nægter mange kommuner at give klagenævnet.

De pågældende hjemmehjælpere skal kunne indkaldes til samtale med klagerådet.

For at undgå kriminelle elementer i hjemmeplejen bør det være obligatorisk, at kommunen ved ansættelsen indhenter en offentlig straffeattest hos politiet, som dækker de sidste 5 år. Straffe for tyveri og vold bør automatisk medføre, at hjemmehjælperen ikke bliver ansat, heller ikke som vikar. Ny straffeattest skal indhentes hvert 5. år.

Hospitaler
I betragtning af, at ældre ofte har komplicerede og sammensatte sygdomme, må der stilles krav om tværfaglig og koordineret indsats mellem sygehusenes faggrupper, specialister, kommuner og praksissektoren. Kun derved kan det sikres, at huller eller overlapninger i behandlingen undgås.

Det er således de ældre, der lider mest under, at det danske sygehusvæsen ikke fungerer optimalt.

Plejehjem, plejeboliger og ældreboliger
Fra 1987 til 2000 blev der 35.000 flere ældre på 80 år eller mere, medens antallet af plejehjemspladser og ældreboliger for de svageste er faldet med sammenlagt 6.000 på landsplan. Det betyder frasortering af mange, som har et berettiget krav om en plejehjemsplads. Kommunerne tilbyder i stedet hjemmehjælp, som gives til ca. 200.000 personer. Mange ældre, som således må blive i eget hjem, bringes herved i en situation, som er uværdig for dem, men også for hjemmeplejen, som ikke er i stand til at yde den hjælp, der er behov for.

Antallet af plejehjem ligger klart under, hvad der er behov for, og det er tvivlsomt, om der vil være særlig mange besparelser at hente ved hjælp af øget hjemmepleje set i forhold til udgifterne ved at drive plejehjemmene.

De ældre skal sikres den nødvendige personlige pleje og omsorg og skal have et retskrav på en passende bolig – for eksempel en egnet ældrebolig eller plejehjemsplads. Dansk Folkeparti er modstander af nedlæggelse af plejehjem og mener, at der skal etableres en form for moderne *alderdomshjem* til de lidt svagere, der ønsker denne form for fællesskab og tryghed.

For at der kan skabes et godt og trygt miljø for menneskers livsaften, må der stilles meget store omsorgsmæssige kvalitetskrav til plejehjemmene.

Bruger- og pårørenderådene skal have større kompetence, og Dansk Folkeparti mener derfor, at der skal etableres egentlige bestyrelser på de kommunale plejehjem, hvori disse kan indgå som medlemmer.

Embedslægens tilsynsbesøg skal også omfatte omsorg og pleje sammen med det rent sundhedsfaglige tilsyn, der således bliver mere helhedsorienteret. Men det er vigtigt, at der udover embedslægens tilsynsbesøg foretages jævnlige tilsyn af uvildige personer, der er kyndige på omsorgs- og plejeområdet.

Udlicitering

Dansk Folkeparti ser med skepsis på resultaterne af udliciteringen af ældreplejen. Det skyldes ikke, at de privatansatte er dårligere til at løse opgaverne end de offentligt ansatte men, at der i realiteten kun udliciteres for at spare penge.

Det er uomgængeligt nødvendigt, at der fastsættes klare kvalitetskrav, og der bør i licitationsmaterialet indgå beskrivelse af de arbejdslønninger, der er nødvendige for at gennemføre opgaverne.

Ved udliciteringen hviler ansvaret fortsat på kommunen, og kontrolsystemerne må naturligvis gælde i samme omfang som ved ydelser fra de kommunale tjenester.

Et dynamisk arbejdsmarked

Et samfunds velstand er afhængig af den samlede arbejdsindsats fra hele befolkningen. Danmarks nationalprodukt er højt, fordi en stor del af både mænd og kvinder er beskæftiget på arbejdsmarkedet, og fordi arbejdet altovervejende er organiseret på en hensigtsmæssig måde.

Der er i dag flere mennesker i arbejde i Danmark end på noget tidligere tidspunkt i historien. Alligevel er ca. en fjerdedel af de erhvervsdygtige årgange uden arbejde. En del af disse er studerende, og nogle er for handicappede til at være på arbejdsmarkedet, men det må konstateres, at samfundet har en stor arbejdskraftreserve, som ved en lavere tilgang til de produktive aldersklasser ikke kan undværes i arbejdslivet. En målrettet arbejdsmarkedspolitik skal sikre, at langt flere mennesker kommer i arbejde og deltager aktivt i samfundslivet. Vi skal uddanne folk til arbejde, ikke til ledighed, men det er umuligt at øge beskæftigelsen, hvis ikke den enkelte borger oplever, at der er forskel på den disponible løn og offentlig overførselsindkomst.

Dansk Folkeparti ønsker at overføre arbejdsformidlingens opgaver til kommunalt regi, hvor der findes incitament til både at få flere i beskæftigelse og at afhjælpe de sociale problemer, som manglende beskæftigelse forårsager.

Fagbevægelsens ny rolle

Dansk Folkeparti anerkender fagbevægelsens indsats for at skabe et velorganiseret og stabilt arbejdsmarked. Også i fremtiden bør arbejdsmarkedets forhold i videst muligt omfang afgøres ved forhandling og indgåelse af overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter frem for ved politiske diktater fra Folketing eller EU.

Dansk Folkeparti er absolut tilhænger af retten til at organisere sig, men er modstander af monopoler i form af eksklusivaftaler. Vi mener, at det er den enkelte arbejdstagers frie ret at afgøre, hvem der bedst varetager vedkommendes interesser.

Den centralisering af magten, der er sket i hovedorganisationerne, sammenholdt med den snævre tilknytning til Socialdemokratiet har bevirket, at afstanden mellem fagbevægelsens ledere og den enkelte lønmodtagers interesser er næsten uoverstigelig. Der er derfor i dag blandt fagbevægelsens menige medlemmer en udbredt og stor skepsis over for fagbevægelsens rolle og eksistensberettigelse.

Fagbevægelsens tvangsudskrevne økonomiske bidrag til Socialdemokratiet og den i fagbevægelsen udbredte modstand mod at vælge tillidsmænd af anden politisk observans end socialdemokrater er i sig selv en meget stor hindring for, at fagbevægelsen kan udvikle sig i de kommende år.

Fagforeningerne skal ikke kun sørge for bedre løn og arbejdsvilkår. De skal også opretholde en dialog med medlemmerne om alle sider af fagligheden og arbejdslivet, herunder bl.a. videreuddannelse og kompetenceudvikling, arbejdsmiljø, medansvar, tiden efter arbejdslivet, etiske værdier mv.

Dansk Folkeparti finder, at det er nødvendigt for fagbevægelsen at omdefinere sin rolle i nutidens Danmark, hvis den vil undgå at miste dialogen med arbejdspladserne og engagementet fra sine medlemmer.

Fagbevægelsen bør acceptere, at kun en mindre del af den fagligt organiserede arbejdskraft i dag tilslutter sig Socialdemokratiet. Langt de fleste af fagbevægelsens medlemmer vælger i dag enten andre politiske partier eller ønsker at se fagbevægelsen frigjort fra partipolitiske bindinger. Fagbevægelsens ensidige fastholden ved Socialdemokratiet udelukker mange egnede og kompetente kræfter fra at gå ind i fagligt arbejde, herunder som tillidsrepræsentanter.

Dansk Folkeparti opfordrer fagbevægelsen til at acceptere, at alle politiske opfattelser er repræsenteret på arbejdspladserne og på lige fod bør inddrages i fagligt arbejde. En fuldstændig adskillelse fra de partipolitiske traditioner vil være en stor styrkelse for fagbevægelsen og give den en ny dynamik.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at de faglige organisationer forholder sig partipolitisk neutrale og alene yder økonomiske bidrag til politiske partier, hvis medlemmerne udtrykkeligt træffer beslutning herom.

Dansk Folkeparti vil endvidere styrke tillidsmandssystemet ved at sikre, at tillidsrepræsentanter i højere grad end i dag aflastes i deres arbejde, så det derved sikres, at de får tilstrækkelig tid til at påtage sig faglige opgaver.

Arbejdsmiljø

Dansk Folkeparti vil arbejde for et højt niveau for sikkerhed på arbejdspladsen og for et fysisk og psykisk sundt arbejdsmiljø. I nogle erhverv er ensformigt og fysisk nedslidende arbejde stadig almindeligt. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der ved lovgivningen fastlægges normer for fysisk belastning. Ved hjælp af moderne teknologi og inddragelse af de ansatte i organiseringen af de fysiske arbejdsprocesser skal slid- og belastningssygdomme forebygges. Målet er et fysisk og psykisk tilfredsstillende arbejdsmiljø for alle dele af arbejdsstyrken. Ligeledes er det et krav i et velfungerende samfund, at arbejdsliv og familieliv skal kunne forenes. Hvor målet ikke kan nås direkte, skal der kompenseres over arbejdstid og løn.

Arbejdsmarkedets parter har en fælles interesse i at finde individuelle organisatoriske udformninger af fremtidens arbejdspladser, og for samfundet som helhed er en fleksibel arbejdstid af afgørende betydning. Både den ældre del af arbejdsstyrken og mennesker med nedsat arbejdsevne skal have mulighed for at arbejde på nedsat tid, ligesom skånejob også vil være en del af fremtidens arbejdsmarked.

Dansk Folkeparti lægger stor vægt på, at både private og offentlige arbejdspladser løbende uddanner deres medarbejdere og mener, at lovgivningen på området skal virke befordrende på muligheden for kompetencegivende efteruddannelse. En øget kompetence giver mulighed for et mere spændende og afvekslende arbejdsliv for den enkelte.

Import af arbejdskraft

Dansk Folkeparti vender sig imod den opfattelse, at Danmark skal importere arbejdskraft fra udlandet for at øge vores produktion og velstand. Dansk Folkepartis mål er en høj produktion og velstand pr. indbygger – ikke at overfylde vort lille land med mennesker, fabriksanlæg og biler. Vi finder det i særlig grad usympatisk og angribeligt at importere højt uddannet arbejdskraft fra fattigere lande, som har hårdt brug for højtuddannede i deres udviklingsproces, men som ikke lønmæssigt kan konkurrere med os. En sådan arbejdskraftimport er uetisk, fordi den modvirker hele den udjævning af velstandsforskellene i verden, som Dansk Folkeparti anser som en forudsætning for at skabe en fredeligere verden.

Dansk Folkeparti vender sig også mod import af uuddannet eller lavt uddannet arbejdskraft. Mennesker fra udviklingslandene bliver uundgåeligt en ny underklasse, hvoraf mange ikke kan integreres, og derfor dels giver anledning til et

kultursammenstød, dels påfører det danske samfund så store byrder til uddannelse og forsørgelse, at det er en betydelig økonomisk belastning.

Derfor er det også beskæmmende, at man ofte i medierne bliver gjort bekendt med, at vi i Danmark og det øvrige Europa skal hilse indvandring velkommen, idet man i de næste ca. 40 år vil opleve en stadig større andel af ældre i forhold til de erhvervsaktive. Argumentet går på, at yderligere indvandring vil afhjælpe de finansieringsproblemer, som den omtalte stigning i ældrebefolkningen afstedkommer.

I Finansministeriets publikation fra januar 2000, "Rekruttering og Service", lyder det på side 80: *"Forudsætningen for, at en fremtidig indvandring vil bidrage til at løse rekrutteringsproblemet uden at forværre finansieringssituationen er, at indvandrere ikke netto belaster de offentlige finanser – dvs. skattebetalingen må ikke være mindre end trækket på offentlig service og indkomstoverførsler. Det løser med andre ord ikke problemet at øge befolkningens størrelse generelt, hvis den gennemsnitlige indvandrer ikke bidrager lige så meget og/eller har et større træk på de offentlige udgifter, end gennemsnittet for den eksisterende befolkning."*

Skulle indvandring være en gevinst for det danske velfærdssamfund og for Danmark generelt og ikke blot, som hidtil, lægge et yderligere pres på de offentlige udgifter, kræver det altså, at indvandrerne har en adfærd og opfylder samme krav som danskerne. Med de erfaringer, som det danske samfund har høstet i de sidste ca. 35 år med hensyn til indvandring, burde det på nuværende tidspunkt være åbenlyst for alle, at indvandring af mere ufaglært arbejdskraft ikke løser, men forøger det samlede forsørgelses- og finansieringsproblem i fremtidens velfærdssamfund.

Dansk kultur skal bevares og styrkes

Hvad er kultur?

Til daglig taler vi ikke meget om, hvorfor vores samfund fungerer, som det gør, og det står nok ikke altid klart for os, hvorfor Danmark, ligesom de andre nordiske lande, adskiller sig så meget fra det meste af den øvrige verden. Hvad er grundlaget for demokratiet, for den høje produktion, for velfærdssamfundet og for den høje grad af fredelighed, der hidtil har kendetegnet det danske samfund?

Det er åbenbart, at de nævnte kvaliteter er indbyrdes forbundet, men bag dem ligger de særlige holdninger til tilværelsen, som er indeholdt i begrebet dansk kultur. Kulturen består af summen af det danske folks værdinormer, tro, religion, sprog, sædvaner, holdninger og traditioner.

Beskyttelse og videreudvikling af denne kultur er en forudsætning for landets bestånen som et frit og oplyst samfund.

Kulturen skaber samfundsudviklingen

Danmarks lange kulturelle udvikling er i høj grad blevet påvirket af samkvemmet med verden udenfor Danmark, først og fremmest de nordiske lande, Tyskland, Frankrig, England og USA. Når denne kulturpåvirkning ikke har løbet vores egen kultur over ende, skyldes det, at vi uanset vort lands lille størrelse har haft evnen til og mulighederne for at lade påvirkningen foregå på vore vilkår og til at omforme den ydre påvirkning efter vore normer.

Vi har i denne sammenhæng været begunstiget af, at vores land i det meste af historien har ligget på afstand af verdens største brændpunkter. Fremmede hære og fremmede folkeslag har kun i korte perioder af historien invaderet vort land, og har derfor ikke kunnet omstyrte vor kultur, således som det har været tilfældet andre steder, herunder også i Europa.

I vor tid er de små landes kulturer kommet under pres. Danmark oplever i disse år, at mennesker fra lande med helt andre normer end vore strømmer ind i landet, og de store europæiske landes forsøg på at ændre Den Europæiske Union til en forbundsstat har ført til sletning af grænsekontrollen.

Dansk Folkeparti er tilhænger af et kulturelt samarbejde med andre lande, men vi er modstandere af at give kulturer, der bygger på helt andre værdinormer end vore, indflydelse i Danmark. Den livsform, vi har valgt i Danmark, er enestående. Den er betinget af vores kultur, og den kan i et så lille land som vort ikke overleve, hvis vi tillader masseindvandring af fremmede religioner og fremmede kulturer. Et multikulturelt samfund er et samfund uden indre sammenhæng og sammenhold, og derfor er denne verdens multikulturelle samfund præget af mangel på solidaritet og ofte tillige af åben konflikt. Der er intet grundlag for at antage, at Danmark kan undgå at komme til at dele skæbne med andre multikulturelle samfund, hvis vi lader fremmede kulturer få afgørende indflydelse.

Dansk Folkeparti vil medvirke til, at der skabes forståelse for, at kommunisme, nazisme, fascisme og religiøs fundamentalisme har en kulturbaggrund, som er uforenelig med vores samfunds eksistens. Det er sådanne kulturbaggrunde, der har skabt de fattige, uudviklede diktaturstater, som vi ser i verden uden om os. De skal ikke have plads i Danmark.

Danskheden skal styrkes
Den danske kultur er under pres fra flere sider, og Dansk Folkeparti ønsker derfor en bred politisk indsats for at styrke danskheden i alle vore kulturinstitutioner.

Det danske sprog er en afgørende faktor i kulturen. Behovet for at forbedre undervisningen i dansk i skolerne er omtalt i uddannelsesafsnittet. En særlig indsats er nødvendig i radio og TV, hvor det danske sprog i de senere år en undergået en vulgarisering.

Bibliotekernes indkøb af dansk klassisk og moderne skønlitteratur skal forøges, men Dansk Folkeparti finder, at det ikke er en offentlig opgave at stille CD'ere, musikvideoer og andre videobånd til rådighed for biblioteksudlån. Ligeledes er det ikke en offentlig opgave at stille PC'ere med opkobling til det kommercielle internet til rådighed på bibliotekerne.

Undervisningen i danmarkshistorie skal styrkes i skolen, og dansk musik skal have en stærkere placering i undervisningen. Derfor skal morgensang genindføres i folkeskolen og gymnasiet. Dansk Folkeparti finder det ønskeligt, at alle elever lærer en rimelig del af de danske sange, der er indeholdt i Højskolesangbogen.

Undervisning i kulturhistorie i folkeskolen og de gymnasiale uddannelser er en forudsætning for en bredere kulturforståelse. Denne undervisning skal derfor styrkes.

Den økonomiske støtte
Dansk Folkeparti ser det som et vigtigt mål for kulturpolitikken at skabe dansk kunst på et niveau, som kan repræsentere dansk kultur og medvirke til at behandle centrale spørgsmål i nutiden.

Dansk Folkeparti ønsker, at det økonomiske og kunstneriske ansvar for den støtte, der ydes til den professionelle kunst, overlades til råd, bestående af personer med førstehånds indsigt i kunst og kultur. For at sikre den kunstneriske kvalitet og undgå politisk ensidighed og nepotisme skal disse råd udpeges af Folketinget i forhold til partiernes repræsentation i Folketinget. Den økonomiske støtte anvendes primært til at sikre produktion af kunstneriske værker af høj kvalitet for det danske samfund. Dansk Folkeparti lægger vægt på, at støtten til den enkelte kunstner skal være afhængig af den pågældendes øvrige indkomst således, at der ikke ydes støtte til kunstnere, som har en stor kommerciel indkomst.

Staten skal understøtte produktion og formidling af kultur og kunst gennem tilskud til drift af museer og kulturinstitutioner, herunder Det Kongelige Teater, landsdelsteatrene og symfoniorkestrene. Disse institutioner pålægges at placere et

dansk repertoire højt i deres aktivitet. Der skal sikres et højt uddannelsesniveau på de kunstneriske uddannelser, herunder arkitektskolerne, Den Danske Filmskole, kunstakademierne, teaterskolerne mv. Udenlandske studerende skal – bortset fra stipendiater – kun have adgang til disse uddannelser mod fuld brugerbetaling. Dansk Folkeparti ønsker at styrke indsatsen for at bevare historiske bygninger og lignende dele af den nationale kulturarv.

Dansk Folkeparti finder, at der bør føres nøje kontrol, når administrationen af offentlige midler er overladt til fonde eller selvejende institutioner.

Idrætten

Dansk Folkeparti betragter idrætten som en vigtig del af dansk kultur. Idrætslivet er et værdifuldt led i det enkelte menneskes fysiske udvikling og deltagelse i et socialt fællesskab. Den fysiske udvikling gennem idræt er i dag endnu vigtigere end tidligere, fordi fysiske arbejdsprocesser i vidt omfang er forsvundet fra arbejds- og privatlivet.

De frivillige aktiviteter i idrætsforeningerne skal have mulighed for at udfolde sig i overensstemmelse med medlemmernes beslutninger, men samtidig er det en offentlig opgave at støtte udviklingen af den folkelige idræt og sikre, at der er tilbud indenfor alle idrætsgrene og aldersklasser.

I folkeskolen skal idræt indgå i undervisningen, både for at udvikle elevernes fysik og for at fremme deres interesse for idræt.

Statens støtte til idrætten skal fortrinsvis ske ved hjælp af tipsmidlerne. Kommunerne skal være forpligtet til at støtte den folkelige idræt, både med idrætsfaciliteter og driftstilskud.

De mange frivillige, der udfører et stort ulønnet arbejde i idrætsforeningerne, skal have godtgørelse for udgifter, der er forbundet med idrætsarbejdet. Sponsormidler til idrætten bør ikke beskattes.

Den professionelle idræt har stor betydning som inspiration for den folkelige idræt og samler bred interesse fra store dele af befolkningen. Dansk Folkeparti advarer dog imod de tendenser til brug af dopingmidler og fysisk overbelastning, som eliteidrætten har medført.

De mange frivillige bør alle fremkomme med straffeattest hvert 5. år med angivelse af eventuelle straffe indenfor de sidste 5 år. Især domme for pædofili bør omgående medføre omgående ophør med arbejdet og forbud mod at opholde sig på idrætsarealerne og i klubhusene.

Kultur- og erhvervspolitik

De egentlige kulturerhverv i Danmark: bøger, film, musik, malerkunst mv. omsætter ved årtusindskiftet 75 milliarder kr. om året og giver fuldtidsbeskæftigelse til 60.000 mennesker. Forudsætningen for denne omsætning er kunstnerne, som for manges vedkommende har et meget lille økonomisk udkomme af deres arbejde. Dansk Folkeparti vil bidrage til udviklingen af dansk kunst, men vi ønsker ikke, at kunstnere med gode arbejdsindtægter får ret til støtte fra det offentlige. Støtten til kunstnere skal i øvrigt ses i sammenhæng med indtjeningen ved den produktion, der skabes i kulturerhvervene.

Der rettes ofte kritik mod fordelingen af kunstnerstøtten. Denne kritik vil vi imødegå gennem den ovenfor omtalte sammensætning af de kunstneriske råd, som sikrer fuld åbenhed og politisk bredde i fordelingen af støttemidlerne.

Danmark skal satse på at markedsføre produkter indenfor informationsteknologien. Der bør på forsøgsbasis udvikles et samarbejde mellem kreative kunstnere, virksomheder og forskningsinstitutioner med viden om højteknologi.

Arkitektskolerne, Kunstakademiet og andre uddannelsesinstitutioner indenfor kulturområdet skal inddrages mere aktivt i udformningen af vore by- og boligkvarterer. Meget dansk nybyggeri er karakterløst og uden præg af dansk kultur. Det kunne lige så godt ligge i Toronto eller Düsseldorf. Det er en kulturopgave at skabe levende, trivselsfremmende boliger og bymiljøer, og det er kun muligt ved at inddrage en bred kreds af kunstnere i byplanlægning og byggeri.

Mediepolitik

I et frit og demokratisk samfund må indsamling, bearbejdelse og videregivelse af nyheder og debat ske gennem medievirksomheder, som arbejder uafhængigt af offentlige myndigheder og private erhvervsinteresser. Samfundets udvikling, problemer og misforhold kan kun forsvarligt belyses gennem åben information og frit ordskifte.

Teknologiske og økonomiske ændringer stiller imidlertid nye krav til rammerne om mediernes virksomhed. Det gælder den længe påkrævede forbedring af journalistuddannelsen og øget offentlighed i forvaltningen, men også mediestrukturen. For dagspressens vedkommende har en knivskarp konkurrence medført, at tre store bladhuse i dag dækker over to tredjedele af det samlede, stagnerende avisoplag. Konkurrencen har således på det nærmeste elimineret sig selv.

Denne udvikling skal ikke korrigeres ved statslige indgreb eller tilskud, som allerede har et betydeligt omfang gennem avisernes momsfritagelse, men bør give anledning til overvejelser af, hvordan avisernes redaktionelle organisation kan sikre en seriøs nyhedsformidling og en alsidig debat. Det må herunder overvejes, om inddragelse af talsmænd for avisernes læsere kan fremme alsidigheden og objektiviteten.

De elektroniske mediers udvikling giver anledning til andre overvejelser: For at sikre, at udbuddet af danske fjernsynsudsendelser har et højt kvalitativt indhold, ønsker Dansk Folkeparti, at der gennemføres en omfattende ændring af tildelingen af fjernsynsfrekvenser.

Der skal etableres et medienævn, bestående af sagkyndige indenfor teknik, økonomi og medieudvikling. For at sikre mod politisk ensidighed skal nævnets medlemmer udpeges af Folketingets partigrupper i forhold til disses størrelse.

Nævnet skal varetage frekvensfordeling i form af åremålsbegrænsede koncessioner. Der skal ved tildelingen lægges vægt på ansøgernes evne til dels at tilrettelægge en bæredygtig drift, dels at gennemføre et varieret programudbud af høj kvalitet.

Danmarks Radios og TV 2s særstilling ophæves, og de to medier ændres til private aktieselskaber, som indenfor rammerne af offentlige koncessioner pålægges at organisere de kvalitetstilbud, som er nødvendige for at hæve samfundets videnniveau. Licensopkrævningen ophæves.

Til at planlægge og kontrollere den koncessionerede programvirksomhed oprettes et programudvalg sammensat af kulturpersoner, udpeget af Folketingets partigrupper i forhold til disses størrelse. Herved bliver den politiske styring åben og underkastet offentlig kritik, og den nuværende politiske ensidighed vil blive vanskeliggjort.

De udsendelser, der skal produceres eller købes indenfor den koncessionerede virksomhed, betales af staten. De skal omfatte:

- En solid, grundig og afbalanceret dækning af det almene internationale og danske nyhedsstof med særlig vægt på politik og andre samfundsforhold.
- Baggrundsorientering og sagligt funderet debat inden for samme emnekreds med systematisk inddragelse af de mange gode udenlandske reportagefilm samt dækning af forhandlingerne i folketinget, organisation- og partikongresser mv.
- Uddannelsesstof på alle niveauer – fra støtteprogrammer for folkeskolen, over voksenundervisning og åbent universitet til orientering i både ny og tidløs viden af almen interesse.

- Forbrugerorientering samt erhvervs- og arbejdsmarkedsstof af mere almen karakter.
- Kulturstof på seriøst niveau – både orientering om nyskabelser, udviklingstendenser og aktivitetstilbud på hele kunstområdet og direkte formidling af væsentlige nye og klassiske kunstværker: dramatik, film, koncerter, dans, fremvisning af billeder og arkitektur.
- Børneprogrammer, omfattende stof til voksne om børns trivsel og opdragelse, men hovedsageligt fortællinger, lege, sang, musik og film, der er udvalgt og tilrettelagt for børns udvikling.
- Gudstjenester og andet religiøst stof, der er opbygget og vægtet ud fra befolkningens tilhørsforhold og vaner.

Da det samlede radio- og fjernsynsudbud vil være omfattende, vil efterspørgslen efter lokalstof, sport, popmusik, udenlandske actionfilm, gættelege, journalistiske telefonprogrammer og anden underholdning blive fuldt ud dækket.

Alle radio- og fjernsynsstationers og selskabers ejerforhold og drift skal være underkastet en offentlig registrering og kontrol. De fungerer på markedsvilkår uden statstilskud. De kan organiseres enten som almindelige erhvervsvirksomheder i privat eller selskabseje eller som selvejende, ikke-profitgivende institutioner. De finansieres, dels ved reklamer, dels ved brugerbetaling, sponsorering eller kommunale tilskud. Det skal være en forudsætning for at opnå sendetilladelse, at den enkelte stations uafhængighed ikke gøres illusorisk ved tilskud fra én enkelt part, ligesom der skal fastlægges særlige krav, som forhindrer stationernes sammenlægning i kæder eller koncerner.

Dansk Folkeparti ønsker et frit internet, men det er nødvendigt, at samfundet opstiller etiske standarder for dets udnyttelse. Vi ønsker derfor, at samfundsmagten skal kunne foretage tekniske indgreb mod misbrug af internettet til udspredning af børnepornografi, andet kriminelt materiale og agitation for kriminelle og yderliggående bevægelser.

Retspolitik

Retssikkerhed

Dansk Folkeparti lægger afgørende vægt på at det danske samfund fortsat udvikler sig som et retssamfund med respekt for det enkelte menneskes rettigheder og retssikkerhed.

Offentlig myndighed er ikke i sig selv udstyret med nogen magtfuldkommenhed, men skal til enhver tid bygge sit arbejde på overholdelse af retsregler under

domstolenes kontrol. Et retssamfund skal beskytte borgerne mod vilkårlighed, regelløshed og magtmisbrug fra myndighederne og mod overgreb fra private.

Hvis borgerne skal opleve retssikkerheden som et vigtigt demokratisk gode i hverdagen, er det nødvendigt, at Folketinget giver politi, anklagemyndighed og domstole klare retsregler og tilstrækkelige økonomiske ressourcer at arbejde med.

Lov og orden

Opretholdelse af lov og orden er af den allerstørste betydning i et moderne retssamfund, og Dansk Folkeparti vil arbejde for, at forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet tillægges væsentlig større betydning i de kommende år.

Dansk Folkeparti mener, at der over en længere årrække er sket en meget uheldig optrapning og forråelse af kriminaliteten på en række områder. Det gælder bl.a. så alvorlige forbrydelser som drabs-, volds-, seksual- og narkoforbrydelser. Nye former for kriminalitet har udviklet sig, ikke mindst på grund af den organiserede internationale mafiakriminalitet, som blandt andet omfatter narkokriminalitet, menneskesmugling over grænserne og handel med prostituerede kvinder.

Et stadigt voksende antal alvorlige lovovertrædelser har slidt på befolkningens tolerance over for kriminalitet. Det er ikke længere tilstrækkeligt, at regeringen og Folketinget med års mellemrum "sender signaler" til domstolene. Det er uheldigt, at nogle kriminologer bagatelliserer betydningen af alvorlig kriminalitet. Det fører kun til en udvikling, hvor forbryderne altid er langt foran samfundsmagten.

Det er i dag en udbredt opfattelse, at retssystemet beskytter de forkerte, og at opdagelsesrisikoen for mange forbrydelser er for lille og straffen for lempelig også i sammenligning med andre landes strafferetspraksis.

Forbrydelser - især forbrydelser mod liv og legeme - kan under ingen omstændigheder tolereres, og Dansk Folkeparti anser det som selvfølgeligt, at et retssamfund som det danske effektivt forebygger, efterforsker og straffer kriminalitet.

Dansk Folkeparti har den ambition, at antallet af alvorlige forbrydelser skal falde meget mærkbart indenfor få år. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der opstilles konkrete mål og handlingsplaner for nedbringelsen af antallet af lovovertrædelser på vigtige nøgleområder, f.eks. voldsforbrydelser og voldtægtsforbrydelser Gennemførelsen af sådanne handlingsplaner kræver, at Folketinget beslutter væsentlige ændringer i lovgivningen, herunder bl.a. i straffelovgivningen og strafferetsplejen. Derudover er det nødvendigt, at Folketinget gennem øgede bevillinger stiller de nødvendige ressourcer til rådighed for politi,

anklagemyndighed, domstole og kriminalforsorg. Endvidere kræves et oplysningsarbejde for at tydeliggøre, at forbrydelser af disse arter i fremtiden vil blive straffet strengere.

Politi, anklagemyndighed og kriminalitetsbekæmpelse

Dansk Folkeparti mener, at politiet mangler de nødvendige økonomiske ressourcer. Manglende bevillinger mindsker på faretruende måde politiets muligheder for effektivt opklaringsarbejde og udhuler befolkningens tillid til retssamfundet. Respekten for politiets arbejde skal sættes højere på den politiske dagsorden og bevillingerne skal derfor øges.

Dansk Folkeparti mener, at den nugældende politilovgivning skal erstattes af en egentlig lovgivning om kriminalitetsbekæmpelse, der kan udgøre et tidssvarende lovgrundlag for politiets arbejde. Lovgivningen bør fastlægge rammerne for effektiv bekæmpelse af kriminalitet, både på traditionelle områder og når det gælder organiseret kriminalitet.

Politiets tryghedsskabende indsats skal prioriteres højt, så politiet af befolkningen opleves som en meget vigtig, effektiv, nærværende og hjælpsom del af den offentlige administration. Politiet skal være langt mere synligt i gadebilledet, både gennem patruljering til fods, på cykel og i bil og ved etablering af nærpolitistationer.

Dansk Folkeparti vil arbejde imod nedlæggelse af politikredse og politistationer. Politiet bør være nærværende i alle egne af landet, og kommunerne bør have adgang til at øve reel indflydelse på politiets arbejde, f.eks. gennem formaliseret dialog om opgaveprioritering og om nærpolitiets indsats. Landpolitiet er forsømt og bør styrkes ved forøgede bevillinger.

For at lette opklaringsarbejdet bør politiet kunne benytte anonyme vidner og politiagenter i kriminalitetsbekæmpelsen. Dansk Folkeparti ønsker i større udstrækning at tillade adgang til videovervågning af offentlige rum, indkøbscentre, togstationer, diskoteker og andre steder, hvor det kan bidrage effektivt til at formindske kriminaliteten.

Dansk Folkeparti finder, at det er vigtigt, at vi har et velfungerende fremmedpoliti. Udviklingen viser, at bekæmpelsen af kriminalitet blandt udlændinge kræver øgede ressourcer. Fremmedpolitiets ansvarsområde skal være at føre opsyn med herboende udlændinge, kontrollere opholds- og arbejdstilladelser mv. og effektuere udvisninger. Dette er nødvendiggjort af den høje kriminalitet, der er konstateret blandt herboende udlændinge.

Ved et effektivt tilsynsarbejde kan fremmedpolitiet samtidig lette kriminalpolitiets arbejde med at optrævle ulovlige organisationer, opklare menneskesmugling, sexslavehandel og illegal indvandring. Fremmedpolitiet skal kunne samarbejde bl.a. med de faglige organisationer om at forhindre udnyttelsen af illegal arbejdskraft og om at retsforfølge lovovertræderne.

Politiets Efterretningstjeneste bør være rustet med tilstrækkelige ressourcer til at kunne overvåge den grænseoverskridende kriminalitet og terrororganisationer, der rækker ind i Danmark.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at dansk politi kan samarbejde med andre landes politimyndigheder. Samtidig advarer Dansk Folkeparti dog mod dannelsen af et europæisk forbundspoliti, som tilsidesætter det danske politis myndighed og beføjelse.

Det er nødvendigt, at anklagemyndigheden nyder stor tillid i befolkningen, og klager bør derfor ikke behandles af anklagemyndigheden selv. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at Folketinget udpeger et uvildigt udvalg, der kan efterprøve de mere alvorlige klager over anklagemyndigheden og sikre en bedre folkelig kontrol med dette vigtige myndighedsområde.

Domstolene

Domstolene har været stærkt bundet af deres historiske tilknytning til Justitsministeriet og har kun sjældent været kritisk overfor statsmagten. Kontrollen med loves grundlovsmæssighed er først i de senere år ved at vinde fodfæste. Tredelingen af samfundsmagten i den lovgivende, den udøvende og den dømmende myndighed opleves derfor af mange ikke som en realitet.

Dansk Folkeparti ønsker ikke en særskilt domstol til afgørelse af forfatningsmæssige spørgsmål, men ser gerne, at højesterets stilling som forfatningsdomstol befæstes.

Der er behov for, at der udnævnes flere dommere, der ikke har deres baggrund i justitsministeriet eller centraladministrationen i øvrigt, men har erfaring som advokater, fra erhvervslivet eller fra den kommunale eller amtskommunale administration.

Domstolsstyrelsen bør have mulighed for at regulere dommeres bierhverv og bør gribe ind med disciplinære midler over for dommere, der ikke selv kan forvalte balancen mellem dommergerningen og andre hverv.

Domstolene bør efter Dansk Folkepartis opfattelse selv varetage deres samlede forvaltning. Etableringen af Domstolsstyrelsen er en vigtig styrkelse af domstolenes uafhængighed. Dansk Folkeparti vil være meget opmærksom på at Domstolsstyrelsen får mulighed for at udvikle sig tilfredsstillende og vil være parat til de justeringer i lovgivningen, der måtte vise sig nødvendige for yderligere at frigøre domstolene fra justitsministeriet og centraladministrationen. Domstolene bør af den enkelte borger opleves som uafhængige af de administrative myndigheder.

Dansk Folkeparti finder det vigtigt, at domstolene moderniseres. Domstolene bør af brugerne opleves som servicemindede og effektive. Domstolenes kvalitetssikringssystemer skal sikre overholdelsen af målsætningerne om kortere berammelsestider og hurtigere afsigelse af domme.

Lovgivningen bør sikre, at retsmøder kun ledes af personer, der har opnået udnævnelse som dommer. Det er ikke tilfredsstillende fra et retssikkerhedssynspunkt, når en betydelig del af alle domme afsiges af dommerfuldmægtige og konstituerede dommere, der ikke senere opnår udnævnelse til dommere. Grundlovens forudsætning om, at alle domme afsiges af dommere, bør altid opfyldes.

Dansk Folkeparti advarer mod forslaget om nedlæggelse af retskredse og centralisering af dommerkontorerne i større enheder. En centralisering vil besværliggøre retssagsbehandlingen, mindske lokalkendskabet og vanskeliggøre opfyldelsen af vidnepligten. Parterne i retssager vil blive påført forøgede udgifter og tidsforbrug. Nedlæggelse af retskredse vil føre til afvikling af lokale advokatkontorer og andre servicefunktioner med tilknytning til domstolene, hvorved de mindre byers generelle funktionsdygtighed nedsættes.

Dansk Folkeparti vil bevare det folkelige element i retsplejen og vil derfor bevare brugen af domsmænd og nævninge i straffesager.

Fogedretterne har kompetence til at udsætte en lejer/andelshaver, som ikke betaler sin leje/boligafgift til tiden. Fogdens kompetence bør udvides til – efter vidneafhøringer - at kunne træffe afgørelse i sager om nabogener, så voldelige og støjende lejere kan udsættes.

Domstolene skal være sikre at færdes i for alle, der møder under en retssag, herunder parter og vidner, og der skal derfor være retsbetjente til stede i forbindelse med retsmøderne, så det sikres, at retsmøderne gennemføres korrekt og uden risiko for de involverede.

Domme, kendelser og retsforlig bør være tilgængelige for alle interesserede, blandt andet gennem udbygning af edb-baserede domsregistre, når sagen er færdigbehandlet.

Retsbogsudskrifter bør være offentligt tilgængelige, eventuelt i anonymiseret form for såvel pressen som advokater.

Retsafgifterne bør nedsættes væsentligt, så de ikke er til hinder for anlæggelse af retssager. Adgangen til at gennemføre fogedsager bør lettes og billiggøres, bl.a. for at undgå selvtægt og opkomsten af private inkassofirmaer, der opererer uden fornødne retssikkerhedsgarantier.

I civile sager skal hver af parterne kunne begære et særligt retsmøde med én dommer, som er forpligtet til at komme med et forslag til sin indstilling til sagen, idet han samtidig fremsætter en forligstekst. Dommerens tilkendegivelse skal ikke gøre ham inhabil.

Mange retssager kan undgås, hvis møder efter retsplejelovens § 355 suppleres med mere aktive former for løsning af tvister. Domstolene bør gå i spidsen på dette område, idet man ellers må forvente, at private konfliktløsningsmetoder vil vinde indpas og overtage dele af domstolenes arbejdsområder.

I straffesager bør sigtedes advokat være berettiget til at foretage selvstændig efterforskning og selvstændige afhøringer og kunne kræve tiltale rejst mod personer, som politi og anklagemyndighed har overset. Sådanne alternative efterforskninger skal tildeles tilstrækkelige økonomiske ressourcer.

Fængslerne

Danske fængsler er for få, for nedslidte og for lette at flygte fra. Det har ført til den helt uholdbare situation, at en del af den alvorligere kriminalitet i dag udføres fra fængselscellerne, hvorfra "stærke" forbrydere kan organisere forbrydelser, indsmugling af narko og våben mv. Kapacitetsproblemerne fører til uacceptabel lang ventetid før afsoning, og flugtmuligheden er en reel valgmulighed for mange indsatte.

Dansk Folkeparti vil bevilge tilstrækkelige midler til opførelse af flere og mere tidssvarende fængsler og andre institutioner, der egner sig til afsoning og behandling. Fængslerne bør afpasses i forhold til hvilke grupper indsatte, der er tale om. Det må sikres mere effektivt, at fængslerne er flugtsikre. Det skal forhindres, at de hårdeste kriminelle terroriserer og præger de andre indsatte i negativ retning under fængselsopholdet.

Fængslerne skal holdes fri for narkotiske stoffer, og det bør være udelukket, at de indsatte benytter mobiltelefoner eller organiserer kriminelle aktiviteter fra fængslet.

Under fængsling skal der lægges vægt på en uddannelsesmæssig indsats rettet mod de indsatte, der ofte savner grundlæggende færdigheder.

Dansk Folkeparti vil medvirke til at se kritisk på fængselsfunktionærernes arbejdsforhold. Det er nødvendigt at sikre bedre arbejdsvilkår og aflønningsforhold end i dag og en forbedring af den status, der knytter sig til dette krævende arbejde, hvis samfundet vil sikre den nødvendige tilgang af kvalificerede medarbejdere. Det må ikke længere tolereres, at fængselsfunktionærer udsættes for trusler eller overfald hverken i tjenesten eller i deres fritid.

Udgang under afsoning skal begrænses. Misbrug af udgang under afsoning eller flugt under udgang skal medføre, at udgang nægtes. Flugt under fængselsophold skal medføre strafforlængelse.

Straffelovgivning og straffuldbyrdelse

Dansk Folkeparti vil prioritere meget højt, at kriminelle idømmes hurtige og effektive sanktioner. Det er af afgørende betydning for ofrenes og borgernes retsopfattelse og retsbevidsthed, at forbrydelser hurtigt bliver fulgt op af domfældelse og strafafsoning.

Der er et stort behov for en omfattende debat om fremtidens sanktioner og strafferammer. Efter Dansk Folkepartis mening bør straffene for drabs-, volds-, seksual-, og narkokriminalitet være strengere end i dag. Også straffene for menneskesmugling og handel med mennesker med seksuel eller anden udnyttelse for øje bør forhøjes. Samfundet bør sætte hårdere ind over for disse typer af kriminalitet først og fremmest af præventive grunde, men også for at fordømme den kriminelle handling. Det bør stå fuldstændig klart i befolkningens bevidsthed, at samfundet ikke vil tolerere disse forbrydelser, og at straffen er betydelig.

Dansk Folkeparti anser forbrydelser, der begås under skærpende omstændigheder, for eksempel af flere personer i ledtog, efter forudgående planlægning, under brug af magtudøvelse eller våbenbrug eller over for en person, der er forbryderen fysisk eller psykisk underlegen, for at være så alvorlige, at de skærpende omstændigheder skal tillægges større vægt end efter nuværende retspraksis.

Dansk Folkeparti vil straffe seksuelle forbrydelser mod mindreårige særlig hårdt. I særlige tilfælde, herunder i gentagelsestilfælde, skal forbryderen kunne idømmes behandlingsdom kombineret med medicinsk kastration.

Der skal straffes hårdt for trusler mod vidner og for medvirken til at hindre efterforskning eller skjule kriminelle.

Anmeldelse af hustruvold skal tages meget alvorligt og bør føre til øjeblikkelig indgriben fra myndighedernes side.

Dansk Folkeparti vil medvirke til at tilpasse og forny straffuldbyrdelsesmetoderne, så der tages et rimeligt og medmenneskeligt hensyn til de kriminelle personer, der skønnes at have reel chance for at komme ud af kriminaliteten ved sanktionsformer, der kan støtte dem i deres egne bestræbelser, for eksempel obligatorisk samfundstjeneste, behandlingsindsats mod alkoholisme og andre misbrug mv. Enhver ikke-dansk statsborger, der idømmes fængselsstraf, skal udvises af Danmark.

Over for alvorligt kriminelle, der ikke vurderes at kunne komme ud af kriminaliteten, er det imidlertid nødvendigt at anvende mere effektive forholdsregler end i dag. Det skal holdes for øje, at langvarige frihedsstraffe bl.a. tjener det vigtige formål at beskytte befolkningen mod fornyet kriminalitet. Prøveløsladelser og strafafkortning skal anvendes med større varsomhed end i dag. Farlige forbrydere og langtidsindsatte må ikke kunne placeres i åbne fængsler. Dansk Folkeparti lægger samtidig vægt på at understrege, at sanktioner altid skal leve op til medmenneskelige hensyn og til menneskerettighederne.

Det må erkendes, at der i samfundet er grupper af kriminelle, som er utilregnelige og strafuegnede. Over for disse kriminelle er det nødvendigt at foretage sikkerhedsforanstaltninger, herunder forskellige former for tvangsmæssig institutionsanbringelse, der effektivt forhindrer gerningsmanden i at begå nye forbrydelser.

Der er gennem en årrække nedlagt flere institutionspladser, end det er forsvarligt, og distriktspsykiatrien har ikke mulighed for at løse de herved opståede problemer. Det er derfor nødvendigt at oprette et antal nye pladser til tvangsmæssig anbringelse.

Kriminalitet begået i udlandet

Hvis danske statsborgere eller personer med anden nær tilknytning til Danmark begår forbrydelser i udlandet, kan de i dag ikke straffes, hvis handlingen er tilladt i det pågældende land. Dansk Folkeparti mener, at der bør kunne idømmes straf her i landet, hvis forbrydelsen er udtryk for en handling, der klart strider mod dansk retsopfattelse, f.eks. hvis personer med tilknytning til Danmark medvirker til eller

undlader at forhindre tvungen omskæring af piger eller organiserer eller deltager i sexturisme.

Minimumsstraffe

Det har vist sig, at domstolene ofte er ude af trit med befolkningens holdning til straffe, og at forhøjelse af strafferammerne ikke i sig selv fører til mere effektive strafsanktioner. Dansk Folkeparti vil derfor arbejde for, at der indføres minimumsstraffe i en række tilfælde, for eksempel for visse typer seksuelle forbrydelser.

Også over for bandekriminalitet, brug af våben samt anden farlig organiseret kriminalitet og alvorlige samfundsskadelige forbrydelser, som f.eks. menneskesmugling, handel med mennesker med henblik på seksuel udnyttelse mv. bør Folketinget fastsætte minimumsstraffe i lovgivningen. Minimumsstraffe kendes eksempelvis i dag fra straffelovsparagraffen om drab mv.

Dansk Folkeparti mener desuden, at der er brug for at ændre straffeloven, så nogle af de alvorlige voldsforbrydelser, der i dag betragtes som simpel vold, i fremtiden behandles som grov vold.

Ungdomskriminalitet

Ungdomskriminaliteten har udviklet sig i en meget uheldig retning. Førstegangskriminelle er hyppigt meget unge, og de forbrydelser, der begås, er alvorlige. Gadebander og andre organiserede grupper af belastede unge kriminelle præger udviklingen.

Samfundet skal sætte ind så tidligt som muligt i den kriminelles "karriere". Misforstået overbærenhed fører ikke til lovlydighed, men skaber grobund for mere kriminalitet. Derfor bør der gribes effektivt ind over for unge lovbrydere, f.eks. ved idømmelse af samfundstjeneste eller anden mærkbar sanktion, allerede første gang, straffeloven overtrædes.

Dansk Folkeparti finder det nødvendigt, at den kriminelle lavalder nedsættes til 12 år. Straffesager mod lovovertrædere inden for aldersgruppen 12-18 år bør behandles af særlige ungdomsdomstole. Den seksuelle lavalder skal fastholdes på 15 år.

Unge kriminelle bør ikke afsone deres frihedsstraf sammen med forhærdede kriminelle, der kan påvirke de unges videre livsforløb i afgørende negativ retning. Dansk Folkeparti vil derfor arbejde for, at der oprettes særlige institutioner, der kan sikre en fornuftig uddannelsesindsats over for denne gruppe af lovovertrædere.

Narkokriminalitet
Narkotikaforbrydelser er kendetegnet ved meget stor skrupelløshed fra de kriminelles side og uoprettelige skadevirkninger for ofrene og for samfundet.

Dansk Folkeparti vil styrke narkotikabekæmpelsen meget væsentligt. Både den politimæssige indsats og straffelovgivningen skal skærpes. Den forebyggende indsats og den indsats, der rettes mod misbrugerne, skal forøges. Dansk Folkeparti er modstander af lægeordination af heroin og lignende narkotiske stoffer.

Christiania
Christiania er kendetegnet ved en udbredt lovløshed. Narkohandelen har haft mulighed for at florere, og heller ikke den øvrige lovgivning har været efterlevet. Det var ikke uden grund, at Højesteret i 1978 påbød rømning af arealet. Dansk Folkeparti mener, at Christiania bør nedlægges. Det bør sikres, at de nuværende beboeres ulovlige aktiviteter effektivt bringes til ophør, og det må overvåges, at de pågældende ved udslusningen ikke videreføre et kriminelt adfærdsmønster uden for området.

Det smukke område på Christianshavn kan med fordel inddrages til beboelse, bl.a. til attraktive ungdoms- og seniorboliger, og det naturskønne areal bør i øvrigt gøres til rekreativt område – især til glæde for de mange københavnere, der i forvejen savner grønne omgivelser.

Misbrug af børn
Det er en vigtig samfundsopgave at beskytte børn mod misbrug og seksuel udnyttelse. Dansk Folkeparti tager denne opgave meget alvorligt og vil arbejde for en mere målrettet indsats mod pædofili og børneporno. Det gælder såvel gennem forebyggende foranstaltninger i institutioner og i kommunernes ansættelses- og tilsynsprocedurer som gennem styrkelse af den politimæssige indsats mod børnepornografi. For alle ansatte i børneinstitutioner skal det være et selvfølgeligt krav, at der skal foreligge ren straffeattest for så vidt angår sådanne forbrydelser.

Kønssygdomme
Gennem mange år havde Danmark en fornuftig holdning til alvorlige kønssygdomme. De blev registreret og alle, som kunne være smittet, blev orienteret. Der blev lagt megen vægt på helbredelsen, og der var en omfattende kontrol med de pågældendes tilstand, ligesom der var forbud mod kønslig omgang under helbredelsesprocessen.

Kontrolsystemet og anmeldelsespligten bør genetableres for alle alvorlige kønssygdomme.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at anmeldelsespligten kommer til at omfatte HIV-smittede på samme måde som personer, der er smittet med kønssygdomme.

Dansk Folkepart mener, at udbredelsen af HIV-smitte er så farlig for samfundsudviklingen, at lovgivningen bør indeholde klar hjemmel for fængselsstraf for den, der udbreder smitte til partnere, der ikke har kendskab til risikoen.

Ofre for kriminalitet

Dansk Folkeparti vil sikre voldsofre og deres nærmeste en øjeblikkelig og mærkbar indsats og støtte fra samfundets side. Den voldsramte og omgivelserne skal have et klart indtryk af retfærdighed, af solidaritet fra det offentliges side, og der skal være hurtige foranstaltninger, der kan yde en vis kompensation for den smerte og tort, der er lidt.

De ordninger, der i dag er gældende, fører ofte til, at ofret føler sig som kastebold mellem forskellige offentlige instanser. Muligheden for hurtigt at opnå psykolog- og advokathjælp skal styrkes, og indsatsen skal i det hele taget fremskyndes mest muligt.

Den voldsramte skal under en domsforhandling kunne kræve lukkede døre og skal – på et hvilket som helst tidspunkt - kunne kræve, at tilhørere, der virker truende eller generende, udelukkes fra domsforhandlingen.

Voldsofret skal ikke betragtes som vidne i sagen, men som sagens hovedperson. Ofret skal have ret til at kræve vidner indkaldt, og disse vidner skal afhøres ikke alene af anklagemyndigheden, men også af voldsofrets bistandsadvokat.

Anklagemyndighedens efterforskning skal foregå i nøje samarbejde med voldsofret, og bistandsadvokaten skal holdes orienteret om alle skridt og kunne deltage i afhøringerne på lige fod med anklagemyndigheden.

Reglerne om erstatning til voldsofre bør forbedres yderligere. Sagernes behandling bør fremskyndes og erstatningsbeløbene skal være tidssvarende. Det offentlige skal i videst muligt omfang gøre regres mod voldsmanden.

Ungdomsbeskyttelse

Dansk Folkeparti mener, at det først og fremmest er forældrenes ansvar at sikre deres børns udvikling, men der findes i nutiden så stærke påvirkninger af børn og unge, at det er en samfundsopgave at hjælpe forældre og uddannelsessteder med at beskytte ungdommen mod de værste farer.

Det er hverken formynderi eller censur, når samfundet advarer mod eller griber ind over for, at børn og unge udsættes for et stærkt pres fra kommercielle interesser. Trods forældres og uddannelsesinstitutioners indsats er det ikke altid muligt for barnet eller den unge at overskue konsekvensen af de tilbud og påvirkninger, markedskræfterne sætter ind med. Undertiden forekommer kommercielle interesser, der er så stærke og skrupelløse, at skadevirkningerne er åbenbare for alle, - kun ikke for de unge, der endnu ikke har afsluttet deres fysiske og psykiske udvikling.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der i de nærmeste år gennemføres en egentlig ungdomsbeskyttelseslovgivning, der skal hjælpe børn og unge med at styre uden om de værste farer. I visse tilfælde skal en sådan lovgivning virke som et supplement til straffelovens bestemmelser. I lovgivningen skal samles de retsforskrifter, der på forskellige områder kan sikre børns og unges opvækst.

Det er nødvendigt at modvirke markedsføring over for og salg til børn og unge af alkohol og tobak, bl. a. ved at fastsætte aldersgrænser og sikre disses overholdelse. Også salg af narkotiske stoffer til børn og unge skal bekæmpes med alle til rådighed stående midler. Udnyttelsen af børn og unges spillelidenskab skal effektivt søges forhindret.

Børn og unge er kompetente mediebrugere, når det drejer sig om teknisk kompetence, hvorimod de ofte er forsvarsløse over for de elektroniske mediers massive opbud af fristelser med ulovligt eller skadeligt indhold.

Ungdomsbeskyttelseslovgivningen skal indkredse og modvirke afhængighedsskabende, skadelige og umenneskelige påvirkninger over internettet og andre elektroniske medier.

Udnyttelsen af unge til pornografiske formål eller i sexindustrien skal ligeledes bekæmpes, ikke kun i straffelovgivningen, men også gennem udtrykkelige retsforskrifter i ungdomsbeskyttelseslovgivningen.

Det skal være en ledetråd i lovgivningen, at staten ikke skal optræde som formynder, men alene som hjælper over for de unge, deres forældre og uddannelsesstederne. Men en fremtidig lovgivning er nødvendig - efterladenhed på dette vigtige område vil være udtryk for et reelt omsorgssvigt over for vore unge.

Udlændinge- og asylpolitik

Danmark har gennem hele sin historie modtaget kulturelle påvirkninger fra verden udenom os. Disse påvirkninger omfatter hele den vestlige kulturkreds. Nogle påvirkninger er formidlet ved, at et meget begrænset antal mennesker fra vore nabolande er indvandret til Danmark og er blevet optaget i den danske befolkning. Ydre påvirkninger er gennem hele vor historie blevet bearbejdet og formet til en del af det danske folks egenart.

Gennem de sidste årtier af det 20. århundrede har imidlertid befolkningseksplosionen, den manglende økonomiske og sociale udvikling i den tredje verden og på Balkan samt militære konflikter medført en meget stor indvandring til den udviklede verden, herunder til Danmark. Denne indvandring er ikke udtryk for et naturligt samkvem mellem mennesker fra forskellige kulturer. Vandringerne er en ulykkelig følge af, at en række landé udenfor den vestlige kulturkreds ikke magter at skabe en bæredygtig udvikling og, at deres samfundsforhold derfor er ude af balance.

Dansk Folkeparti mener, at løsningen på disse problemer ikke kan findes i en indvandring af den tredje verdens befolkningsoverskud til bl.a. Danmark. Danmark er danskernes land, det er meget lille og dets fortsatte eksistens som et stabilt demokrati er betinget af, at vores befolkningssammensætning ikke ændres vidtgående. Løsningen på den tredje verdens problemer findes alene i en udvikling af landene selv – de kan kun få stabile forhold ved at overtage væsentlige kulturtræk fra den vestlige verden, dvs. frihed, demokratisering, ligestilling, oplysning, økonomiske reformer og begrænsning af befolkningstilvæksten.

Vi vil gerne dele ud af vores viden om, hvordan økonomisk og social udvikling og stabilitet skabes, men vi vil ikke påtvinges samvær med mennesker, som forkaster det kulturgrundlag, der har skabt vores land.

En fortsættelse af de seneste årtiers indvandring fra lande udenfor den vestlige kulturkreds, kombineret med indvandrernes meget høje fødselshyppighed, vil indenfor de nærmeste årtier få vidtrækkende, ødelæggende virkninger ikke blot for Danmarks befolkningssammensætning, men for hele samfundsstrukturen.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at øge forståelsen for, at ethvert samfunds udvikling er bestemt af det samlede indhold af dets kultur, og vi vil modarbejde ethvert forsøg på at skabe et multikulturelt eller multietnisk samfund i Danmark, dvs. et samfund, hvor en betydelig befolkningsgruppe er tilhængere af en anden kultur end vores. At gøre Danmark multietnisk indebærer, at udviklingsfjendtlige, reaktionære kulturer vil nedbryde vores hidtil stabile, homogene samfund. Vi kan

påvirke et meget begrænset antal mennesker fra fremmede kulturer, men en indvandring af den størrelse og sammensætning, vi har set i de sidste årtier af det 20. århundrede, kan ikke integreres. Indvandrerne vil videreføre deres egen kultur, der vil få samme følger her som i indvandrernes hjemlande. Det har intet med tolerance at gøre at være overbærende overfor intolerancen. Der findes intet samfund i verden, hvor en fredelig integration af muslimer i en anden kultur har været mulig, og det er uansvarligt at påføre Danmark et kultursammenstød, som risikerer meget alvorlige følgevirkninger. Den vestlige verden må se i øjnene, at vi lever i en periode, hvor overbefolkning og lettere rejsemuligheder har igangsat egentlige økonomisk betingede folkevandringer. Det nødvendiggør, at vi erkender, at vore samfund må beskytte sig mod at blive løbet over ende.

Flygtninge og indvandrere, som søger ophold i Danmark skal, inden ophold bevilges, gøres bekendt med, hvad dansk kultur og levevis indebærer, og de skal herefter afgive en erklæring om, at de er villige til at indordne sig under dansk lovgivning og leve på en måde, der er forenelig med vores kultur, så længe de opholder sig her.

Danmark er et lille område med en homogen kultur, der internationalt set er meget særegen, og vi taler et sprog der er meget marginalt. Omfordelingsprincippet og lighedstanken bag vores velfærdsmodel er fuldkommen uforståelig for de fleste kulturer. USA, Australien og tidligere kolonimagter som Frankrig og Storbritannien har sprog, der tales i store områder, og virker derfor tiltrækkende på indvandrere med et forholdsvis højt uddannelsesniveau. Det er også åbenbart, at store kulturnationer har en bedre mulighed for at konkurrere med indflydelsen fra f.eks. den arabiske kultur. Indvandringen til Danmark har fra begyndelsen ikke været baseret på selektive principper, f.eks. har vi ikke stillet krav om, at vore gæstearbejdere skulle kunne læse og skrive på deres eget sprog. Derfor har vi i Danmark modtaget en stor andel af mennesker, som kom fra meget afsides områder med et livssyn og kulturer, der - også efter standarden i deres egne lande - er meget reaktionære.

Det er naturligt og forståeligt, at det enkelte menneske ønsker sig en bedre og rigere tilværelse og vil søge derhen, hvor det lettest lader sig gøre at opnå en bedre levestandard. Det er derimod ikke nogen naturlov, at enkelte af verdens lande, herunder Danmark, tilsidesætter hensynet til sine egne borgere for at opfylde drømmene hos de individer, der tilfældigvis er kommet ind på dette lands territorium. Det er en helt igennem ineffektiv og irrationel måde at drive nødhjælpsarbejde på, som ganske vist skaber arbejde i hjælpeindustrien i Danmark, men som ikke forandrer noget ved ulighederne i verden. Der er ingen som helst logik i at bruge milliarder af kroner på at forsørge en brøkdel af verdens fattige, hvoraf få viser tegn på at være taknemmelige for hjælpen. Der er ingen logik i, at vi

forandrer vores samfund radikalt, så leveforholdene tilpasses mennesker, der er flygtet eller emigreret fra leveforholdene, hvor de kom fra. Det er ikke Danmark der er noget galt med, det er ikke dansk kultur eller samfundsstruktur, der trænger til at laves om - i så fald ville så mange mennesker ikke komme hertil og forsøge at få opholdstilladelse.

Dansk Folkeparti vil ikke acceptere, at de menneskerettighedskrænkelser, som er udbredte i en række fremmede kulturer, videreføres i Danmark.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at Danmark yder asyl til mennesker, som er forfulgt af politiske, religiøse eller racemæssige årsager. FNs Geneve-konvention om flygtninge blev til i 1951 under forhold, som er helt forskellige fra verden i dag. Derfor skal Danmark støtte de vestlige lande, som ønsker konventionen revideret. Indtil det sker, må Danmark forvalte konventionen efter dens ordlyd, hvilket indebærer, at der ikke skal ydes asyl til mennesker, som kommer alene for at opnå en bedre levestandard.

Asylsøgerne må ikke gøres til indvandrere. De skal have midlertidige opholdstilladelser i ét år ad gangen. De tildeles tøj, mad og husly under sunde og velordnede forhold, hvor den enkelte asylsøgers families sammenhold styrkes. Der gives børnene undervisning, ligesom de voksne pålægges aktive opgaver i forhold til deres familie og andre asylsøgere. Når forholdene i de respektive hjemlande tillader det, hjemsendes asylsøgerne. Det påhviler forældrene at drage omsorg for børnenes uddannelse i eget sprog og kultur.

Som hovedregel skal flygtninge hjælpes i deres nærområde eller i lande indenfor deres egen kulturkreds. Danmark kan yde økonomisk hjælp til repatriering af flygtninge, som har asyl i Danmark.

Den illegale indvandring og herunder den organiserede menneskesmugling har i de seneste år taget et voldsomt opsving. Handel med kvinder indgår i skræmmende omfang i udnyttelsen af mennesker fra den tredje verden og Østeuropa. Forsøgene på at etablere et internationalt samarbejde for at standse den illegale indvandring må intensiveres og grænsebevogtningen må forstærkes. Dansk Folkeparti er modstander af dansk deltagelse i Schengen-aftalen, som har medført en nedlæggelse af personkontrollen ved grænserne mellem de europæiske lande.

Enhver ansøgning om asyl skal indgives til en dansk ambassade i flygtningens nærområde. Asylsøgere skal ikke modtages uden en forudgående godkendelse af deres ansøgning. Asylansøgninger, der indgives i Danmark, skal afvises omgående. De facto-flygtninge skal så hurtigt som muligt hjemsendes eller sendes til en FN-flygtningelejr. Illegale indvandrere, som pågribes i Danmark, hjemsendes straks. I

tilfælde hvor de pågældende nægter at give oplysninger om deres identitet, anbringes de i lukkede lejre, indtil de kan udsendes af landet.

Der indføres visumkrav for alle rejsende fra udvandrerlandene. For at modvirke den omfattende voldskriminalitet fra de øst- og centraleuropæiske lande indføres også visumkrav for deres borgere.

Lande, der er medlem af Europarådet, har alle udstedt garantier for, at de ikke forfølger nogen af de grunde, der er nævnt i rådets menneskerettighedskonvention. Denne garanti må bevirke, at alle fra Europarådets medlemslande, som søger asyl, afvises.

Udlændingeloven ophæves, således at Danmark alene modtager indvandrere, som efter FNs flygtningekonvention er berettiget til asyl. Retskravet på familiesammenføring ophæves for alle andre end konventionsflygtninge. Adgang til familiesammenføring forbeholdes danske statsborgere, som kan forsørge en sammenført ægtefælle. Straffen for indgåelse af proforma ægteskaber skærpes.

Enhver offentlig betaling for særbehandling af indvandrere, det være sig i forbindelse med forplejning, bolig, hospitalsbehandling eller modersmålsundervisning, afskaffes. Den positive særbehandling af flygtninge på boligmarkedet skal bringes til ophør. Friskoleloven ændres således, at der alene ydes økonomisk støtte til skoler, der underviser indenfor rammerne af dansk kultur. Offentlig støtte til private interesseorganisationer på flygtningeområdet, herunder Dansk Flygtningehjælp, skal ophæves.

Dansk Folkeparti betragter udlændingepolitikken som værende af fundamental betydning for alle danskere, og vi ønsker derfor, at den underkastes folkeafstemning.

Integration

Indtil gennemførelsen af udlændingeloven af 1983 frembød integrationen af udlændinge ikke væsentlige problemer. Antallet af udlændinge her i landet var meget begrænset og størstedelen var statsborgere fra de nordiske lande, Nordamerika og Europa, - altså mennesker fra den vestlige, kristne kulturkreds, som har let ved at indpasse sig i det danske samfund og yde værdifulde bidrag til landets udvikling.

Efter udlændingeloven af 1983 kan væksten i antallet af udlændinge i Danmark næsten udelukkende henføres til indvandrere og flygtninge fra tredjelande, dvs. lande uden for Norden, Europa og Nordamerika. Langt de fleste tilhører trossamfund og kulturer, der ligger langt fra det demokratiske og kristne livssyn.

Mange savner elementære kundskaber og er - selv i deres eget land - hæmmet af et forældet menneskesyn og mangel på tolerance over for anderledes tænkende. Væksten er øget meget hurtigt, - så hurtigt at det er beregnet, at omkring 28 % af befolkningstilvæksten i Danmark i år 2000 bestod af tilflyttede udlændinge eller børn af herboende udlændinge.

Det er indlysende, at opgaven med at integrere en så stærkt voksende befolkningsgruppe bliver uoverkommelig, hvis et politisk flertal accepterer, at tilstrømningen fortsætter og forstærkes.

Integrationsprocessen er i forvejen overordentlig problematisk, fordi det politiske flertal i årevis har ignoreret problemets eksistens og har afvist at indgå i den helt nødvendige politiske dialog om udlændingepolitikken, som Dansk Folkeparti mange gange forgæves har forsøgt at sætte i gang.

Dansk Folkeparti finder det helt afgørende at understrege, at tilstrømningen af mennesker fra fremmede kulturer må ophøre eller i det mindste begrænses meget effektivt. Det er den første betingelse for at komme i gang med en forstandig integrationspolitik.

Den næste betingelse er, at danske politikere har mod og vilje til at beslutte en integrationslovgivning, der er sammenhængende og fremadrettet. Dansk Folkeparti ønsker at medvirke til og at påvirke en sådan lovgivning mest muligt, og vi er parat til at indgå i et politisk samarbejde med andre partier for at sikre det nødvendige flertal.

En vellykket integrationslovgivning skal have som mål, at indvandrere indgår i samfundslivet på linje med danske statsborgere. Det betyder, at indvandrere skal deltage i uddannelse, og inddrages i arbejdsmarkedet, i erhvervslivet og i fritids- og kulturaktiviteter på lige fod med danskere. Det er meget væsentligt, at de pågældende lever op til de samfundsnormer og spilleregler, der gælder i det danske samfund og selv yder en aktiv indsats for at blive nyttige samfundsborgere.

Nogle af de udlændinge, som er fast bosat her i landet har vist viljen til at skabe sig en dansk fremtid under de vilkår, der er gældende her i landet. Det er vigtigt, at denne befolkningsgruppe bliver aktivt understøttet i sine bestræbelser for at tilpasse sig det danske samfund og dets normer. Lovgivningen skal derfor sikre, at disse borgere tilbydes et effektivt integrationsforløb.

Udlændinge, der ikke er indstillet på selv at gøre en indsats for at blive integreret i det danske samfund skal i videst muligt omfang tilbydes at indgå i

repatrieringsprojekter, som i løbet af kortere tid fører til, at de forlader landet og vender tilbage til deres hjemlande.

Undervisningsophold

I integreringsforløbet er tilegnelsen af viden om Danmark det afgørende og selve danskundervisningen det helt centrale. Et ophold på en af de danske folkehøjskoler eller tilsvarende voksenundervisning på aftenskolerne skal være en del af denne obligatoriske tilegnelse. Undervisningen bør være gratis med mindre den pågældende selv har økonomisk mulighed for at betale for undervisningen. I løbet af undervisningsforløbet skal der undervises i det danske sprog, litteraturen, Danmarkshistorien, landets geografi, kulturen og kristendommen, samfundslære og arbejdsmarkedet.

Det skal i undervisningsforløbet fremhæves som noget centralt, at væsentlige værdier som folkestyret, frihedsrettighederne, et humant retsvæsen, kvinders, børns og unges rettigheder og et ordentligt og solidarisk menneskesyn ikke er til diskussion, og at det moderne danske retssamfund har gjort endeligt op med middelalderlig overtro, kvindeundertrykkelse og barbarisk strafferetspleje.

Undervisningsforløbet skal afsluttes med en prøve, som dokumenterer, at den pågældende har tilegnet sig et godt kendskab til sprog og samfundsforhold. Først efter gennemført undervisningsforløb kan der ansøges om permanent opholdstilladelse. Det skal ligeledes være en betingelse for at kunne søge om dansk indfødsret, at undervisningen er gennemført, og prøve er aflagt.

Det er ødelæggende for integrationsprocessen, hvis en meget stor del af herboende udlændinge er udenfor arbejdsmarkedet. Erhvervsrettet aktivering og indslusning på arbejdsmarkedet er derfor et afgørende vigtigt indsatsområde.

Dansk Folkeparti har mere energisk end andre partier peget på nødvendigheden af at integrere herboende udlændinge i det danske samfund.

Indfødsret

Som udgangspunkt for at diskutere begrebet indfødsret er det vigtigt at konstatere, at det at tilhøre en nation forudsætter, at man indgår i det fællesskab, som binder nationens borgere sammen: Fælles sprog, et fælles sæt værdier, fælles grundsyn, skikke, der er udviklet gennem historien og en adfærd, nationens borgere føler sig trygge ved. Mennesker, der ikke deler de fælles værdier – eller som direkte modarbejder dem – kan ikke optages i fællesskabet. Følgelig bør statsborgerskabet kun gives til integrerede indvandrere, der tilslutter sig Danmarks Riges Grundlov og som hylder og efterlever demokratiske spilleregler, hvilket også betyder, at de

respekterer vedtagne love og regler og ikke sætter fremmede religiøse forskrifter højere end de demokratiske beslutninger.

Grundloven fastslår, at det er Folketinget, som ved lov kan tildele en udlænding indfødsret. Indtil 1980'erne var hver enkelt ansøger udsat for en grundig vurdering, ligesom man i Folketinget kunne tale åbent og kritisk om den person, som havde ansøgt om dansk indfødsret.

Ved indgangen til det 21. århundrede er der etableret to måder at opnå dansk indfødsret på. Enten ved at blive optaget i den lov om indfødsrets meddelelse, der vedtages af Folketinget, eller ved – under visse nærmere betingelser – at afgive en erklæring til statsamtet inden det fyldte 23. år.

Dansk Folkeparti mener principielt, at det er bedst i overensstemmelse med Grundloven, at alle tildelinger af indfødsret sker ved lov om indfødsrets meddelelse. Dansk Folkeparti vil derfor ophæve adgangen til administrativ tildeling af indfødsret.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse sker tildeling af dansk indfødsret i de senere år i et omfang, der udelukker en forsvarlig individuel vurdering af ansøgerne. Således fik 18.811 personer dansk indfødsret i 2000 mod 3.028 i 1990 – en seksdobling på kun 10 år. Folketinget har reelt udviklet sig til et ekspeditionskontor for tildelinger af dansk indfødsret.

Indfødsrettens devaluering er efter Dansk Folkepartis opfattelse en af de største farer, det danske folk udsættes for. Det haster derfor med at få gennemført en ændring af denne politik.

Det bør betragtes som noget særligt at opnå dansk indfødsret. Der skal normalt kun kunne ansøges om tildeling af statsborgerskab, når følgende betingelser er opfyldt:

- ansøgeren skal have haft mindst 10 års tidsubestemt opholdstilladelse
- ansøgeren må ikke have været idømt frihedsstraf
- ansøgeren skal have opfyldt alle forpligtelser over for det danske samfund
- ansøgeren skal ved sit arbejde have bidraget positivt til det danske samfund
- ansøgeren skal have bestået en mundtlig og skriftlig prøve i det danske sprog og skriftlig prøve i almen viden om dansk kultur, danske samfundsforhold og danmarkshistorie
- ansøgeren skal underskrive en erklæring om at ville overholde dansk lovgivning

Dansk Folkeparti ønsker, at indfødsretslovgivningen udformes således, at det danske statsborgerskab ophæves ved dom, hvis vedkommende begår kriminalitet, der medfører fængselsstraf. Den tildelte indfødsret skal under alle omstændigheder ophæves, hvis det konstateres, at væsentlige urigtige oplysninger er afgivet i forbindelse med ansøgningen.

Rent miljø

Det overordnede mål for Dansk Folkepartis miljøpolitik er at forhindre, at mennesket griber ind i naturen på en måde, der forstyrrer den naturlige balance. Det skal sikres, at både vi og fremtidige generationer kan leve i et sundt miljø. Det har uoverskuelige konsekvenser, hvis vi ignorerer farerne ved at forstyrre naturens balance. Samfundets udvikling skal foregå i samspil med naturen og således, at vi iagttager forsigtighed i forhold til de langsigtede konsekvenser af vor levevis.

Dansk Folkeparti vil både nationalt og internationalt arbejde for, at den måde hvorpå vi omgås klodens ressourcer bærer præg af omtanke og ansvarlighed.

Den vækst, både vi og landene omkring os i fremtiden vil opleve, vil først og fremmest være kvalitativ. Det er med andre ord forbedrede produktionsmetoder og produkter med et højt videnniveau, der skal sikre fremtidens udvikling i Danmark og de øvrige industrialiserede lande. Forenklet udtrykt er målet ikke at producere mere, men at producere bedre, herunder at udvikle produkter, som ved anvendelse på verdensplan kan medvirke til at skabe en bæredygtig udvikling også uden for industrilandene.

Miljøet er afgørende for livskvaliteten

For Dansk Folkeparti går ønsket om et miljø i naturlig balance og kvalitativ vækst hånd i hånd med ønsket om en høj livskvalitet.

Borgerne skal have sikkerhed for kvaliteten af det vand, der kommer ud af vandhanen, for hvad der er i den mad, vi spiser og i den luft, vi indånder. Vi skal i størst muligt omfang have sikkerhed for, at de stoffer, der omgiver os i hverdagen, ikke har skadelige virkninger på vores helbred på kort sigt og på arvematerialet og dermed negative konsekvenser for vore efterkommere.

Miljøet skal holdes frit for emner og stoffer, der skader menneskers eller dyrs sundhedstilstand eller arvemasse. Producenter og importører af kemiske produkter skal i hele produktets levetid kunne holdes ansvarlig for dets virkninger.

Sunde fødevarer
Dansk Folkeparti er modstander af introduktionen af såkaldt berigede fødevarer. Det er et kulturelt gode, at forskelligheden i de nationale fødevarer i alle Europas lande bevares samtidig med, at der skabes sikkerhed for, at fødevarernes kvalitet bringes op på et højt niveau. EUs landbrugspolitik er til skade for en sådan målsætning, fordi denne politik giver incitament til overflodsproduktion af varer af lav kvalitet. Fødevarer skal generelt betales af forbrugeren – ikke over skattebilletten, sådan som det er tilfældet i EUs planøkonomiske landbrugspolitik.

Forbrugerbeskyttelsen på fødevareområdet kan ikke varetages tilfredsstillende i et område, der som EU er kendetegnet af meget vekslende kvalitet i miljøadministrationen. EUs egen administration af forbrugerbeskyttelsen er tillige karakteriseret ved, at økonomiske hensyn ofte sættes foran hensynet til fødevaresikkerheden. Derfor ønsker Dansk Folkeparti at retten til national fastsættelse af kravene til fødevaresikkerhed fastholdes.

Dansk Folkeparti finder, at EUs lovgivning om kemiske stoffer tillader anvendelsen af for mange stoffer, hvis virkninger ikke er kendte og indebærer alt for høje grænseværdier for nogle stoffer. Danmark skal arbejde for, at EU-reglerne alene skal være minimumsregler således, at de enkelte lande har ret til at fastsætte videregående krav og til at fastsætte egne regler for mærkningen af fødevarer.

Vores meget begrænsede viden om genteknologiens konsekvenser gør det nødvendigt, at denne teknologi underkastes langt mere omhyggelig forskning, før den tages i anvendelse. Forskning i forandring af menneskers og dyrs arvemasse har så alvorlige langsigtede perspektiver, at den i mange år frem bør foregå i sikre, kontrollerede laboratorieeksperimenter.

Grundvandsreserverne skal beskyttes mod forurening fra såvel landbrug som industri. Det danske kloaknet er mange steder i landet utæt og en omfattende sanering er nødvendig. Saneringen er en kommunal opgave, som må løses efter en samlet plan.

Landsplanlægning
Takket være en forudseende landsplanlovgivning har vi i Danmark formået at friholde det åbne land for bebyggelse, som ikke er naturligt hjemmehørende der. Det danske landskab bærer præg af, at vi er et landbrugsland, og selv om vi har meget få områder med egentlig vild natur, er landskabets egenart søgt bevaret.

Dansk Folkeparti ønsker, at kulturlandskabet, herunder vore fortidsminder, skal bevares, og på visse steder må landskabet føres tilbage til dets oprindelige former.

Gravhøje og jættestuer skal overalt i landet fredes. En genopretning af vandløb og vådområder er elementer i bevarelsen af landskabet.

Beskyttelse af de danske farvande

Dansk Folkeparti mener, at der skal gøres en større indsats for at sikre havmiljøet i de danske farvande. Det stigende antal skibstransporter gennem dansk farvand til og fra Østersøen, sammenholdt med den korte afstand fra gennemsejlingsruterne til kysterne og opførelsen af broanlæggene, gør det endnu mere påkrævet end tidligere at beskytte de sårbare danske farvande mod skadelig påvirkning.

Dansk Folkeparti vil i nødvendigt omfang indføre lodstvang for olie- og kemikalietankere og for enhver form for transport af radioaktivt materiel. Dansk Folkeparti vil ikke længere acceptere, at danske ønsker herom afvises i Østersøkommissionen.

Internationale perspektiver

Gennem forskning og udvikling af ikke-forurenende teknologi skal Danmark også i fremtiden gøre en indsats på miljøområdet. Dansk Folkeparti mener, at der fortsat skal være fokus på udvikling af vedvarende energi. Et andet vigtigt forskningsområde er bioremidieringsteknik – forureningsbekæmpelse ved hjælp af mikroorganismer.

Det er vigtigt for Dansk Folkeparti at slå fast, at miljøpolitik ikke bør føres ud fra ideologisk betingede overvejelser og, at miljøskatter ikke må udvikle sig til blot en ny måde at finansiere statens forbrug. Fremtidens udfordring er at udnytte også de økonomiske ressourcer bedst muligt og at koncentrere miljøindsatsen om de områder, hvor nytteværdien er størst.

Luftforureningen i byerne skal bekæmpes, ikke ved at gøre det umuligt at færdes i bil, men gennem skærpede krav til renere udstødning og ved en fornuftig kollektiv trafikplanlægning.

Ansvaret for havene, luften og atmosfæren er internationalt. Forurening spredes over grænserne. Det er vigtigt, at forurening ikke blot eksporteres, så miljøbelastende produktion flyttes til udviklingslande, og dumping af affald foregår i den tredje verden eller i verdenshavene. Derfor bør forureningsbekæmpelse være en integreret del af Danmarks udviklingsbistand.

De grundlæggende miljøproblemer må nødvendigvis løses gennem internationalt samarbejde. Det betyder ikke, at vi kan overlade ansvaret eller forståelsen til store lande men tværtimod, at vi må gøre vores indflydelse gældende og selv bevare høje miljøstandarder.

Bortskaffelse af radioaktivt affald er et af tidens største miljøproblemer, der kun kan løses ved internationalt samarbejde. Over for de opløste stater i Østeuropa kan kravet om, at forureneren betaler, ikke håndhæves, og gennem FNs miljøorganisation må Danmark rejse krav om, at der etableres et internationalt samarbejde om at fjerne atomaffald, sunkne atomubåde og atomvåbenførende nedstyrtede fly og missiler fra verdenshavene.

På internationalt plan er det målet, at klimasystemet bevares intakt således, at den biologiske mangfoldighed sikres. Det er vigtigt for klodens samlede balance at standse forvandlingen af regnskov til ørken. Skovhugst med erosion og ørkendannelse til følge skal bekæmpes gennem internationale aftaler om støtte til alternativ udvikling.

Dansk Folkeparti ønsker, at reduktion af udslippet af kuldioxid fortsat skal have højeste prioritet. I de internationale fora, hvor Danmark er repræsenteret, vil Dansk Folkeparti desuden arbejde for, at risikoen for udslip fra atomkraftværker reduceres.

Boligpolitik

Boligkapacitet

Boligen udgør en vigtig ramme om ethvert menneskes liv. I erkendelse heraf har danskerne opbygget den højeste boligkvalitet i verden. Der er i Danmark et større boligareal til rådighed for befolkningen end noget andet sted, og dette boligareal er mere ligeligt fordelt end de fleste andre steder i verden. I år 2000 var der 2.489.000 egentlige boliger i Danmark. Heraf var 41 pct. parcelhuse. I gennemsnit har hver indbygger ca. 50 kvadratmeter boligareal til rådighed. Der er således et godt grundlag for at føre en tidssvarende boligpolitik her i landet.

Voksende problemer i fordelingen af boliger

Dette hindrer imidlertid ikke, at der i disse år tegner sig betydelige og voksende problemer og store uretfærdigheder i fordelingen af boliger. Det er der flere årsager til:

For det første har den lejeregulering, der blev gennemført i begyndelsen af 2. verdenskrig ført til en fastlåsning af bevægeligheden på boligmarkedet. Frigivelse af lejen kan ikke gennemføres, da et betydeligt antal lejere ville blive udsat for store og urimelige huslejeforhøjelser.

For det andet indeholder lovgivningen i dag ikke tilstrækkelige incitamenter til opførelse af nye boliger. Siden midten af 1990'erne har skattelovgivningen effektivt forhindret pensionskasserne i at gå ind i denne aktivitet, selv om de er økonomisk stærkt rustet og har en tradition for investering i boliger. Antallet af nyopførte boliger er da også faldet fra ca. 27.000 i 1990 til ca. 16.000 i 1999.

Strukturen på markedet for lejeboliger betyder, at der kun er plads til én udbyder, nemlig de sociale boligselskaber. Private investorer opgiver på grund af den ulige konkurrence, idet den sociale boligsektor som følge af offentlige tilskud kan tilbyde en husleje, der er lavere end i privat udlejningsbyggeri.

For det tredje udgør tilstrømningen af mindrebemidlede indvandrere, der skal forsørges af det danske samfund, et særligt problem. Alene indenfor de sidste 5 år er mange tusinde boliger i København, Århus, Odense og Aalborg stillet til rådighed for udlændinge, der især har koncentreret sig i de boligkvarterer, hvor boligerne er billigst, og det antal boliger, der står til rådighed for andre boligsøgende, herunder studerende, børnefamilier og ældre er reduceret tilsvarende. Dette problem har et politisk flertal bevidst valgt at ignorere. I overensstemmelse med Dansk Folkepartis udlændingepolitik må der lukkes for tilgangen af indvandrere, som alene kommer til Danmark for at opnå en økonomisk bedre tilværelse. Det er uacceptabelt, at udlændinge, der opholder sig i Danmark og ikke deltager i produktionslivet, optager de billigste boliger i storbyerne og derved belaster boligmarkedet til skade for unge under uddannelse og andre svage grupper af danskere. Opførelsen af flere boliger under den faktiske kostpris i den almene sektor må nødvendigvis indebære højere skatter og/eller lavere serviceniveau og velfærd på andre områder som skole-, ældre- og sundhedsområdet.

For det fjerde har et politisk flertal ikke været tilstrækkelig opmærksom på, at der er sket en fortsat koncentration af erhvervsvirksomheder og uddannelsesinstitutioner i de større byer uden tilsvarende opførelse af egnede lejeboliger. Tværtimod er der i et vist omfang sket nedlæggelse af og sammenlægning af mindre boliger, der ellers ville være egnede for studerende.

For det femte har der gennem en længere årrække udviklet sig en forslumning af boligområder i de større byer. Herved er flere tusinde boliger, der tidligere ansås for attraktive, kommet i fysisk forfald, der kræver omfattende genopretning.

Fremtidens boligpolitik

Kun ved at pege på årsagerne til de voksende boligproblemer kan man sætte aktivt ind for at forbedre udviklingen i fremtiden. Dansk Folkeparti sammenfatter sine ønsker til de nærmeste års boligpolitik således:

Dansk Folkeparti mener, at der især er behov for nyopførelse af kollegier til unge under uddannelse, boliger til børnefamilier med almindelige indtægter og til ældre med særlige boligbehov. Herudover er der behov for en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse og en generel opretnings- og vedligeholdelsespolitik for den ældre del af boligmassen.

Der skal indføres lovgivningsmæssige incitamenter for pensionskasserne og private investorer til at gå aktivt ind i investeringer i nybyggeri, herunder såvel ungdomsboliger og kollegiebyggeri som seniorboliger.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at enhver boligløs dansk statsborger får et retskrav på en bolig senest tre måneder efter, at vedkommende er blevet boligløs.

Ungdomsboliger skal tage hensyn til unges behov for egen bolig til rimelig pris. Det skal bl.a. ske ved opførelse af ungdomsboliger og ungdomskollegier i tilknytning til læreanstalter og andre offentlige uddannelsessteder, f.eks. hospitaler.

Ældreboliger, herunder både seniorboliger for selvhjulpne ældre og andre typer af ældreboliger, bør opføres i større antal end i dag, og amtskommunerne og kommunerne bør stille deres viden og faciliteter til rådighed for bygherrerne således, at der allerede ved opførelsen af sådant byggeri kan gives tilsagn om servicering fra den kommunale hjemmepleje, offentlige sygehuse, lægevagt mv.

Såvel ungdomsboliger som ældreboliger og seniorboliger bør kunne finansieres efter reglerne for alment støttet byggeri.

Dansk Folkeparti tager afstand fra, at staten har gjort boligen til så stor en indtægtskilde gennem ejendomsskatter, ejendomsværdiskat, vand-, varme- og elafgifter. Dansk Folkeparti vil arbejde for en sænkning af sådanne skatter og afgifter.

Der er behov for, at staten tager aktivt del i reduktionen af byggepriserne ved at forstærke de lovgivningsmæssige indgreb mod dannelsen af karteller indenfor fremstilling af og handel med byggematerialer.

Det er nødvendigt at befolkningstilvæksten i Københavnsområdet sker under kontrollerede former for at sikre, at miljø- og trafikproblemerne ikke overstiger de fordele, der er forbundet med at bo i en storby. Staten bør derfor i samarbejde med investorer og bygherrer forme udviklingen og sikre en optimal udnyttelse af de begrænsede arealer, der endnu er til rådighed til nyt boligbyggeri i København.

Det skal forhindres, at boligområder, der ved opførelsen er beregnet til at skulle mindske boligmanglen, allerede efter få år overgår til at være ghettoområder for indvandrere og derved reelt ikke længere står til rådighed for de almindelige boligsøgende.

By- og Boligministeriet skal pålægges i samarbejde med kommunerne og byggeriets organisationer at udarbejde flerårige prognoser, der beskriver behovet for nyopførelse af boliger under givne forudsætninger, herunder også omfanget af indvandringen. Sådanne prognoser skal indgå som væsentlige parametre ved fastlæggelsen af Danmarks udlændingepolitik, idet det er åbenlyst uansvarligt at fortsætte indslusningen af mere end titusinde udlændinge årligt, så længe der ikke er et tilstrækkeligt antal boliger til rådighed for danske boligsøgende.

Dansk Folkeparti er tilhænger af skabelsen af et større antal andelsboliger, som er en meget attraktiv boligform. Det er vigtigt at fastholde, at der ved andelsboligloven er lagt et loft over salgspriserne således, at spekulation undgås. Dansk Folkeparti ønsker en forbedring af tilbudspligten efter lejelovgivningen og andelsboligloven, hvilket vil give mere bevægelighed på det fastlåste marked. Der er 500.000 boliger i de almennyttige boligselskaber. En gradvis omdannelse af disse til private andelsboligforeninger vil yderligere være med til at gøre boligmarkedet mere fleksibelt. Herved vil flere komme til at eje deres egen bolig, medens de, som ikke ønsker dette, kan blive boende i deres lejebolig på uændrede vilkår.

Dansk Folkeparti støtter tanken om større råderet over den almene bolig, når lejer ved et større kontantindskud har gennemført en afgørende forbedring af boligen. Dansk Folkeparti støtter medejerboligtanken.

Dansk Folkeparti vil ikke medvirke til politiske indgreb overfor andelsboligforeningernes frie ret til selv at føre ventelister og til selv at godkende nye andelshavere.

Der bør udvises stor tilbageholdenhed ved nedlæggelse af og sammenlægning af mindre boliger i storbyerne. Storbyerne skal have plads til studerende og enlige, hvis boligbehov kan tilgodeses ved mindre lejligheder.

Dansk Folkeparti vil arbejde for en genopretningsindsats, som kan bringe den fortsatte forslumning af storbyerne til ophør og hæve boligkvaliteten i byernes ældre boligområder. Der er behov for en løbende sanering af nedslidte boliger, og denne sanering bør ske efter en helhedsplan, der omfatter udtynding af for tætte boligkvarterer, generelle miljøforbedringer, adskillelse af kørende og gående trafik, etablering af grønne områder og nyopførelser af differentierede boliger af høj kvalitet.

Der må sættes ind overfor særligt belastede kvarterer, hvor kriminalitet, prostitution, narkotika- og alkoholmisbrug ødelægger miljøet. Ved forebyggende og behandlende indsats skal der etableres en nul-tolerance overfor kriminelle elementer af enhver art.

Byggeformer og byggematerialer

Dansk Folkeparti ønsker, at staten gennem forskning og udvikling udvikler nye byggematerialer og mere energibesparende boligformer og, at der eksperimenteres med skabelsen af mere attraktive udformninger af byplanlægningen.

Dansk Folkeparti vil stille strengere kvalitetskrav til alt støttet byggeri og offentligt ejet byggeri. Der skal ved påbegyndelsen af sådant byggeri stilles krav om tilstrækkelig kvalitetssikring og en fortsat forpligtende vedligeholdelsesplan, der sikrer mod materialesvigt og byggeskader. Der skal være pligt til at udarbejde finansieringsbudgetter for vedligeholdelsen for at sikre, at langsigtede overvejelser indgår i valget af byggeform, materialevalg m.v.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det bør accepteres, at der ukritisk anvendes byggematerialer, der er belastende for indeklimaet, bl.a. ved fremkaldelse af allergier og hovedpine. Det offentlige og det støttede byggeri bør gå i spidsen med en mere kritisk holdning til betonelementer og brug af kunststoffer i byggeriet. Dansk Folkeparti opfordrer til, at det offentlige går foran med muret byggeri, som oftest ikke er dyrere end betonbyggeri og som tillader lettere og billigere vedligeholdelse.

Dansk Folkeparti ønsker en nyvurdering af de økonomiske og sociale aspekter i de omfattende renoveringer af gamle bygninger, som ofte er dyrere end egentligt nybyggeri, og som ikke altid resulterer i, at der skabes boliger af nutidig standard.

Den statslige planlægning bør i de kommende år tilgodese udviklingen i landdistrikter og randområder, bl.a. ved decentralisering og udlægning af offentlige institutioner og styrelser. Dette bør bl.a. ske med det formål at sikre, at en væsentlig del af de kommende års bosætning kan ske i disse områder. En større del af nybyggeriet i disse områder vil betyde lavere grundpriser, byggeudgifter og leveomkostninger end i storbyerne.

Bevaringsværdigt byggeri og bymiljøer

Dansk Folkeparti mener, at der i mange tilfælde er sket nedrivning af bevaringsværdige bygninger, indgreb i parker og bybilledet i øvrigt. I mange tilfælde er arkitektonisk smukke eller sjældne historiske bygninger fjernet til fordel for karakterløst eller anonymt byggeri.

Dansk Folkeparti opfordrer til, at der i den kommunale planlægning lægges øget vægt på at sikre smukke og stilfulde bygninger og attraktive bymiljøer for befolkningen.

Erhvervspolitik

Forudsætningen for fremtidens velstand og velfærd er et dynamisk erhvervsliv. Erhvervslivets vilkår og rammerne for dets udvikling skal tage udgangspunkt i det samtidige hensyn til en høj produktion, til det enkelte menneske og til naturen. Det er erhvervspolitikkens opgave at regulere rammerne for erhvervslivet, men Dansk Folkeparti vender sig mod en politik baseret på den holdning, at staten i detaljer skal regulere og styre erhvervslivet.

Danmark er fattigt på råstoffer, men rigt på menneskelige ressourcer. Fremgangen for dansk erhvervsliv er baseret på det initiativ, de færdigheder og den viden, der findes i befolkningen. Den evne til samarbejde og organisering, der findes i det danske samfund, er afgørende for samfundets høje produktivitet.

Konkurrenceevnen

Et samfunds konkurrenceevne er afhængig af dets produktionsomkostninger. Dansk erhvervslivs konkurrenceevne er belastet af en offentlig sektor, der som helhed er meget ressourcekrævende. Dette problem kan kun løses ved forenkling og effektivisering.

Som følge af den internationale arbejdsdeling vil enkel industriproduktion i stigende grad blive flyttet til områder med et lavt omkostningsniveau. Dansk erhvervsliv skal derfor fremover i endnu højere grad konkurrere på sine produkters kvalitet, design og høje videnindhold og dermed på arbejdsstyrkens høje uddannelsesniveau. Det er højteknologi, forureningsfri teknik og ressourcebesparende teknik verdensmarkedet har brug for. Danske virksomheder er i forvejen kendetegnet ved en høj grad af specialisering, et højt kompetenceniveau, hurtige beslutningsprocesser og stor fleksibilitet. Disse egenskaber skal erhvervspolitikken fremme.

Der vil i fremtiden blive krævet nye produkter, hvis bestanddele kan genanvendes. De nye produkter kan kun skabes ved forskning og udvikling. Det er ved at knytte en tættere forbindelse mellem forskning og udvikling at erhvervslivet kan overleve i en stadig mere intensiv international konkurrence.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at forbedre vilkårene for forskning i ny teknologi og for at fremme infrastrukturer, der kan forbedre udvekslingen af viden, udbygge

samarbejdet mellem erhvervsvirksomheder og forskningsmiljøer og skabe grobund for innovation.

Beskatningen af erhvervslivet må dæmpes til samme niveau som de lande, vi konkurrerer med. De grønne afgifter er under den nuværende regering primært blevet en kilde til yderligere skatteindtægter for staten. Dansk Folkeparti ønsker at reducere de grønne afgifter til et niveau som virker adfærdsregulerende på miljøområdet.

Selvstændighedskultur

Dansk Folkeparti anser det for et alvorligt samfundsproblem, at interessen for at videreføre mindre virksomheder og for at etablere nye har været i tilbagegang.

Mange af Danmarks store arbejdspladser er i sin tid startet som små håndværksvirksomheder. Mesterlæren er stimulerende for selvstændighed og kreativitet, og de mindre selvstændige erhvervsdrivende bidrager således til uddannelsen af samfundets unge. Dansk Folkeparti vil arbejde målrettet for at genskabe en dansk selvstændighedskultur.

Forskningsministeriet må i højere grad end i dag være opmærksom på, at patenter er af væsentlig betydning for udnyttelse af forskningsresultaterne. Mange forskningsresultater går tabt for danske forskere, fordi de ikke har råd til at patentere dem. Der bør tilbydes en kontrakt med forskerne, uanset om de arbejder for statspenge eller er selvstændige, hvorefter samfundet og opfinderen deler det økonomiske resultat af forskningen mod, at staten udtager patentet i såvel den danske stats navn som forskerens.

De vilkår man må påregne som mindre selvstændig erhvervsdrivende kan vanskeligt forenes med et familiemønster, hvor ægtefællen også er erhvervsaktiv. De mange lange arbejdstider for selvstændige skyldes blandt andet store administrative forpligtelser overfor det offentlige.

Mens antallet af selvstændige erhvervsdrivende i de senere år er reduceret voldsomt, er antallet af kontrollanter og overvågere af erhvervslivet steget markant. Det er udtryk for spild af arbejdskraft og ressourcer både for virksomheder og kontrollerende myndigheder. Dette misforhold kan kun bringes til ophør gennem en forenkling af regelsættet og en smidigere kontrol.

Centraliseringen har medført, at mangearbejdspladser i landdistrikterne er forsvundet. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at at landets samlede potentiale af arbejdskraft, byggegrunde og bygninger udnyttes bedre, og samtidig skal en tilværelse i landområderne gøres til en attraktiv mulighed for flere.

Dansk Folkeparti finder det vigtigt at understrege, at en styrket erhvervsmæssig udvikling indenfor nye teknologiske områder hverken skabes af EUs eller medlemslandenes offentlige forvaltninger. Vi advarer derfor mod at overlade til EU-kommissionen at fastlægge rammer for medlemslandenes produktion. EUs landbrugspolitik er en tydelig understregning af farerne ved denne form for planøkonomi. Nye produkter opstår som følge af forskning og udvikling i et samspil mellem universiteter og erhvervsliv og den politiske opgave består alene i at skabe optimale forudsætninger for dette samarbejde.

Regelforenkling

Dansk Folkeparti mener, at erhvervslovgivningen skal forenkles gennem en omfattende regelforenkling. Retsregler, der henvender sig til erhvervslivet, skal primært udformes som rammer, og det bør i højere grad være op til erhvervslivet selv og herunder brancheorganisationerne at udfylde rammerne, hvis detailregulering er ønskelig.

Erhvervsstøtteordninger

Dansk Folkeparti finder at erhvervsstøtteordninger bør begrænses til ganske få områder, hvor der er en høj grad af sandsynlighed for, at støtten vil føre til etablering af nye arbejdspladser inden for kort tid. Erhvervsstøtteordninger må ikke praktiseres på en sådan måde, at de kan forvride konkurrencesituationen.

Generationsskiftet

Dansk Folkeparti vil lette mulighederne for generationsskifte. Reglerne er i dag vanskelige at overskue, og en alt for tyngende goodwillbeskatning gør det undertiden vanskeligt eller umuligt at gennemføre et fornuftigt generationsskifte. Beskatningen bør lettes og reglerne forenkles.

Etableringsydelsen

Dansk Folkeparti ønsker, at man i stedet for at give en ydelse til nystartede virksomheder overvejer alternative ordninger, for eksempel et særligt fradrag eller skattefritagelse for nystartede virksomheder, eksempelvis i en toårig periode. Formålet bør være at få skabt en mere målrettet og resultatorienteret etableringsstøtte.

Lukkelov

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at tiden for længst er løbet fra lukkelovgivningen. Hidtil har lovgivningen gennem opretholdelse af en restriktiv lov om butikstid været præget af en tro på, at statsmagten er bedre egnet til at fastsætte åbnings- og lukketider end de enkelte erhverv og den enkelte erhvervsdrivende. Denne holdning er naturligvis ikke i overensstemmelse med de faktiske nutidige samfundsforhold.

Hvornår en forretning henholdsvis åbnes og lukkes skal suverænt være en sag mellem kunderne og forretningerne og ikke en sag, som staten skal blande sig i. Et sundt og naturligt samspil mellem butikserhvervet som udbydere og forbrugerne som efterspørgere indeholder efter Dansk Folkepartis opfattelse den bedste løsning af problemerne på dette område.

Forbrugerpolitik

Dansk Folkeparti ønsker en tidssvarende forbrugerpolitik. Det er en offentlig opgave først og fremmest at beskytte forbrugernes sundhed og sikkerhed og at opretholde et lovgrundlag for, at forbrugerne til enhver tid har mulighed for at træffe sunde og økonomiske forbrugsvalg, der også i tilstrækkelig grad tager hensyn til det omgivende miljø.

Forbrugerens krav på korrekte og fyldestgørende informationer om varer og tjenesteydelser skal derfor tillægges stor betydning. Ligeledes er det væsentligt at sikre forbrugernes juridiske og økonomiske rettigheder gennem en bevidst forbrugerpolitik.

Ikke kun i forholdet til private producenter og udbydere, men også i de sammenhænge, hvor offentlige institutioner optræder som leverandør af varer eller tjenesteydelser, er der behov for varetagelse af forbrugernes interesser. Forbrugerpolitikken bør efter Dansk Folkepartis opfattelse i de kommende år være yderst opmærksom på, om offentlige institutioner i tilstrækkelig grad lever op til de krav om kvalitet og sikkerhed, der bør stilles. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at offentlige udbydere i fremtiden i større omfang bliver pålagt at foretage kvalitetskontrol.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at producenter, distributører, forhandlere og forbrugere kan nære tillid til hinanden og respektere hinandens holdninger og behov. Det er vigtigt, at alle led i kæden handler på et velinformeret grundlag og i tillid til de regelsæt, der gælder. Forbrugermyndighederne, uafhængige forbrugerorganisationer og klagenævn bør holde sig for øje, at deres vigtigste opgave er at sikre alle markedsaktører fra producent til slutbruger fornuftige og sikre vilkår i markedet.

De nødvendige kontrolfunktioner skal opleves som rimelige og hensigtsmæssige. Dansk Folkeparti er tilhænger af offentliggørelse af kontrolresultater, som er forbrugerorienterede.

Energipolitik

Dansk Folkeparti er tilhænger af den øgede liberalisering på energiområdet, men finder det utilfredsstillende, at den energipolitiske detailstyring har skabt urimeligt høje energipriser.

Dansk Folkeparti mener, at alle former for energi skal betragtes som varer på lige fod med andre varer og, at enhver energiform skal bære sine egne omkostninger, herunder også omkostninger til den miljøbeskyttelse, som produktionen kræver.

De konkurrenceforvridende tilskudsregler og præferencer, der er pålagt fra politisk hold, skal fjernes, og der skal skabes en reel konkurrence på hele energiområdet. Elreformen har medført, at tilskud til såkaldt miljøvenlig energiproduktion betales uden sikkerhed for, om udgifterne er anvendt med de størst mulige miljømæssige virkninger.

El fra det stadigt stigende antal havvindmøller og vindmøller på land medfører periodevis en meget stor og dyr overproduktion af el, som må sælges til udlandet til meget lave markedspriser. Dansk Folkeparti er modstander af de milliardstore pristilskud til vindmøller, som alle forbrugere skal betale over elregningen.

Importeret el, produceret ved vandkraft, samt andre former for CO2-fri elproduktion skal fritages for CO2-afgift.

Danmark er mere end selvforsynende med olie og naturgas, og produktionen giver den danske statskasse milliardindtægter.

Prisstigninger på olie og gas indebærer store merindtægter for statskassen i form af stigende afgifter, herunder afgifterne på den danske nordsøproduktion. Dansk Folkeparti finder det uacceptabelt, at pensionister og andre befolkningsgrupper med små indtægter får stærkt stigende varme- og elregninger på grund af disse pris- og afgiftsstigninger. Disse befolkningsgrupper skal derfor som et minimum have kompensation for de pågældende prisstigninger.

Landbrug

Det danske landbrug skal have mulighed for at udvikle sig i takt med erhvervet i de lande, vi skal konkurrere med. Med en eksport på næsten 80 pct. af hele landbrugsproduktionen er det meget vigtigt, at der ikke indføres konkurrenceforvridende foranstaltninger, der forringer landbrugets konkurrencevilkår.

Dansk Folkeparti støtter den omfattende forsknings- og forsøgsvirksomhed, der udfoldes for at reducere gødningsforbruget og brugen af pesticider. Vi er tilhængere

af oprettelse af flere biogasanlæg, som kan aftage produktionen af husdyrgødning til videre forarbejdning, så den kan anvendes andre steder end i landbruget.

Genmanipulerede organismer og fremmede arter, hvis virkninger i naturen er ukendte, bør ikke introduceres på dansk grund.

Opdyrkede arealer skal have en velafbalanceret næringstilstand, og den genetiske variation hos dyr og planter bevares. Gennem ansvarlige dyrkningsformer skal det sikres, at søer og vandløb har en tilstand, der højst er næringsrig og, at havmiljøet ikke belastes af næringssalte.

I de seneste årtier har udviklingen indenfor landbruget gjort driften stadig vanskeligere for de små brug og i stedet givet plads for meget store gårde, der må karakteriseres som egentlig industri. Husdyrhold har udviklet sig til industriproduktion af kød.

Koncentrationen af husdyrholdet skaber særlige miljøproblemer, fordi dyrenes gødning udledes på et areal, der ikke kan optage udledningerne. Dansk Folkeparti ønsker, at der gennemføres en lovgivning, som løser landbrugets miljøproblemer gennem tilpasning af husdyrproduktionen til jordens økologiske bæreevne.

Dyrevelfærd

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at alle dyr skal leve under gode vilkår – det gælder også de dyr, der ender på vore middagsborde. Dyr skal have en rimelig bevægelsesfrihed. Afhorning af kvæg skal ske under bedøvelse. Opstaldning af dyr under forhold, der udsætter dem for stress, herunder giver dem en adfærd, hvor de skader sig selv eller deres artsfæller, skal behandles som dyremishandling.

I forbindelse med slagtning skal transporten foregå skånsomt og transporttiden være så kort som muligt. Slagtning af husdyr skal foregå på den ubetinget mest humane måde. Ethvert dyr, der slagtes, har ret til en skånsom aflivningsmetode. Dansk Folkeparti ønsker rituelle slagtninger, herunder halal-slagtning, forbudt og straffet som dyremishandling.

Det er ikke befordrende for dyrenes velfærd, at der i disse år nedlægges et stort antal slagterier, hvorved transporttiden forlænges og dyrene udsættes for mere stress. Arbejdsnedlæggelser blandt ansatte på slagterier og hos vognmænd skal ikke kunne påbegyndes før alle dyr, der er indbragt i udleveringsrum og i slagteriernes samlestalde er slagtet, ligesom arbejdsnedlæggelser generelt ikke må forringe dyrenes velfærd.

Dansk Folkeparti er imod forsøg udført på dyr, medmindre forsøgene har en medicinsk dokumenteret begrundelse. Dyreforsøg i forbindelse med kosmetikproduktion og lignende formål skal forbydes.

Dansk Folkeparti vil arbejde for en skærpelse af strafferammen for dyremishandling.

Fiskeri

Dansk Folkeparti ønsker, at fiskerierhvervet sikres vilkår, som sætter det i stand til at overleve som et centralt led i dansk fødevareproduktion.

Danmark skal i EU arbejde for, at de regler, der fastsættes for flådestørrelser og fiskekvoter, overholdes af alle medlemslande. Der må stilles krav om ens regler ikke blot for støtteordninger men også for maskestørrelser i hele EU. Kvoter skal fastlægges for flere år ad gangen, så det bliver lettere for den enkelte fisker at planlægge sin produktion og økonomi. Dansk Folkeparti er modstander af satellitovervågning af fiskeriet.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at en del af EUs nuværende regulering af fiskeriet er alt for teoretisk og bureaukratisk og fører til usikre vilkår for fiskerne og en uhensigtsmæssig udnyttelse af fiskeressourcerne. Danmark skal i EUs ministerråd arbejde for, at EUs fiskeripolitik baseres på langsigtede analyser af fiskebestanden og, at indsatsen mod havforureningen fra industri, landbrug, husholdninger og ikke mindst off-shore olieudvinding forøges afgørende.

Dansk Folkeparti er opmærksom på, at risikoen for arbejdspladsulykker indenfor fiskeri og søfart fortsat er meget høj. Der er behov for en styrkelse af den forebyggende indsats gennem udbygning af kurser i arbejdspladssikkerhed. Dansk Folkeparti ønsker Farvandsvæsenets redningsstationer opretholdt i det nuværende omfang og vil arbejde for, at redningsstationerne forsynes med de bedst mulige redningsfartøjer og andet udstyr.

Søfart

En fornuftig og afbalanceret politik over for søfarten skal sikre, at Danmark også fremover har en betydelig handelsflåde og således fortsat er en søfartsnation.

Dansk Folkeparti er modstander af en subsidiering af søfartserhvervet, men det må gennem lovgivning sikres, at dansk søfart ikke får ringere vilkår end erhvervets udenlandske konkurrenter. Derfor skal ordningen med et Dansk Internationalt Skibsregister opretholdes.

Dansk Folkeparti er modstander af statslig støtte til værfterne. De lande, der yder en sådan støtte, må gennem internationale aftaler presses til at afskaffe støtten, så konkurrencen mellem værfterne sker på lige vilkår.

Søfartserhvervet er et af de erhverv, hvor der sker flest arbejdsulykker. Derfor skal der på søfartsskolerne i undervisningen lægges betydelig vægt på, hvordan ulykker undgås. Søfartsstyrelsen skal i denne forbindelse, og når det drejer sig om sikkerhed om bord på skibene for søfolk, passagerer og gods, spille en mere aktiv rolle end nu.

Kun ved at sikre lige konkurrencevilkår på verdensmarkedet, baseret på de bredest mulige internationale aftaler, sikres det, at Danmark kan bevare sine maritime traditioner og dermed fortsat være en stor søfartsnation.

Turisme

Dansk Folkeparti ønsker, at turisterhvervet får lige konkurrencevilkår i forhold til vore nabolande. Vi vurderer, at dette erhverv har et meget stort vækstpotentiale, såfremt lovgiverne skaber de optimale rammer.

Aktier

Ved udbredelsen af aktier som ejerform skal det blive lettere at investere i aktier. Samtidig opnås et bredere ejerskab og dermed en værdifuld demokratisering af ejendomsretten til danske virksomheder. Den skattemæssige behandling af medarbejderaktier bør ikke være mere restriktiv her i landet end i de lande, vi konkurrerer med.

Dansk Folkeparti anser det for ønskeligt, at offentlige virksomheder drives effektivt og i overensstemmelse med markedsprincipper. Vi ser med skepsis på salg til private af offentligt ejede virksomheder, som udgør vigtige dele af landets infrastruktur. Hvis udenlandske kapitalinteresser har den dominerende ejendomsret til jernbanenet, post- og telenet, lufthavne, naturgasnet og elværker, kan det have negative virkninger på regeringens og Folketingets muligheder for at styre udviklingen af infrastrukturen.

Dansk Folkeparti er dog modstander af, at der for offentlige midler etableres virksomheder eller ydes driftstilskud til virksomheder, der konkurrerer med tilsvarende private virksomheder.

Fonde

På grund af borgernes interesse i den økonomiske vækst bør offentlige fonde som ATP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og pensionskasserne demokratiseres ved indskydernes direkte valg af bestyrelserne.

Landdistrikterne

Dansk Folkeparti finder det vigtigt at sikre en regional udvikling, der ikke går uden om den del af befolkningen på omkring 900.000 mennesker, der bor uden for hovedstaden og de større byer. Undersøgelser peger på mange fordele ved at leve i disse områder og viser også, at en betydelig del af befolkningen ønsker at bosætte sig i landdistrikter, men derudover er der også samfundsmæssigt set store fordele ved, at land- og yderområderne udvikles som attraktive områder for bosætning og erhvervsudvikling.

Dansk Folkeparti vil skabe incitamenter til, at mindre øer, affolkede områder og affolkede landsbyer i de kommende år kan blive tilflytningsområder og udviklingsområder.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der iværksættes en række konkrete initiativer, der kan forstærke arbejds- og bosætningsmulighederne i land- og yderområderne. Dansk Folkeparti vil medvirke til, at land- og yderområderne betragtes som ligeværdige dele af Danmark og får reelle muligheder for at kunne bidrage til samfundets økonomiske vækst.

Trafikpolitik

Trafikpolitikken skal opfylde to vigtige mål: at knytte effektive forbindelser mellem mennesker og virksomheder og at skabe størst mulig sikkerhed mod trafikkens negative virkninger: trafikulykker og forurening.

Dansk Folkeparti finder, at der er behov for en modernisering af trafikpolitikken. Danmark har et af verdens tætteste offentlige trafiknet, men det er kendetegnet af flaskehalse i de store byer og betydelig uudnyttet kapacitet i landdistrikterne. Omkostningerne for den kollektive trafik er som følge heraf meget høje, og en stor del betales direkte over det offentlige budget. En fejlagtig støttepolitik bevirker, at det offentlige betaler for tilvejebringelsen af en betydelig, uudnyttet kapacitet.

Der kan opnås en meget bedre tilpasning af det kollektive trafiknet ved at yde den offentlige støtte til økonomisk svage brugergrupper, herunder først og fremmest skolebørn og pensionister frem for til bestemte dele af trafiknettet.

De Danske Statsbaners hovedlinjer er ligesom hovedstadens S-togsnet præget af forældelse. Godstransporten ad jernbane, som umiddelbart kunne tænkes udnyttet til at mindske den farlige og forurenende godstransport på landevejene, er ikke konkurrencedygtig på grund af stort tidsforbrug og høje omkostninger.

Dansk Folkeparti finder den fremherskende politiske modvilje mod biltrafik, herunder privat personbefordring absurd og forældet. Selv den exceptionelt høje danske beskatning af personbiler har ikke kunnet formindske borgernes behov for og ønske om individuel biltransport, som indebærer så store effektivitetsgevinster, at samfundet ikke kan eksistere uden. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at bilbeskatningen sænkes til det vesteuropæiske niveau. Herved vil den danske bilpark blive fornyet således, at den får en betydeligt højere sikkerhedsmæssig og miljømæssig standard .

Dansk Folkeparti vil ligeledes arbejde for, at trafikplanlægningen såvel i byerne som i landdistrikterne indrettes i overensstemmelse med befolkningens behov og ønsker. Nybyggeri i byerne skal gøres betinget af, at der afsættes den nødvendige plads til parkering.

Gade- og vejplanlægningen skal indrettes med henblik på i videst muligt omfang at adskille den bløde og den hårde trafik. Der er gennem de senere år ydet en stor indsats for at fjerne de såkaldte "sorte pletter" i gade- og trafiknettet, men især byernes gadenet er stadig præget af fortidens trafikformer. Dansk Folkeparti er meget bevidst om omkostningerne ved at ændre gadenettet vidtgående, men vi vil arbejde for, at der ved nybyggeri, byfornyelse og sanering tages mest muligt hensyn til trafiksikkerheden samtidig med, at byerne indrettes efter den kendsgerning, at biltrafik er uundværlig i et moderne samfund.

Udviklingen i den elektroniske teknologi vil i stigende grad muliggøre en mere effektiv og sikker styring af trafikken. Såkaldte elektroniske landeveje vil i fremtiden muliggøre fremføring af især de store lastbiltog på en måde, der dels forebygger fejlmanøvrering, således at trafikkens alt for høje ulykkestal kan reduceres, og dels sikrer en bedre udnyttelse af vejnettets kapacitet. Dansk Folkeparti er tilhænger af intensiveret forsøgsvirksomhed i indsatsen for øget trafiksikkerhed og bedre udnyttelse af investeringerne i vejnettet, men vi afviser brugen af road pricing.

Bygning af nye, større broanlæg bør gennemføres i selvstændige selskaber, hvor forrentning og afdrag af investeringen dækkes af brugerbetaling uden statslige tilskud, således som det er tilfældet for bro- og tunnelanlæggene over Storebælt og Øresund.

Dansk Folkeparti ønsker en forhøjelse af straffene for uansvarlig adfærd i trafikken, så disse lovovertrædelser straffes på linje med anden vold.

Afslutning

Det danske samfund står ved en korsvej. Hvis Danmark skal fastholde sine bedste demokratiske traditioner og fortsat udvikles som et folkestyre, en retsstat og et velfærdssamfund, kræver det i de kommende år en omfattende indsats fra befolkningens og politikernes side.

Danmark er – som andre lande i den vestlige verden – under et betydeligt pres udefra som indefra. Internationale kapitalinteresser, politiske stormagtsdrømme i nogle lande, folkevandringer og kultursammenstød, voksende miljøproblemer, politisk ensretning og anslag mod ytringsfriheden er blandt de mange trusler mod det retssamfund og den velfærd, vi nyder godt af. Vi har et fælles ansvar for at værne om de fælles værdier, vort samfund bygger på.

Indadtil er der behov for fornyelse og forbedringer i det danske samfund. Det gælder vigtige områder som sundhedspolitik, omsorgen for syge og handicappede, socialpolitik, omsorgen for ældre, folkeskolen og andre væsentlige uddannelsesområder. Det gælder den administrative struktur, boligpolitikken, erhvervspolitikken, miljøpolitikken. Det gælder retspolitikken og udlændingepolitikken. Det gælder landdistrikterne og yderområderne i Danmark. På disse og mange andre områder er der behov for en massiv indsats for at forbedre forholdene for borgerne og sikre løsninger på tidens udfordringer.

Også den internationale udvikling kræver den største opmærksomhed.

De vestlige demokratier er ikke opstået af sig selv. Den vesterlandske kultur er enestående i den globale sammenhæng. Vor politiske kultur har historiske rødder, der har udviklet demokratier og nationer, som – med alle ufuldstændigheder – giver befolkningerne den bedst mulige adgang til at forme deres eget liv. Demokratiet og nationen er værnet om den enkeltes velfærd og frihed. I Europa ser langt de fleste borgere derfor deres eget land og ikke EU som rammen om deres liv og sikkerhed.

På det internationale plan ser Dansk Folkeparti det som helt afgørende at sikre de demokratiske nationers selvstændighed, at styrke befolkningernes selvbestemmelsesret og at bidrage til en demokratisk, økonomisk og social udvikling i verden. Kun derved kan risikoen for ødelæggende folkevandringer, kultursammenstød og krige formindskes.

Et af de vigtigste værktøjer i et folkestyre er stemmesedlen på valgdagen. Men mange borgere ønsker også at gøre deres indflydelse gældende mellem valgene. Ved

at deltage i samfundsdebatten, ved at være med i interesseorganisationernes arbejde eller ved at tilslutte sig et politisk parti. Dansk Folkeparti opfordrer alle, der har interesse for samfundsudviklingen til at benytte disse muligheder. I de seneste år har mange valgt at tilslutte sig Dansk Folkeparti og har her fundet et godt forum, hvor man mødes, debatterer og samarbejder.

Dansk Folkeparti har med dette arbejdsprogram redegjort for de fleste af de vigtige indsatsområder, partiets folketingsgruppe vil beskæftige sig med i den kommende valgperiode. Dansk Folkeparti kan ikke gennemføre alle sine ønsker alene, men vi er parat til i konstruktivt samarbejde med andre politiske partier at yde en engageret indsats for det danske folk.

Dansk Folkeparti
Christiansborg
1240 København K
Telefon: 33 375199
Telefax: 33 375191
E-mail: df@ft.dk
Hjemmeside: www.danskfolkeparti.dk

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk